

PŘÍLOHY

Příloha 1

Bloky okruhů otázek – kvalitativní výzkum

Minulost

- původního spolku

1) Teorie: Co víte o spolku, jak vznikl, kdy vznikl, jak dlouhé bylo jeho trvání; Víte něco o jeho členech; Spolupracoval spolek s jinými spolky (hnutím); Kde jste se tyto informace dozvěděl/a?; Pátral/a jste někdy po stopách předešlého spolku – v archivu (kroniky) nebo přímo v terénu? Proč?; Navazujete nějak na předešlý spolek?; Připomínáte si někdy na schůzích v nějaké podobě spolek minulý?; Myslíte si, že se dřívější spolek zabýval otázkami ochrany přírody? Víte třeba o věcech, které spolek vykonal a vy byste to vzhledem k pokročilým znalostem doby neudělali?; Znáte (znal/a jste) někoho, kdo byl členem původního spolku? atd.

2) Praxe: je v okolí ještě něco vidět po původním spolku; Slyšela jsem, že náměstí vlastně vzniklo díky tomu, že spolek nechal vysušit bažinu/mokřadu, co k tomu víte; upravujete něco, co vzniklo ještě za trvání spolku? atd.

Přítomnost

- současný spolek (otázky teoretického i praktického rázu se hodně prolínají, tudíž někdy je problém je zařadit)

1) Typologie lidí uvnitř spolku:

Věk?; Pohlaví?; trvalé bydliště v Jílovém?; Vzdělání?; Jak dlouho zde žijete?; Jak jste se o spolku dozvěděl/a?; Jak dlouho jste členem?; Jak dlouho jste věděl/a o existenci spolku, než jste do něj vstoupil/a?; Máte ve spolku přátele?; Přistoupil někdo na základě vašeho doporučení do spolku?; Máte uvnitř spolku také rodinné vazby na někoho?; atd.

2) Teorie:

Proč se jmenujete stejně jako předchozí spolek?; Je něco, v čem jste na spolek navázali?; Čím se váš okrašlovací spolek zabývá, jaká je jeho hlavní náplň? (z toho bych se především měla dopídit motivu lidí – zda to dělají hlavně pro přírodu nebo pro estetiku krajiny a prostředí, pro sebe?); Jak dlouho jste členem; Proč jste členem; Koho to byl nápad, obnovit spolek; jakým typem člena jste – aktivním?; Jak dlouho spolek funguje?; Setkal se spolek s nějakými problémy – jakými – uvnitř spolku, existenční, versus Radnice apod.?; Myslíte si, že to, co spolek dělá, je prospěšné?; Máte pocit, že tím ovlivňujete ostatní? Jak?; Zaznamenal/a jste nějaké kladné či záporné ohlasy z okolí?; Jakým stylem se spolek

rozhoduje, co udělá?; Kdo o tom rozhoduje?; Kde berete podněty?; Přišel jste už s něčím sám?; Popište mi, jak probíhá taková schůze či valná hromada?; Vidíte ve svém (i spolkovém) snažení nějaký význam do budoucna? Myslíte si, že lidé žijící v Jílovém o spolku vědí? Odkud? Máte pocit podpory (nejen finanční) od lidí mimo spolek - Radnice, ostatní spolky a sdružení, občané, místní média atd.; Jak velké území „spravujete“, jedná se jen o město Jílové? Dotýkají se vás jako spolku nějaká politická rozhodnutí (ať na místní tak i na státní úrovni)?; Sledujete změny v územním plánu?; Jáká je vaše motivace zůstat ve spolku a být nějakým způsobem činný/á? atd.

3) Praxe:

Zapojujete se do akcí?; Jak často?; Proč?; Baví vás to, resp. co vás na tom naplňuje?; Disponujete dostatkem volného času?; Jaké je vaše povolání?; Chtěl byste pomáhat, i kdybyste pracoval na plný úvazek?; Kolik lidí se vás tam většinou sejde?; Znáte se navzájem dobře? Jste přátelé? Je to jeden z důvodů, proč chodíte na akce?; Zúčastňuje se někdo i z vaší rodiny? Podporuje vás v tom rodina? Jak?; Jakým stylem dáváte o akcích vědět, aby se popř. mohli zapojit i nečlenové; jak dlouho dopředu?; Kde se scházíte? Máte vlastní prostory?; Potýkáte se někdy s vandalismem?; atd.

4) Ochrana přírody, životního prostředí:

Sledujete nové zákony, vyhlášky, popř. jiné aktuality v oblasti životního prostředí?; Radíte se s odborníky (např. přírodovědci), pokud něco přetváříte, vytváříte, obnovujete (př. Studánku); je mezi vámi nějaký specialista na přírodu, živ. prostředí?; Spolupracujete s některým dnešním environmentálním hnutím (sdružením)? Berete si u sdružení, které se zabývájí přírodou či životním prostředím inspiraci?; Znáte vlastně nějaké?; Myslíte si, že všechno, co děláte v rámci spolku je ekologické? Říká vám něco pojem trvale udržitelný rozvoj? atd.

Příloha 2

**Přepsané rozhovory se členy Okrašlovacího spolku
V Jílovém u Prahy**

Rozhovor 1

Jméno: Mgr. Ivo Nevečeřal (zakladatel a bývalý předseda OS)

Věk: 65

Vzdělání: VŠ

Povolání: v důchodu, dříve učitel

Člen: od roku 1999

Já bych se Tě na začátek ráda zeptala, jak ses k okrašlovacímu spolku vůbec dostal?

No, to zrovna, teď jak jsem Ti včera posílal ten článek do Jílovských novin, tak tam to trochu píšu... Četlas to?

Četla jsem to, ale já se Tě budu ptát možná i na to, co vím, abych to měla hezky na papíře.

Opravdu to začalo tou větou prvního porevolučního starosty zdejšího, když jsem s turistickým oddílem byl ještě učitel... a turistický oddíl Táborníci, který žije dodnes jo, což byla moje taková hlavní činnost pedagogická... sice jsem bral prachy jako učitel, ale srdcem jsem byl tady s těmahle dětma mimo školu, protože jsem věděl, jak ty děti se trápí mnohý, a tady jsou spokojený. No nic, no, tak jsem po revoluci.. po revoluci nás napadlo s tímhle oddílem... to byl takový oddíl pro všechno – ochrana přírody, sport, jo a takový moc hezký oddíl... No a že opravíme nějaký lavičky... tadyhle třeba ze školy se chodí k tzv. lavičce, odjakživa se tam říká u lavičky a to je lavička opravdu ze třicátých let, to tam kdysi asi ten okrašlovací spolek stavěl, protože jsem se dočetl v té knize Jílovských pamětí... Znáš tu knihu?

Hm, od Čiháka...Leopolda.

Tak tam se píše, že spolek rodáků města Jílového věnoval městu někdy okolo třicátého roku třicet laviček, aby je někde rozmístil... Tak to je spíš ten okrašlovací spolek, kde je napadlo...no tak jedna byla tadyhle kousek od školy, tak to jsme začali opravovat, no a pak jsme se vypravili tadyhle na svatou Annu, tam byla lavička taková stará, že jí opravíme a šel jsem za starostou, jestli by teda dal prachy na lavičku a on že jo... a říkal, že tohle dřív dělaly okrašlovací spolky. No a to bylo snad poprvé, třeba jsem to někdy slyšel, ale jako v hlavě jsem to neměl, ale tak mě zaujal ten název, okrašlovací spolky. No nic, ve víru života školního jsem na to zase zapomněl, no ale za pár let teda ten vír školního života skončil a protože jsem byl už úplně vyčerpaný. Tak mám vyprávět všechno? I takový ...

Klidně, je to vyprávění, já mám tady jen takové body.

Zajímá tě, jak jsem opustil školství, jo? Jako učitel jsem si říkal, no já nevím...

A co si učil?

Učil jsem – jako aprobaci jsem vystudoval přírodopis, chemie, ale tu chemii jsem nikdy neučil, jsem učil tady přírodopis a pozemky ve škole. Tak co můžu dělat, jo, ...jsem vyčerpaný. No a v roce 98 byla v Rudolfinu pražským výstava, první možná, ...dlouho už taková nebude Drtikola, jo, Fráňa Drtikol, ten

světoznámý fotograf. On málokdo ví, že ke konci života to byl opravdový mystik, který opravdu došel k poznání, jo.

Já vím, že o tom jsme se spolu bavili vlastně minule.

A tak byla výstava souhrnná toho Drtikola, tak jsem tam chodil po té výstavě a četl si ten jeho životopis. A zjistil jsem, že je mi zrovna přesně tolik let, jako bylo jemu, když opustil, prodal, ateliér ve Vodičkově ulici. Jako ve středu toho bohémského života. Tam se scházely stovky těchto pražských bohémů. To prodal zkrátka, zapíchl to, odstěhoval se na Spořilov, to byl okraj Prahy, to vůbec... do jedné vilky. A tam zkrátka žil do konce života. Věnoval se od té doby už jen jako sebezkoumání, buddhismu, přeložil několik knížek z němčiny, jo, takových skvělých, který nebyly do této doby přeložené, buddhistických hlavně. No nic, tak jsem si říkal, no tak se musí něco stát. To bylo někdy v únoru. Tak už jsem vyčerpaný je mi jako Drtikolovi, a pak náhodou v Jílovských novinách tenhle se objevil tenhle inzerát, že tady v muzeu přijmou přírodovědce. On teda ten inzerát už tam byl před rokem. Já jsem tehdy byl za tím ředitelem Vorlem si s ním popovídat, ale nějak se mi to nezdálo před tím rokem, ale teď když jsem viděl ten inzerát zase podruhé, tak jsem tam šel a řekl jsem, heleďte já to беру, jestli mě můžete vzít, tady jo. No, tak jsem dodělal do června ten školní rok a pak jsem nastoupil tady do muzea 98. Ale tím se úplně změnil život, protože z takového hektického života učitele, který opravdu... protože mě to ty Tomášovi (pozn. Míla a Eduard Tomášovi) naučili tomuhle žítí života na plný pecky, no tak jsem se těm dětem věnoval opravdu, co jsem mohl, jo 27 let, tak jsem toho měl už dost. No a tak teď jsem přišel do muzea tam jako, ...co bylo nebe a dudy. Kdybych nebyl v té škole, tak bych vůbec nevěděl, co je to práce, protože v tom muzeu, tak nějakou činnost mi ředitel řekl, ale pak, když jsme si povídali, tak on taky říkal, tys tam byl první dva roky, že se furt cítil, jak na prázdninách, on byl taky středoškolský učitel, jo. Inženýr ekonomie, učil ekonomii někde v Praze na nějaký průmyslovce a pak to nějak udělali, ještě za komunismu. To byl ten Otakar Vorel, víš, jak nás provázel na té vycházce. On byl dobrou tím, že za komunismu nebyl u komunistů, ale byl v nějaký tý jiný straně, takže jako se tak politicky angažoval, ale ne, tak úplně jako s těmi komunisty...

ne vyhraněně...

... jo, takže ho rádi všichni udělali tímhle ředitelem, že to nebude ten komunist, přitom bude mít požeňnání komunistů. No, tak to byl takovej férovej chlap, no. Tak ten mi dal základní rysy, co tam mám dělat. A, víceméně, tak jako, ...práci si vymysli, aby si tady jako nesesedl. Ale tak v rámci toho, že jsem najednou neměl co dělat, musel jsem si vymýšlet práci, no tak jsem si vzpomněl na ten okrašlovací spolek, jo, což nebylo přímo jako v rámci té muzejní práce, bylo to jako trochu mimo, ale trochu to mohlo souviset s tou prací přírodovědce muzea. Takže jsem neměl tak špatný svědomí, jiní kolegové si tam četli noviny nebo si tam hledali něco na internetu. Tak já jsem vymýšlel okrašlovací spolek.

Takže poprvé to byla myšlenka starosty, kdo tě na to navedl, ale znovuobnovení bylo na tvých bedrech?

No, to jsem si pak vymyslel, no. Nejdřív jsem to projednal s několika lidmi, který jsem znal, jestli by tomu byly nakloněný, a pak jsem teda napsal takový inzerát do novin, a ozval se tady hlavně pan Šmíd. Nebo Šmídovi oba, to ještě pani byla taky čilá. Tak jsme na podzim 99, jsme ustavili ten spolek, přičemž v tom sestavování těch stanov, nebo v programu spolku nám opravdu hodně pomohla kniha,

kteřou jsem našel v muzeu, z roku 1911, která se jmenuje Cíl, podstata a organizace okrašlování. Napsal jí...

Jan Urban Jarník...

...jo, zdejší předseda toho republikového, ...já nevím, jak se to tehdy jmenovalo, později se to jmenovalo Spolek pro okrašlování a ochranu domoviny. Kniha z roku 1911. No to je jedno, ale bylo už republikový ústředí. A tam byly taky vzorcové stanovy, kde jako doporučovali všem těm spolkům, aby teda převzali, nebo možná nevím, jestli to měli jako BFLM ...ale asi jo. To byly takový stanovy pro všechny spolky, co vznikaly. Už v roce 1911 se tam uvádí asi 350 spolků, jo. Tak to mě fascinovalo, jo. A vůbec ty stanovy, ty jsou tak krásný, jako. Oni vopravdu chránili nebo... dali se do ochrany takového toho českého dědictví všeho druhu, od kultury, přes přírodu, no všechno zkrátka. Hrozně široký záběr měly ty spolky.

Takže to nebylo jenom estetický, protože v tom názvu - to okrašlování, ono to z toho tak trochu vypadá, že to je...

...no vypadá to tak. Jenže oni okrašlovali i vlastně lidský duše, tím aby viděli krásný památky a krásný stromy a všechno krásný. No, tak bylo to takový v tom proudu národně-obrozeneckým hnutí, který do toho pasovalo a spoustu lidí to oslovovalo, protože, když nebyly tyhle bedny, lidi byli víc pospolu, byli sociální živočichové. Jak jsme žili vždycky. Jako ty spolky vzkvétaly, všechny.

A když jste zakládali spolek, říkali jste si ... nebo přemýšleli jste nad tím, jak se bude jmenovat?

No tak, okrašlovací spolek v Jílovým u Prahy. Protože tak se jmenoval ten spolek, jako to jsme někde vyhrabali, v tom Čihákovi, kdy byl založený, já jsem pak několikrát byl v archivu. Dneska tam nadšeně chodí Košťák, a tam jsou krásný kroniky opravdu z toho roku 1892, 3, 4, z každého roku je tam kronika, zápisy z těch schůzí, psaný krasopisně. Hezký, no.

Takže neuvažovali jste vůbec, že se budete jmenovat jinak? Líbil se vám ten původní název?

Ne, právě ten název se nám líbil.

Já vím, že naposled, při valný hromadě, tam, myslím, pan Šmíd zmiňoval, kdo byl členem tehdejšího spolku...

Toho starého jo?

Víš něco o těch původních členech toho starého spolku?

Právě v těch kronikách se dá dočíst a z těch kronik vyplývá, že to byli čelní představitelé města Jílového, vesměs. Ale v tom článku, co jsem včera napsal tam píšu, že dneska je to podobný, protože dva poslední starostové jsou taky členy spolku, a vždycky, když byly starosty a já jsem za nimi chodil, no tak oni se stali členy spolku, protože tomu taky fandili. Protože ta myšlenka je aktuální dodnes, jako v myslí, zvláště pro malý obce a pro vesnice. Jenže dneska už se lidi neumějí tak spolčovat. Když právě v těch malých komunitách ty lidi k sobě mají blíž, tak by to ještě šlo. Ale asi to jde, protože teď už údajně okolo stovky je těch spolků po Čechách, zase. Což je zajímavý.

Pátrali jste, i po něčem, co předešlý spolek udělal? Je třeba ještě něco vidět v terénu ještě pořád?

No tak, on udělal vlastně náměstí Jílovský, protože tam byl močál. Tam jak je ten park, tam byl močál. Tam se vozil písek, tadyhle vím ze kterého místa, to byla taková přirozená pískovna. Na nějakých čtyřkolách, taženými koňma, protože to bylo kolem roku 1900, to nebylo jako dneska, nákladáky. To muselo dát hrozný práce. To platilo město. Ten spolek byl takový iniciátor, jako dneska, no, jenže dneska vlastně už ta naše činnost je taková okrajová, v rámci toho rozpočtu města a plánů města, byl nějaký stromeček. To jako ty místní burani se podívají z okna, řeknou, tady je stromů, no tak....To je uvažování venkovanů, který žijí mezi těma, který mají stromy od malička.

Takže myslíš, že spíš ten městský typ člověka sympatizuje s tím, já nevím, ať je to okrašlování nebo ochrana přírody, víc, než člověk z venkova?

No, asi jo, bych řekl. No, řekl bych, že člověk z města, takovej jako civilizovanej, nebo kterej má pět pohromadě, tak jsou mu stromy vzácnější, než ten, kdo žije tady, kdo se tu narodil, myslím.

Myslíš si, že ten předchozí spolek, jak jsme se už o něm bavili, že byl nějak činný vzhledem k ochraně přírody. Bylo tam patrně něco z hlediska odborného, třeba k ochraně přírody? Tím myslím, že tam měli specialisty nebo odborníky na to, aby dokázali říct, že tohle je správně?

To se mi nezdálo. Bylo to takový živelný, amatérský. Ale tehdy jako těch odborníků taky bylo hrozně málo. Z takových těch odborníků z dnešního pohledu. Protože, kdo tehdy měl vysokou, kolem roku 1900. Vysoká to byla jediné Univerzita Karlova, žádná jiná vysoká snad neexistovala, vůbec, já nevím. Takže těch lidí vzdělaných bylo diametrálně málo.

A víš teda o něčem, co dřívější spolek udělal, co vy byste teď už vůbec neudělali, právě kvůli tomu, že člověk je třeba o trochu dál, nebo je v něčem chytřejší?

To nevím, že by udělali nějaký takovýhle jako chyby, ale vím, že se zabýval věcmi, který už nikdy spolek dál nebude. Třeba, dělal chodníky na náměstí některý, protože to byly ušlapaný cesty, ale on tam dělal dláždění ten spolek jako, asi si najal nějaký řemeslníky, který tam ty kostky položili, ale bylo to vyloženě teda zásluha spolku, že vzniknul nějaký chodník, třeba jo. Ale jinak, že by udělali něco vyloženě blbě, to jsem si nevšiml nikdy z těch zápisů, co by se dneska jako, z dnešních pohledů dalo nějak odsoudit.

A v tom terénu, tak jak si říkal například to náměstí, že to je vlastně pozůstatek činnosti původního spolku. Je ještě něco takového?

Hlavně operovali tam v tom prostředku města, protože to město vůbec nevypadalo jako dneska. To byly vyšlapaný cesty, ty asfaltky dnešní, to byly nějaký vyšlapaný cesty. Všelijak podle nich sázel stromy, občas nějakou tu lavičku, takže vyloženě pracovali tady v tom středu města.

A vaše činnost je taky soustředěna na střed města?

Kdepak, protože tam to obstará ten městský úřad. Tam z té Radnice vidí a na tom jim nejvíc záleží. To udělají všechno sami. Takže my operujeme dneska právě na těch polních cestách, který patří sice městu, ale na který nikdy nebude mít čas a prostředky, protože vždycky budou potřeba na chodníky, asfaltky, kanalizaci, vodu a tak.

Je něco, v čem třeba víte, relativně přesně nebo aspoň částečně, že navazujete na tehdejší spolek?

Jako nějaká činnost?

No, že jste vyloženě převzali něco, co víte, že dělali ...

Tak třeba ty lavičky. Ty lavičky určitě. Protože na několika místech se přímo našli torza těch starejšch laviček, tak jsme tam udělali novou. Takových známe asi tak 5, 7, ono by se to dalo dohledat, kdybychom pátrali, protože jsem tam vzadu našel takovou mapku, kde byly všechny možný třeba ty boží muka, kříže. Tak to... to nevím, to oni asi nedělali, ten tehdejší okrašlovací spolek, ty boží muka. To vždycky vzniklo asi nějak tak... z iniciativy jiných. To je zase naše parketa, že jsme tadyhle ty 40 let zanedbávaný boží muka, co jsme kde našli, dali dohromady. Jinak přímo nevím, že bychom teda navazovali na ně, mimo těch laviček.

A je tady třeba nějaký starousedlík, který dejme tomu pamatuje, že jeho dědeček byl ...?

Tak po tom jsme nepátrali, člověče. No, určitě, určitě by se to takhle dalo dohledat. To je dobrý nápad. To bychom mohli dát do novin, takovou výzvu.

Přihlaste se...

Jedině přes ty noviny. Přihlaste se, kdo ví, že váš tatínek nebo dědeček byl ve spolku. Víím, že na začátku, na to jsem si zrovna dneska vzpomněl. Jeden takový občan Jílovskej, hodně starej, tam pod muzeem bydlel. Tak ten se jako přihlásil do spolku. Ten ještě pamatoval. Byl ještě třeba malý kluk, ale pamatoval, že byl spolek. Člověk narozený někdy okolo roku 20, 30, minulýho století, ten už asi umřel. Ale nějak jsme moc nepátrali takhle po tý historii, protože se nám zdálo důležitější, dělat něco teď.

V tom začátku, kolik se Vás třeba sešlo lidí, vlastně když spolek vznikal?

Já nevím přímo, no tak, vždycky každý to občanský sdružení, musíš mít na začátku alespoň 3 lidi, který tvoří ten výbor. Tak nás bylo do 10 ze začátku, jo, ale na té první hromadě, to bylo v roce 2000 v zimě, tak já nevím, tam se sešlo 20, 25 lidí, třeba.

A jaký myslíš, že byl jejich hlavní motiv, že se zúčastnili.

No, že to bylo něco...

Nebo tvůj, v první řadě.

Že to bylo něco nového tady ve městě. A myslím, že řada z nich, teda co byly zdejší, no tak, ...ten název jim něco říkal, že třeba rodiče jim to říkali, nebo že to už jako nebylo pro ně úplně neznámý, asi jako pro mě, když jsem to slyšel poprvé, protože já jsem se opravdu o tu historii...jako mě nikdy nebavil dějepis, tak. No, tak že sem přihlásili ty, který... Hlavně je oslovily ty stanovy, co jsem tam uved jako nebo ty hlavní body, že tady chceme dělat něco pro přírodu a pro krajinu. Pár lidí, vždycky se najde takových.

Takže to bylo asi dělat něco ... užitečného.

Ale něco užitečného na zanedbaných místech města a jeho nejbližšího okolí.

A dalo by se třeba nějak vytipovat,... když se podíváš na členy toho spolku, ať to bylo v začátku nebo teď, ... že tam je určitý typ lidí, který tahle činnost zajímá nebo je to naprostá všehochuť?

Já myslím, že tyhle lidi, který se budou jako zajímat o takovýhle dění mají společnou věc, že jsou takový, jako ne příliš egoistický, který nějak vnímají spojitost člověka s přírodou, s krajinou se životním prostředím, se tomu dneska říká..., který chtějí pro životní prostředí nás všech něco dělat. To je takový podobný typ lidí všude.

Ještě mi teda řekni, když už mluvíš o životním prostředí, o přírodě, jak by si vytyčil to, co je vlastně vaše hlavní náplň, to co okrašlovací spolek dělá?

No to bych si přečetl...

Stanovy...

Přečet, ...ale ne, tak měli jsme pak vždycky na každý rok takový nějaký plán, nebo když, hlavně když jsem psal ty granty. Tak tam chtěli vždycky vědět, ...tak my jsme měli po několik let. Počkej, já si vzpomenu, ...jak jsem to psal, vždycky takový dlouhodobý nebo víceletý... Obnova drobných památek křesťanské kultury a rozptýlené zeleně krajiny Jílovska. Tak se jmenoval jako náš víceletý plán. A v rámci tohoto plánu tohle jsem jim tam vždycky hezky napsal a pak pod to jsem začal psát grant, že chceme udělat alej a nějaký ty božím muka a tak.

A je tady vlastně ještě vidět nějaká alej nebo stromořadí po bývalém spolku? Je tady něco takového v přírodě?

No nevím, to ale možná jo, ale zase já jsem jako ... a historik jsem nikdy v těch kronikách tam nevydržel tak dlouho, abych to všechno přečet, co všechno udělali. Tak je pravděpodobný, že nějakou alej někde vysázeli, ale nevím, kterou, jo. A ta alej by dneska měla stromy stoletý, a takové tady nejsou, ale to už někdo vykácel asi. Se změnila krajina, jo. Scelovali se lány a tím spousta cest zmizela.

Jakým typem člena spolku jsi ty? Jsi spíš ten aktivní, že jdeš do těch akcí nebo spíš pomáháš jinak?

Jedině aktivní, protože jinak by mě to nebavilo.

A přišel si třeba s něčím novým?

No tak, já nevím, novým.

Nebo s nějakým nápadem, co byste mohli udělat?

Tak to já už nevím, co byl můj nápad a co napadlo někoho jiného, ale tak do nedávna, nebo kolik, ...takových od toho roku 99 až do té doby, co jsem byl v muzeu, asi 10 let zhruba, jsem byl takovým vůdčím duchem spolku, protože jsem Někdo vždycky musí táhnout ty lidi a musí furt vědět, co se bude dělat.

Ty si byl předseda od začátku?

No, tak jsem byl od začátku, až teď do nedávna předseda, tak jsem se snažil tu roli hrát doopravdy, tak, jako jsem celý život žil.

To znamená...?

To znamená, že jsem nikdy neměl výčitky svědomí, že bych měl dělat víc. Jsem dělal, co jsem mohl.

No, máš pocit, že to, co děláte, myslím spolek, že má vliv i třeba na ostatní? Že je nějakým stylem ovlivňuje?

Ale určitě, určitě. Ale zdaleka ne už tak velkej, jak před sto lety. Protože celá ta společnost se nezdravě individualizuje a je přesycená jako konzumací, tedy ta bedna to je konzumace jo, to ten konzumní život ... Hlavně ta konzumace myšlenková. Člověk, to je, ...to je v opozici vlastně k těmto snahám. Nějak tak, jo.

Já jsem slyšela jednu hezkou věc. Že teď žijeme v době, kdy je odpovědí víc, než my dáváme otázek. Že člověk úplně zlenivěl přemýšlet nad tím, pokládat si otázky.

Ano, ano, ano. To je přesycenej informacema, páč člověk, ...ano a neklade si ty nejdůležitější otázky životní, má dojem, že všechno to ví.

Nebo se dá někde zjistit, hm... No, a když se ještě zeptám, ...zaznamenali jste třeba nějaký kladný nebo záporný ohlasy z okolí? Kladný asi určitě, že jo?

Tak, máme zpětnou vazbu, protože hodně jsem psal do Jílovskéjch novin o všech těch akcích ... jsme informovali lidi. No, tak negativní ohlasy si nepamatuju, že by jako někdo vyloženě byl proti. A těch kladných, vždycky takový lidi, který už, většinou ty starší, co už neměli fyzický síly, aby s náma dělali, tak nám aspoň vyjadřovali morální podporu, že to je hezký, že jsme tamhle něco vysázeli a tak.

A ty Jílovský noviny, ty vám od počátku byly takhle dobře nakloněný?

No, no, město to chápe dobře. Všichni ty starostové vidí, že to je činnost vyloženě pro město, která není pro zábavu těch členů toho spolku, ale vyloženě ku pomoci městu, tak to všichni starostové a ty rady chápalý dobře a všichni nám šli na ruku vždycky.

A myslíš, že to je výhoda třeba z hlediska financování akcí, že na Radnici sedí někdo, kdo je členem spolku?

No, to určitě je výhoda. No, tak, léta tam nikdo takový nesedí, protože ty členové spolku se nějak tak moc neangažovali. No angažoval se třeba ten Borský, co je teď v radě, jenže to je takový, ...opustil spolek už před léty. Protože ten se s každým, v každým spolku kde byl, tak ...brzo z něj odešel, protože nějak tak se nepohodl s většinou těch lidí.... Ale tak ví, co je spolek. Býval kdysi místopředsedou, tak dneska v radě, ...neřekne nic proti spolku. Bude kejvat, že máme málo peněz, tak vám dáme málo. Nic pro nás zvláštního neudělá na tý radnici.

Chápu to správně, že byste uvítali asi víc finančních prostředků?

No ,určitě, samozřejmě. Pak bychom toho mohli víc dělat.

A největší finanční prostředky vám plynou z čeho?

No, jednak teda ty, ...každoročně od města dostaneme pár tisíc. No ale, ...většinou, nebo já nevím, v průběhu těch deset..., ...průměrně jednou za 2 roky jsme dostali z fondu životního prostředí středočeského kraje, a zhruba tak jednou za 2 roky jsme napsali grant, a kdykoli jsem tam psal, na ten fond, tak vždycky jsme něco dostali, míň teda než jsme chtěli. Ale s tím fondem. Ale oni, ...to je zase takový, ...ale tak je celkem přirozený, na tom fondu životního prostředí mi vyloženě řekli ...hled'te, my vás známe, že to vždycky dobře vyúčtujete, no tak napište žádost, ...že vybírají vlastně už ty známý, že neradi dávají peníze někomu, koho moc neznají, radši dají peníze nám, když vědí, že jsme všechno vždycky v pohodě a v termínu jim vyúčtovali. Tak jsou to úředníci. No tak je to... No ale ten první grant jsme dostali díky tomu, že právě ten starosta Šorb, ten první porevoluční, co mi řekl, že existovaly ty spolky, tak ten pak pracoval na kraji, no a ten na tom kraji zajistil, že jsme tam dostali ten první grant, to bylo 40 tisíc na lípy, který jsou od včelního hrádku, no tam. To byly takovýchle lípy, jedna za 3 tisíce. To bylo hezký, no. No tak, ...takže z toho fondu životního prostředí středočeského kraje jsme čerpali, město plus tenhle fond. Jinak jsme, ..letos píše Honza Stachura někam jinam. Já už nevím kam.

Kvůli grantu.

No, no.

Honza je teď předseda. Co jsem správně pochopila na valné hromadě...

Jo, no, je předseda, už druhý rok. Tak já jsem se tomu, jak se tomu říká, fundraising. Tak tomu jsem se moc nevěnoval, protože jsem se věnoval tý konkrétní činnosti víc a neměl jsem čas. Protože vím, že mi dalo to, a to jsem v pracovní době, díky tomu, že jsem teda dělal v tom muzeu. Zhruba jeden týden pracovní doby jsem věnoval tomu, abych napsal tu grantovou žádost. Tak na to tyhle neziskovky často nemají člověka, který vůbec by to byl schopný napsat. Je to komplikovaný.

Myslíš, že ty akční členové spolku, ty co chodí opravdu na ty akce, chodí pomáhat, tak mají spíš typ zaměstnání, že to mají volnější nebo jsou dejme tomu v důchodu?

Oni jsou to dneska spíš důchodci. Takže to mají jednoduchý.

Takže mladí lidi tam moc nejsou?

No právě mladí tam nejsou. Nebo v tom vedení, co byli, no tak teď ty dva, takový aktivní. No, každý se zamiloval, a mají milenky jinde než v Jílovém, tak jsou mimo, no. Tak ty nám vlastně odpadli.

A Honza je vlastně student, že jo?

Honza je ještě student, ten teď dostudoval. A co bude potom, se uvidí.

A to je asi nejmladší člen...

No tak jako nejmladší z těch aktivních, ano. Chtěl jsem, aby se tím trochu zviditelnil...Ale taky byl jeden z mála, kdo se o to zajímá a kdo by mohl být tím předsedou, protože má na to vzdělání a je to chytřej a hodnej kluk. On ještě dělá v tý JUCE - to je ten můj bývalý oddíl Táborníci, z toho se po revoluci stala ...první občanský sdružení v Jílovém. Jílovská unie kamarádů se to jmenuje, a ta je vlastně totožná s tím oddílem Táborníci. Původně tam bylo 10 oddílů po revoluci z tý někdejší

pionýrské skupiny a postupně tedy všichni zanikli a zůstali. Dneska ta JUKA a Táborníci je totéž. A Honza tam jako dělá, protože tam odrostl v tom oddílu. Chodil tam jako dítě a dneska tam dělá vedoucího. No a ...takže právě skrz toho Honzu je taky propojení s tou JUKOU, protože v tom areálu na školní zahradě, jestli si to tam někdy viděla.

Tam stavíte ten altán?

Tam my si chceme dělat klubovnu. To jsem vysvětloval teď v tom článku, že nám tohle myslím jako doplatily ty spolky, že se pak těžko po revoluci zase dávaly dohromady, že nic neměly, žádný movitý majetek.

Shodou okolností, jak jsem ti psala, tak to já už jsem si zaznamenala od tebe už kdysi dávno, tak to už mám dokonce citovaný. No, každopádně teda, dá se říct, že spolupracujete i s jinými spolky, když mluvíš o té Juce, tak jsou i nějaký další spolky?

Se všema dalšíma spolkama v Jílovém určitě spolupracujeme, přičemž nejbližší spolupráce s hasičema dobrovolnýma, který díky tomu jejich hasičskému autu jsme... převaha těch suchých létech stačili udržet při životě ty zasázený stromy, protože s konvičkami by to zkrátka nešlo, to jsme opravdu na jeden zátah, na jednom místě vylili ty 3000 litrů vody. To bysme nikdy nebyli schopný. Takže ty hasiči nám hrozně moc pomohli udržet právě ty stromořadí.

A kde berou vodu?

Tak to z rybníka někde.

Z rybníka... Tam není problém, že by někdo protestoval...Dobře. Hele a jak se rozhodujete vlastně o tom, co se udělá nebo o tom, jaká bude další akce, co podniknete?

Tak dneska už ty naše aktivity za těch 12 let jsou takový jako ...ten okruh je ustálený, tak kdy. Ale díky tomu se taky vyčerpávají ty možnosti, protože třeba ty boží muka, co víme, ty jsme opravili. Tady už nejsou žádný neopravený. A tyhle ty cesty, kde by se dalo něco sázet, s těma už si teď dáváme pozor. Protože loňský sázení dopadlo zatím tak nějak kontroverzně, protože majitelka jednoho pozemku zjistila, že jsme to dali půl,... my jsme to sázeli jako podél cesty městský. Ale v krajině, kde je cesta a kde už začíná pozemek vlastníka, to nikdy nevidíš. To by sis musela pozvat za několik tisíc geodeta. A ona ta ženská jako tvrdí, že to máme půl metru na jejím pozemku, kterej je stovky metrů, tak by jí to mohlo bejt ukradený. Že máme na jaře ty stromy přesázet. A takhle nám tam hází klacky pod nohy. Tak to sázení už nás trochu tak jako přestává bavit a hlavně nejsou mladý lidi. A my starší už nemáme sílu, no tak.... Takhle, kdybysme celý rok my starší, co jsme vlastně jsme tam činný, strávili tím, že budeme jen udržovat, co jsme tam udělali, natírat lavičky a ořezávat naše stromečky. A hlavně jsme udělali tu značenou trasu Jílovské vyhlídky. To dá hodně práce. To zase obnovit ty značky, takže máme co dělat hlavně s údržbou toho, co jsme udělali, takže už těch nových aktivit tolik není.

A proč si myslíš, že nejsou mladý lidi, že o to nemají zájem?

No, jsou přepracovaní, takový už je ten styl života. Všichni si zvykli na hrozně vysokou úroveň, kterou udržet dá teď čím dál tím víc práce, a tím pádem mají teď míň času na cokoliv mimo. Takže zkrátka se neangažují, no.

A přemýšleli jste, že je třeba nějakým stylem nalákáte? Nebo, jak pořád mluvíš o těch Jílovských novinách, že třeba tam něco dáte?

Já už o tom moc, Dinuš, nepřemýšlím, protože zkrátka od té doby, jak jsem položil to starostství, se chci věnovat tomu, co vím, že je v životě nejdůležitější do smrti a tomu se budu trochu věnovat i pod hlavičkou okrašlovacího spolku, takový nějaký okrašlování duší, nějaký ty meditace, něco takového bude. A jako tuhle fyzickou práci a ty aktivity, který jsou... hlavní teda aktivity spolku, tomu se nevěnuju, nechávám to víceméně teda na tom Honzovi. Ale on je na tom skoro sám z těch mladých. Ještě je teda tady Jirka Hoffeiter, to je inženýr, ten má malý děťátko, ženu, náročnou práci, náročnou... jezdí večer, takže dělá, co může. No, ale, jako sám od sebe nic moc nevymýšlí.

A když jste se vlastně před tím, za Tvého předsednictví o něčem rozhodovali jako spolek...

Tak nás bylo víc jako těch aktivních členů, který jsme byli tak věkově že jo, dejme tomu od 55 do 65, jako takový lidi, který už jako rodiny a malý děti o to už se nemuseli starat, takže už se mohli věnovat víc tomu spolku.

Jak říkáš, že to bylo, tak kdy to bylo? Těsně po založení? Zčerstva?

To bylo, dejme tomu nějak tak 10 let.

Proč začali všichni odpadat?

Tak oni nezačali všichni odpadat. Tyhle starší, .. všichni jsme zestárli a těch mladších, ono jich o moc víc nebylo. Třeba se nás sešlo, ..byl takový zvyk několik let, že na podzim, vždycky někdy v tom říjnu, jsme dělali nějakou tu alej, nějaký to sázení, tak tam přišlo 20, 30 lidí, nějak tak, jo a ty pak zas člověk rok neviděl.

Takže je to tak, že vám chodí pomáhat lidi, kteří nejsou oficiálními členy?

Ano, tyhle velký akce, na takový ty jedny, dvě akce za rok, kdy se něco konkrétního dělá, přijde pár dobrých lidí, takových který nejsou členové.

A jak se o tom dozvědí?

V novinách přes ty Jílovský noviny.

Takže vždycky inzerujete akci, aby přišli - nalákáte, poprosíte. A máte ještě nějaký jinej komunikační prostředek?

No tak, na internetu máme stránky vždycky, tak tam co je v novinách, tak je taky tam. Tam je všechno z minulosti. Takový ty kroniky jsou všechny na internetu. No, tak to je jedna věc, ve který si se ptala, čím jsme navázali na minulý spolek. Právě ty kroniky nás inspirovali, jak se nám to hrozně líbí. V tom archivu kroniky, zápisy, co tam kdo řekl. Protože po 100 letech se ten jazyk mění a je to velice zajímavý číst, co před sto lety si lidi povídaly a jak to povídali a jakým stylem?

A byl to... je to jeden z důvodů, proč je máte, nebo alespoň dosud byly psané ručně?

No, ano. Chtěli jsme udržet tenhle ten styl tý knihy, i když jako odborníci tvrdí, že ten věk knih je už odzvoněn. To mi říkal kamarád...

A člověk si musí říct, kolik procent je těch odborníků a kolik procent je nás neoborníků...

No hele kluk, ten je o dva roky mladší než já, celý život dělá počítače. A on ti říká, že teď je nějaký nový médium. Já tomu vůbec nerozumím.

Čtečky knih... třeba Kindle...

Člověk nevěří tomu, že by knihy přežily dalších pár let, že se nebudou vydávat.

To je hloupost, to je hloupost. To by mě zajímalo, pro koho je útulný, zalézt při lampičce do postele s malým počítačem... nebo s knížkou.

Já si taky myslím, že těch lidí, který si tu knížku někam vozí na dovolenou a tak bude vždycky hodně...

A hlavně, třeba teď jsem slyšela, když trochu odbočím. Tak jsem slyšela od kamaráda, že ve spoustě zemích existuje... Já nevím, jak se tomu říká, ale v podstatě je nějaký místo, dejme tomu lavička před radnicí... a vždycky tam někdo nechá knížku, tak je taková putovní. Že vždycky si jí přečte a vrátí jí tam a zase si jí někdo půjčí. Je to taková jakoby veřejná knihovna a vlastně jde o jeden třeba kousek. A to mi přijde jako hezký nápad. To by s nějakou čtečkou knih taky nešlo. Jde tam o prvek nějakého sdílení a to tam prostě není.

Já si myslím, že tam taky vydrží.

A jak to teda plánujete teď s kronikama? Protože vím, že to psala pani Šmídová, že jo ty kroniky.

Tak teď máme tu Veroniku. Vystudovala historii. Nevím, jak se jmenuje druhým jménem. Vím, že se jmenovala Verunka a její otec byl Pucr, starej rod Pucrů z Jílovýho. Jejeho tátu jsem učil. Takový sympatický rod. Ta Verunka vystudovala historii a teď nám dělá kronikářku.

Takže nakonec souhlasila.

Souhlasila. Byla už na schůzi a jako přes, že jo, mailem dostává od Honzy, co jsme udělali. Tak ona to snad bude psát rukou.

Jo, takže ona se nebude jako zúčastňovat těch akcí, aby to psala?

Tak bude, co bude mít část. Ale nebude mít čas spoustě těch akcí se fyzicky zúčastnit, ale bude jako vést kroniku a to je v pohodě, no.

To je hezký, to je dobře.

A pani Šmídová taky už ty poslední léta nikam nechodila. Ale její manžel chodil a ten jí dával zprávy nebo přines nějakou zprávu a ona to tak pečlivě všechno dávala dohromady.

Máš pocit, že třeba ty lidi, který dejme tomu kvůli stáří, nebo kvůli nemoci nebo kvůli jiným věcem... třeba pani Šmídová.. už nemůže. Cítíte tam nějakou podporu z jejich strany?

Tak určitě. Ta bude do smrti nakloněná spolku, ať tam bude dělat cokoli a jejich dcera nakonec vlastně... ta jejich dcera má 3 děti, takže ona je teď jako zaměstnaná rodinou, nemá na nic čas. Ale starej Šmíd, táta ji seznámil s tím značením, ukázal jí to, že jako převezme po něm tupetu činnost...

A je to častý, že takhle přenášíte na děti tohle, co jste dělali?

Tak je to častý. U těch Košťáků, taky že jo. Ty dva starý Košťákové, tak obě ty jejich děti byly ve spolku. Jenže ten kluk dělá teď v Německu. Mají tady barák. Tam jezdí od pondělí do pátku, jedou do Německa, tam jsou v nemocnici, jezdí se ženou, tam jsou porodní lékaři. Děti tam vozí s sebou, no tak děti chudáci chodí do mateřské školy v Německu a sem jezdí na víkend. Přijedou sem. Tak ono je to tak 3, 4 hodiny autem. Tak takhle žijí no, to je ...

Mají čas teda vůbec něco teda spolu vytvářet se spolkem?

Tak jsou jenom takový podporovatelé spolku, ale fyzicky nemají čas.

Ještě mi řekni, kde berete podněty pro to, co se udělá.? Kdo s tím přijde?... Nebo jak to probíhá - ty vaše schůze?

Co koho napadne z těch členů spolku, co by se mohlo dělat. Tak máme jednou za měsíc, máme, ty výborový schůze, kam může přijít kdokoliv. Ale on tam nikdo nikdy skoro nepřišel, než těch pár členů výboru.

Nebo studentky...

No tak víš co, to jsi výjimka. Takovýhle občas zbloudilci ... Ale tak to snad s námi budeš víc.

Takže tam vždycky padnou nějaké návrhy.

Tam každý přijde s jakýmkoliv nápadem. Tak když jsem dělal v tom muzeu, nebo když jsem tedy byl mezi lidmi, když jsem potkal na náměstí nějakou tu babičku, a ta měla nějaký námět. Ale většinou jsme si to vymysleli sami. Sami jsme třeba nedávno zrekonstruovali dřevěnej kříž naproti kostelu, protože ten farář to je takový.... Ten vyloženě padal. To by někomu spadlo na hlavu. Mám rád ty velký dřevěný kříže. Tak jsme nechali udělat nový kříž.

A jak se k tomu ten farář stavěl?

No jo, tak byl rád. No to je kapitola sama pro sebe ten farář. To teď s tím farářem, když jsme u něj. Honza sepsal smlouvu, díky který bychom možná mohli založit ten pozemkový spolek. To je zase věc, kterou pořádá ČSOP, jehož jsme kolektivním členem, ty pozemkový spolky. Kdy zkrátka nějaká základní organizace, ten náš spolek dostane do správy území někoho, jako kterému někomu pronajme a ty spolky respektive, ty základní organizace ČSOP, ...chtějí si pronajmout takový území, o který se nikdo nestará. Jsou tam nějaký cenný rostliny nebo živočichové. Takže vlastně tímhle způsobem chrání přírodu, aby ten soukromý vlastník, jinak by se o to nestaral, nebo byl to zničil. Třeba tím se získá jakási ochrana toho území. Okolo té svatováclavské kaple, tam je takový mokřad, a je tam několik chráněných rostlin, živočichů...

A kdo to vytipoval?

To jsme tak nějak vytipovali všichni. Ale ten Lukáš Strnad, to je botanik, ten teď udělal doktorát. Takže už je velkej vyštudovanec, ale taky neví, co bude dělat. Ale tak botanice rozumí dobře, tak ten tam našel vachnu třílistou, to je nějaká kriticky ohrožená, nebo jak se tomu říká, druh... No tak, že budeme spravovat tenhle ten mokřad, který je arcibiskupství pražského a ve správě to má zdejší farář. Takže máme smlouvu s tou farností a budeme žádat o grant na údržbu toho.

A to chcete založit nový pozemkový spolek nebo nějak propojit s okrašlovacím...?

To se jmenuje jako pozemkový spolky. Ale to není jako opravdu spolek, tomu se tak říká. Je to taková škatulka v rámci činnosti ČSOP, jo. To není nějaký vlastní spolek, nějaký nový lidi. Ne, to se jen tak jmenuje.

Vím, vím, vím. Jen jestli to chápu správně, že vy vlastně musíte ... jakoby jít do té škatulky pozemkového spolku, abyste vůbec něco jako dostali... smluvně.

Abychom dostali peníze od toho ČSOP, protože jsme si říkali, no to ČSOP jsme ...kolektivními členy, ročně jim dáváme 500 Kč a jako nic z nich nemáme.

Mě šlo jen o to, kdybyste tahle zažádali a zkusili to třeba smluvně ošetřit jako okrašlovací spolek, jestli by to prošlo?

Tak já myslím, že tohle je lepší, že ta ochrana je jako dlouhodobějc zajištěná, tam se píše, že ta smlouva je na dobu neurčitou, ...to ti pře pošlu tu smlouvu,... *Tak děkuju.*

Jsi jako členkou spolku?

Já jsem původně nechtěla být. Já sem dala předminulý rok, nebo kdy, jsem dala příspěvek, že ale nechci být. Ale pan Košťák mě tam stejně napsal, takže jsem členkou.

Já ti to pošlu tu smlouvu, to by se ti mohlo hodit.

Já jsem totiž nejdřív nevěděla, jestli je pro diplomku dobrý, když je člověk úplně uvnitř anebo jestli na to kouká jako zvenčí. Ale každopádně členkou jsem.

Ještě k těm pozemkovým spolkům. Z tvýho hlediska, jaký je ten nejpodstatnější rozdíl mezi pozemkovým spolkem a okrašlovacím spolkem, kromě toho, že pozemkový spolek může oficiálně dostat peníze na činnost od ČSOP?

No právě matoucí je ten název. Oni ty pozemkový spolky nejsou jako seskupení lidí. To je jako institut pro získání..., ...pro ochranu nějakého území, pro získání peněz. To nějaký právník vymyslel. Někaký právníci ČSOP vymyslel, že tímhle tím způsobem se dá, vlastně zajistit ochrana cenných lokalit, jo, aby ti vlastníci, kterým patří, to nezničili nebo nezastavěli nebo tak.

Takže v první řadě je tam asi ochrana přírody a životního prostředí...

To je ochrana nějakých cenných přírodních lokalit.

A o to vlastně v okrašlovacím spolku v první řadě nejde, že jo?

Ale jo, jde. Jako my máme ve stanovách, že jsme spolek pro ochranu přírody, krajiny, a lidské morálky a příroda na prvním místě.

No a ještě se zeptám, jak jsme mluvili o té podpoře, o té finanční, ze strany Radnice nebo nějakých grantů. Ty členský příspěvky...

...no tak pomáhají taky určitě, protože řada lidí dá něco víc.

A je to vůbec dostačující? Protože já vím, že na minulý valný hromadě jste řešili výši příspěvků, jestli je zvednout nebo nezvednout...

No tak jako, každá tisícovka dobrá. Tak mi těch formálních členů máme kolem 50. Těch, co dělají je tak od 5 do 10. Ale normální, ale tak když dají 2 stovky nebo 3 stovky.

A musíte je nějak upomínat? Nebo si na to každý pamatuje?

No, ale jako jo. Co Košťák ten hospodář, já nevím, jak to dělá, se ho na to musím zeptat, právě. Od kolika lidí má vybráno na tenhle rok. Protože my jsme před dvěma roky pozměnili stanovy v tom smyslu, že povinností člověka je 3x za rok se zúčastnit nějaký akce, protože ta akce je třeba ta schůze jenom, jo. Takže jako nemusí fyzicky dělat nic, když nemůže. Řada lidí se stejně nezúčastní, takže když chce zůstat členem spolku, tak že zaplatí vyšší členský příspěvek. Není tam stanoveno, o kolik vyšší. Takže jako jsme si představovali, že každý teda dá něco navíc, když nedělá rukama, že dá... no, tak jako.

No, a o kolik dávají lidi navíc?

No, o moc ne, já nemám přehled, právě, to se zjistí dneska, ale teda letos vlastně jako. Tak to se uvidí teď během prvního pololetí.

A zaznamenali jste, v rámci členů, že je tam víc lidí třeba z jedné rodiny? Řeknou takhle členové i svým příbuzným?

No, to jo, to bývá...Já tam mám psaný ještě 2 ženský z rodu. Ženu a dceru, který nic nedělají a stejně platí příspěvky, alespoň, protože některý ty starostové v minulosti, asi to tak bude vždycky, se budou ohlížet na to, kolik členů má spolek. Vždycky se každý zeptá, kolik máte členů. Tak když řekneme 15 nebo 50, tak to už je rozdíl, je to něco jiného. Když těch 10 jich dělá, tak radši chceme, abysme mohli říct, že máme 50 členů.

A když už jsme u těch starostů. Dotýkají se vás nějaký politický rozhodnutí? Nebo jste i politicky aktivní?

Nejsme. My jsme se právě rozhodli, že budeme apolitický. Zpočátku jsme se jako, pan Šmíd, strana zelených. Že bychom mohli být všichni při straně zelených, tak jsem to odmítl a bylo to rozumný. Je lepší být apolitický.

A sledujete změny v územním plánu? Týká se vás to?

Tak sledujeme, co dělá stavební úřad. Tam máme taky ze zákona přístup, jsme tam registrovaný, takže když dělají nějaký teda změny územního plánu a týká se to krajiny, no týká se to vždycky krajiny, tak

že by nás měli přizvat k tomu řízení správním nebo k tomu rozhodování. To je dobrý tenhle zákon.

Ještě se zeptám, vím, žeš to několikrát říkal nebo nakousnul, ale jaká je tvoje motivace zůstat ve spolku a být nějakým způsobem činným?

Protože jsem celý život dělal s lidma a pro lidi a tak nějak jako z toho mého nejvnitřnějšího hlediska, nebo na bázi mé filozofie, že chci být s lidmi do smrti, protože jsme sociální živočichové a chci dělat pro lidi. Jako co bude v mých silách.

A teď se zapojuješ taky do akcí, jak jsi říkal, že jo, snažíš se často?

Ale tak jo, prakticky kdykoliv je potřeba víc lidí, aby tam bylo, tak tam jsem.

Baví tě to?

Jo, tak jako celý život mě to baví.

Co tě na tom naplňuje, kromě toho, že se třeba potkáváš s těma lidma, vyloženě na těch akcích?

Protože děláme takový akce jednoznačně dobrý, který jednoznačně nejsou nějaký konfliktní, tak sázet stromy vždycky dobrý, nebo. Já nevím, kde sázet strom, by bylo špatný.

A jak jsi na tom s volným časem?

Jako důchodce krásně.

Chtěl bys třeba pomáhat, nebo, ...jak si myslíš, že by si na tom byl, kdyby si pracoval na plný úvazek.?

Tak bych měl toho času míň a taky míň myšlenek asi na to, ...ale možná zase naopak by to bylo pro mě větší rekreace nebo relaxace práce při sázení stromů, než nějaká duševní práce někde.

Si vyčistit hlavu. A s těma lidmi, co se potkáváte ve spolku, znáte se dobře?

No známe se s těma, co chodí dělat. Se všema lidma se známe dobře. Tam je taková světlá bytost ten Franta Jankowec. Znáš ho?

Vím, horolezec.

Tak on už je taky vlastně nějak tak starej jako já. On se udržuje tím sportem. Ten jako, tomu když zavolám, tak celkem kdykoliv, tak ne, jako na zavolání, ale během týdne přijde a jdeme ořezat nějaký strom, nebo on dělá ty výškové práce na stromech, má na to vybavení. Tak ten vždycky říká, mě to baví, no. Mě to baví. Zkrátka, to jsou takový lidi, který ještě, já nevím, jak bych to řekl, neztratili ten přirozený lidský pocit sounáležitosti s lidma s přírodou, kterej vždycky jako člověk měl, jo, ale který tahle poslední civilizace a tahle ta technizace, tomu zkrátka nenahrává nebo nějak odcizuje lidi. Lidi jsou odcizeni sami sobě a tím i ostatním lidem, no.

To je taky výsledek čistě jenom lidský práce, bohužel. Nemůžeme to házet na někoho jinýho.

Ještě se zeptám, kde se scházíte? Máte vlastní prostory?

No nemáme. Právě. To vždycky, protože město nám fandí, všichni, ať byla ta vláda taková nebo maková, tak všichni jako nám jako fandili. Tak vždycky jsme mohli někde na městském úřadě nebo teď jsme v tom mateřském centru Permoníček, což je vlastně taky barák města. Tak s těma permoníčkama jsme v dobrým styku a kvůli tomu chceme si udělat tu klubovnu v tom areálu JUKY na školní zahradě.

A potýkáte si někdy s vandalismem? Třeba když něco uděláte, stalo se vám...

No tak to víš, že jo. Když jsme tam dali nějaký ten naučný panel, tak to lidi ničí. Ale co je zajímavý s těma vandálama... když je nějaký místo, kde se vyskytne nějaký vandal, se vždycky zase brzy opraví, tak ten vandal už tam nejde.

Aha, že už se vyřádil a konec...

Vidí, že to nemá smysl. Tam to někdo vždycky opraví.

Takže je to vaší trpělivostí, spíš.

Tak je to o takový trpělivosti a ...

Ještě se zeptám, jak si říkal, že vlastně jste apolitický, nebo snažíte se být. Sledujete i tak nové zákony nebo vyhlášky, hlavně co se týče životního prostředí.

Co se týče životního prostředí, to sledujeme. No tak, hlavní jako v tom, ...na čele musí být ten předseda, proto taky jsem chtěl, aby předseda měl nějaký takový vzdělání. Tenhle předseda je dobrej, že to bude všechno sledovat.

Radíte se i jinak s odborníky. Nemyslím teď přímo přírodovědce...

My máme taky v našich řadách člena. To je jako moc hodnej kluk, velice chytřej, ten Michal Bernát, to je právník, vystudoval práva Ph.D., jo. Začal tím svou pracovní kariéru, že dělal v ekologickém právním servisu, jo. A jeho táta, starej komunistický právník na nejvyšším soudu a ještě tam snad dělá, furt mu říkal vždycky, kdy už budeš dělat něco pořádnýho. Tak já jsem Michalovi vždycky říkal, jsi moc hodnej, že neděláš nic pořádnýho. Ten Míša radí, tak i JUCE, protože je to odchovanec vodáckého oddílu a taky člen okrašlovacího spolku. Právě tuhle dohodu s církví o tom pozemkovým spolku napsal Michal vlastně nebo zformuloval, takže to je jako náš výbornej člen.

A dělá to dobrovolně, předpokládám?

Jasně.

Máte tam ještě třeba jiný odborníky? Jde mi o to, že vy jste de facto, třeba Honza, ty, tak jste přírodovědci, tamten je právník...

Tak ten Franta Jankowec, výškové práce. No tak to je odbornost, třeba když ošetřujeme ty památný stromy, tak můžeme říct městu, hele na to si nemusíte brát firmu, to my vám uděláme zadarmo nebo za polovinu, třeba.

A když třeba děláte studánku, tak...

...tak nějaký hydrogeology, to vždycky někoho najdeme, kdo poradí. Tak doktor Morávek, tady hlavní geolog Jílovskej, ten nám poradí, když bychom potřebovali cokoliv z geologie, jo takže...

Spolupracujete s nějakým environmentálním hnutím nebo nějakým jiným sdružením?

S ČSOP, jsou do počtu členů největší environmentální sdružení. Ale teď se snažíme, nebo možná se budeme, ...teda já do toho cpu Honzu, už to sám nechci dělat. Mě zajímá, když už je těch členů skoro stovka, tak a nebyli schopní v loni u toho 150. výročí, nějak někdo na to upozornit, no, takže bychom možná udělali v létě nějaký neformální sraz zástupců těch spolků, že bychom oslovili ty, který známe, z internetu, že existují. A udělali tam nějaký sraz, a tam jim řekli, nechcete se někdo jako angažovat, tak trochu profesionálně? Nebylo by užitečný udělat, víte jako to republikový zastřešení, jak to bylo? Ale já sám nevím, jako jestli by to k něčemu bylo.

Já vím, že vyšlo akorát k 25. výročí ČSOP, tak vyšlo o dobrovolný ochraně životního prostředí přírody a tam bylo i o okrašlovacích spolcích (ve Veronice).

No jo, oni se totiž hlásí ve svých stanovách jako k odkazu okrašlovacích spolků. Ale myslím, že právě jako nějak moc o nich nemluví, že mají trochu možná strach, že kdyby se ustavil republikový prostředí okrašlovacích spolků, tak by ztratili spoustu členů a tím i spoustu peněz, protože ty peníze z EU už by se dělily třeba mezi ně. Takže oni jako ta nejmocnější organizace, která má nejvíc členů seženou nejvíc peněz samozřejmě z EU a od státu a tak, no.

A když mluvím třeba ještě o jiných sdruženích nebo hnutích, já nevím, Děti země nebo Hnutí duha, Greenpeace .. Berete si nějakou inspiraci?

My spolupracujeme jako konkrétně, ale já sám o všech vím a všem jim posílám vždycky nějaký dárky, když mi pošlou složenku. A to asi na 3 z nich mám stálý příkaz ve spořitelně, že každý měsíc... Oni mají radši, když každý měsíc jim dáš stovku, že s tím můžou počítat.

Takže je to tak, že spíš jako sympatizuješ s nima...

No sympatizuju, ale...

A je nějaký hnutí, který ti vadí nebo který se ti nelíbí v tomhle ekologickým směru?

Neznám, neznám. Jsou všelijaký fanatici, ale jako, mám hrozně rád tyhle odborníky typu Sádla. Teď jsem četl ještě někoho takového. Je ještě mladší než Sádlo. Jsou to takový ty, co fandí přírodě, ale jsou opatrní ke všem těmhle ekologickým aktivitám. Ukazují na obou stranách, co dělají špatně. Jak těm ekologickým aktivistům, tak i těm, těm jako co opravdu ... vaděj přírodě.

Myslíš si, že všechno, co vy děláte, je ekologický, jakoby z dnešního pohledu?

Asi jo, nevím o ničem, co by se dalo říct, že by se dalo říct, že není.

A říká ti něco trvale udržitelný rozvoj?

Myslím si, že tahle formulace je úplně scestná, protože to není možný, když jsou omezený zdroje, máme omezenou planetu Zemi. No tak nemůže být trvale udržitelný čerpání těch zdrojů, to jako. Ten termín, tahle formulace je špatná.

No ono už se to v řadě knížkách i vypouští, a říká se jenom udržitelný rozvoj, protože všichni vědí, že to není možný trvale.

No právě. No, jako udržitelný rozvoj, tak co Země jako ještě udrží, ale ne trvale jako, trvale dál víc. To je nesmysl jako.

Dobře, dobře. Tak jo, já ti moc děkuju.

Tak ses vyčerpala.

Děkuji, já doufám, že jsem se zeptala na všechno důležitý a potřebný.

Tak co by si chtěla, napiš mail nebo zavolej...

Dobře, děkuju.

Rozhovor 2

Jméno: Mgr. Jan Stachura (současný předseda OS)

Věk: 24

Vzdělání: VŠ

Povolání: kurátor a přírodovědec Regionálního muzea v Jílovém

Člen: od roku 2000

Na začátek rozhovoru bych se tě teda ráda zeptala, jak ses k tomu okrašlovacímu spolku vůbec dostal.

Ano. Tak dostal jsem se vlastně k okrašlovacímu spolku přes pana Nevečeřela. Což já jsem začal chodit nejdřív do skauta, potom do vodáckýho oddílu turistickýho v Jílovém. A pan Nevečeřel tam dlouhý léta působil jako vedoucí, tím pádem mi myslím jednou nějak nabídl, jestli bych nechtěl jít na nějaký sázení nebo nějakou akci okrašlovacího spolku. A vlastně přes něj jsem tam začal chodit. Já nevím, kolik mi mohlo bejt, 16, 17.

Takže ty si u toho vzniku spolku, vůbec nebyl?

Ne, u vzniku ne, přímo ne. Do toho skauta jsem, aby to bylo časově, chodil do roku asi 94 -5 pak jsem přešel právě do toho vodáckýho oddílu, tam chodím teda do dneška. Ale do spolku tam chodím třeba, já nevím, od roku 2000 třeba, nebo tak nějak.

A koho to teda napadlo, vlastně obnovit ten spolek?

Ten spolek, to obnovil konkrétně Ivo Nevečeřel plus další jeho spolupracovníci, Pan Šmíd, že jo, myslím, že i pan Košťák u toho byl, takže taková skupinka 5, 6 lidí. Většinou teda kolem toho muzea, kde tehdy ten Ivo pracoval. Takže tak. Takže to byla taková iniciativa právě v okolí toho muzea a toho Iva, kterej všechno si tam vymyslel.

A víš proč?

Já myslím, že on dlouho bádá a žil na takovým tom odkazu těch pozemkových a okrašlovacích spolků toho 19. století, kdy vlastně ten okrašlovací spolek v Jílovém fungoval v 19. století a tehdy tam chodily takový ty opravdu význační osobnosti, já nevím starosta, doktor, učitel. Byl to prostě takovej spolek, kde bylo jakoby ctí těch občanů, účastnit se těch činností. Takže ten Ivo, tady jako to mu přišla dobrá myšlenka, což samozřejmě je pravda, kde jako by ta v uvozovkách elita města se účastnila na tom společným dění, nebo se starala o to společně, jako o stromy, o parky, o cesty. Takže to chtělo obnovit, myslím, že to bylo i z tohoto popudu. On studoval takový ty kroniky tohoto spolku 19. století. Takže se rozhodl, že to obnoví, no. A v tý době pracoval v tom muzeu, tak se to dalo příhodně spojit s pracovní náplní, kdy třeba zakládal tu stezku, naučnou stezku Jílovský zlatý doly, což je značená cesta z Jílového, směrem k těm památkám Jílovským. Takže asi tak.

No a myslíš, že když ten spolek obnovoval, že třeba měl i ten stejnej úmysl, aby tam i členové byli nějak významní v Jílovém, nebo to už ne?

Takhle, podle mě Ivo na té výjimečnosti nebo významnosti až tolik nelpěl. Jemu se asi líbila ta, nebo si to myslím, se mu líbila taková ta myšlenka, jako, že ty významní jeho občané byli jakoby vzorem, jakoby šli příkladem a on viděl, že v této nové době po té revoluci - to zaprvé ten komunismus - tam se tady ten vztah ke krajině úplně přetrhal. Kolektivizace a takový JZD a prostě ten vztah k té půdě a k tomu místu, kde žijeme, se úplně pozměnil v tom 40ti letým obdobím před revolucí. A ten Ivo asi ... mám takovej dojem, jako by chtěl přes tento okrašlovací spolek dát lidem ten vzor, jakoby vrátit to zpět, to pečování o to okolí a i ten zájem, protože i v těch 90. letech už třeba začínalo to stěhování z Prahy jakoby na venkov a třeba tam byla i nějaká jako možnost právě získání toho vztahu k místu, kam se ty lidi přestěhovali. Takže já si myslím, že Ivo to od počátku nemyslel, jako pro elity, že by tam pozval starostku, právníky a doktory, ale že jakoby viděl, že na tý svrchní úrovni to nefunguje, ten příklad nebyl a chtěl právě v okolí toho muzea vytvořit nějakou skupinku lidí, která by udělala takovej příklad pro ty ostatní, který by se pak připojovali. Že jakoby se dá pečovat o to místo, kde žijeme a začít vlastně, se starat o to okolí na tý úplně nejvyšší úrovni, což se nás nejvíc dotýká, že jo. Je trochu zvláštní, že třeba právě i po revoluci, takový ty jakoby světo-problémové otázky často ty lidi znají, amazonský pralesy, nebo já nevím, havárii černobylské elektrárny, než takový ty místní.

A proč myslíš, že tomu tak je?

No, asi velkou roli na tomhle tom hrajou média, protože ty, že jo, předkládaj takový křiklavý problémy i ty amazonský pralesy a i takový ty prostě velký témata a takový ty místní možná prostě na

to už nezbyvá těm lidem čas ani energie, protože to většinu času tráví v práci nebo pak s rodinou plus si teda přečtou noviny, pustí si televizi, zprávy nebo nějakou zpravodajskou relaci a tam těm místním tématům až takový prostor věnovaný být nemůže. Kdežto v tom 19. stoletím, ten přenos těch informací byl úplně jiný, to se nedá úplně srovnat. Tam naopak lidi věděli o sobě všechno, v té obci, ve městě. Ten si vzal tu, támhle ta si vzala toho. Ten má tolik krav, ten má tolik slepic. Ale zase třeba nevěděli tolik o tom světě. Ale Ivo si i ten záměr navrátil zpátky na tu lokální ... trošku jako ten vztah k tomu lokálnímu, no. S těma pozitivama...

Jde tam teda o to místo nebo tam jde i o nějakou kulturní tradici, nebo já nevím, jak úplně definovat tradici v tomhle stylu. Jestli tam šlo o nějakou společnou historii....

Ta tradice je určitě významná v tom, že se máme k čemu vrátet. Už to tady jednou bylo, fungovalo to. Mělo to jakoby smysluplnou náplň. Já nevím, obnovily se ty lavičky. Ta tradice je taková, že jsou to ty základy. Ale pak jestli na to už navazoval striktně, to záleží už na těch lidech. Tradice je důležitá v tom, že se může říct, ano, ten okrašlovací spolek není nějaký nový výmysl, fungovalo to tady před sto lety, my se k tomu hlásíme, ale rádi bychom dělali tohle, tohle, tohle.

Takže Vám to pomohlo jako berlička?

Dá se to jako návaznost. Dá se to i těm lidem předložit, že to není žádná sekta, že to není jako nějaký krátkodobý, nebo nová nějaká myšlenka, která se... Protože je tam určitá, byla taková nedůvěra v těch lidech, k těm věcem, potom komunismu. Teď už je to lepší, že jo. Určitá nedůvěra v tu občanskou angažovanost tady určitě je, protože ta občanská angažovanost před revolucí znamenala pionýra, znamenala... já nevím... nějaký svaz socialistický mládeže, já k té angažovanosti před revolucí tolik nevím, vzhledem k věku. Ale přijde mi, že tam k té angažovanosti, tam byl takový ten nádech, že to je správný, to je špatný a získat lidi pro tu občanskou angažovanost.

Možná kvůli povinnosti - že to měli z povinnosti....

Takhle právě když se to spojí s tím obdobím první republiky nebo 19. století, tak u nás obecně si myslím, že v té společnosti je takovej, dejme tomu, takovej nádech, že když se vrátí něco třeba do období první republiky, nebo to z toho vychází, tak první republiku ty lidi vnímají velmi pozitivně. I když je často idealizovaná představa, ale v tomhle tom ohledu to jako poslouží i pro jakoby okrašlovací spolek.

A jsou tam i lidi, který vám pomohli vzhledem k věku? Tím myslím, že sami vzpomínali na 1. republiku, proto by vám to třeba pomohlo. Nebo jde spíš jen o ten ideál první republiky?

To spíš asi ten ideál. Že by někdo vzpomínal... Tam třeba jako pan učitel Košťák má k té historii blízko, má k tomu vztah, dělal kronikáře dlouhá léta, tak taky to spíš u něj taková jako idylizovaná.... Ta první republika nebo i to 19. století samozřejmě mělo své mouchy nebo to má každá doba, ale prostě tady na té konkrétní myšlence toho okrašlovacího spolku se dá stavět a myslím, že k tomu bysme se mohli odkázat a byl to takovej ten jako, ne cíl, ale...

A je to jeden z důvodů, proč třeba to jméno zůstalo stejné? Myslím okrašlovací spolek, přímo okrašlovací spolek, že třeba nemáte nový název?

Asi je to tak. On ten okrašlovací spolek. Já jsem se zatím setkal třeba u mojí generace, tak to vzbuzuje spíš úsměv, protože okrašlovací spolek, jako spolužáci nebo vrstevníci si představí spolek, kde se tam okrašluje, nebo kdo ví, co tam děláme. Je to asi opravdu tradice, protože mě jako slovo okrašlovací, když bych nebyl ve spolku nebo než jsem byl ve spolku, určitě jsem ho nepoužíval normálně v běžném hovoru. A asi by mě ani nenapadlo, když bych něco takového zakládal.

Protože to má jistou archaičnost....

To má takovej nádech, že jo, dalo by se to nazvat Spolek ochránců krajin Jílovska i jinak, ale asi je pravda, že to je prostě nějaký propojující článek, alespoň v tom názvu a v tý náplni. Ale ten název to propojuje s tím 19. stoletím, s tím rokem 99, kdy tohle vzniklo.

Když mluvíš o tý náplni, tak ta je teda jaká u spolku?

Ta náplň, ona jako by v těch stanovách z kterejch se teda vycházelo, který jsou taky z 19. století, to jsou z toho časopisu, který tehdy ty okrašlovací spolky vydávali, ...

Myslíš Krásu domova?

No, Krásu domova, přesně tak. Tak ta náplň je tam definovaná, péče o kulturní dědictví, o krajinu a přírodní dědictví. Je to vztažený ke krajině, což je jako poměrně širokej pojem i v tom přírodním a kulturním aspektu a tím, že my v tom názvu máme teda okrašlovací spolek v Jílovém u Prahy, pro nás je to ještě specifikovaný místně. Takže tam máme opravdu velmi široký pole působnosti, že do těch, jakoby ten náš zájem je opravdu jako péče o krajinu Jílovska o kulturní a přírodní dědictví. Takže ta formulace je taková, že umožňuje opravdu jako velmi široký spektrum působení, a myslím si, že v tom 19. století a jakoby ty konkrétní záměry se pak odvíjej, ať už od toho personálního obsazení, ty lidi v tý době, buď to zajímá nebo co potřebují ty občané, co jsou v tom spolku nebo teda i v naší době je to tak, že se to odvíjí od těch finančních zdrojů, které jsou zrovna k dispozici. Dneska je to teda spojený s různýma grantama, penězma. Ta náplň je široká, ale dá se jako různě specifikovat podle podmínek.

Takže dřív to asi měli i jednodušší co se týče financí, jestli to chápu správně, právě kvůli členů? Jaká byla typologie členů?...

Dřív to bylo tak, že, tam vlastně ...já teda nevím přesně, nejsem odborník. Granty se zřejmě asi v tý podobě, jak to chápeme, nebo jak je to dneska, tak granty asi neexistovaly, oni vycházeli vlastně z darů, kdy ty bohatí občané, třeba byli já nevím, ředitel občanské záložní rady nebo byl to starosta, byl tam ten proud úplně od města, to je i dneska, to je stále stejné. Ale pak tam asi byla jakoby daleko větší ta angažovanost, nebo to zapojení i teda finanční, těch obyvatel.

Platily se i členský příspěvky předtím, nebo ne?

Platily se, členský příspěvky se určitě platily. Byly i ty listiny, takže se platily. A pak právě na ty konkrétní akce se i vybíralo, asi se to dá přirovnat ke stavbě Národního divadla, kdy prostě řekli, že tady potřebujeme opravit právě kapličku nad městem, tak se obešli řemeslníci, obešel je starosta, obešel je já nevím, támhle ten lékař a tím že to byly takovýhle osobnosti v tom městě, každé je

samozřejmě znal, svým způsobem s nimi chtěl vycházet a nebylo mu to jedno. Tak nějaký peníze zřejmě se na to dávaly, kdežto v dnešní době to takhle asi úplně dělat nejde.

To šlo hlavně o to, že bohatý člověk dal peníze a byl příkladem pro dalšího bohatého? Byl by ve studu, kdyby je nedal?

To bylo normální, dneska je to takový, dnes si dokážu představit úplně živě, že dejme tomu, že dneska já bych zašel za panem Nárem, kterej tu má stavební firmu v Jílovém, řekl bych mu, že potřebujeme zrekonstruovat kapličku, on by mi dal třeba 100 tisíc na kapličku. Dobře, zrekonstruovali bysme kapličku, dali bychom tam cedulku, že přispěl pan Nár. Důsledek by byl ten, že lidi by řekli, že pan Nár ten to někde nakradl, nejlíp. Dneska to má úplně opačnej, bohužel opačnej pohled, že pro ty lidi to není příklad jako pozitivní nebo příklad nějakej to pro ně je, ale možná je to trochu předsudek, ale myslím si, že ty podnikatelé často dávaj, ale radši dávaj anonymně, a není to až tak jako, není to taková jako běžná věc, že by prostě to bylo normální, no.

Takže to není ani vlastně součást reklamy, kterou by teoreticky mohli mít...

A druhá věc, dneska teda, což je nutné zmínit, tak dneska ty podnikatelé nebo ta skupina lidí, který by mohli takhle podporovat i ty místní nějaký zájmy, nebo místní spolky, tak dneska je to tak, což zase souvisí s tím přenosem informací, že oni můžou jako přispívat všude možně, že jo. Oni můžou přispívat na ochranu zvířat, libovolného vlastně zvířete, ať už v ZOO, ať už záchranný programy po celým světě. Můžou adoptovat děti v 3. světě. Těch možností je dneska tolik, že i z osobní zkušenosti, že člověk ví, že třeba v Praze, kdyby chtěl, tak může 3x denně přispívat na cokoliv, na děti, na nemocný. Dneska je ta charita tak...

No, teoreticky s tou organizací nemusíš ani přijít do styku, nemusíš ji ani vidět...

Dneska je prostě je trošku jako, asi to nedá říct přesně, je přesycenost tou charitou, ale no nevím. Je to tak no, že.

A jak jsme ještě mluvili, že ve stanovách toho původního spolku, nebo respektive v Krásách domova vyšlo, jako jeden z klíčových prvků péče o krajinu... jak dalece se třeba ten původní spolek zajímal o krajinu Jílovská?... protože já si úplně nejsem jistá, že bych něco viděla, nebo je tam něco i v terénu vidět, jako pozůstatek nějaký činnosti toho původního spolku?

No, já se přiznám taky, že nemám úplně nastudovaný všechny ty jakoby jejich akce a celou tu jejich činnost, ale oni třeba dělali lavičky na náměstí, v parku, ale je taky. Ale tam je problém s tím, že tam třeba ten vývoj náměstí konkrétně, centrální část byl značný během těch 100 let. Takové ty věci jako lavičky nebo zeleň, to se nedochovalo. To se buďto přestavělo, nebo to zmizelo.

Pořád je to součást města, o čem mluvíš. Je tam vidět něco i v okolí nebo se spíš soustředili na to město?

Já si myslím, tady v tom si nejsem úplně jistej, co všechno oni stihli udělat, já jsem to nikdy nepročítal ty záznamy...

Stačí jen to, co víš...

Třeba Svatováclavská kaple, nevím, že by tam něco upravili, no. Nevím, přiznám se, že nevím žádné příklad, že by třeba nějaké boží muka opravovali konkrétně jako v krajině, nebo ty studánky, co děláme dneska my? Nevím.

Takže vy asi máte větší pole působnosti, jak to tak vypadá...

Asi jo. Oni prostě začínali s tím, co jim bylo nejbližší. Já si představuju, že oni začali v tom městě a možná jakoby, že tehdy jako by pomáhali tý samosprávě, že nebyly takové kapacity, že by se staraly o to okolí, o to město nebo zeleň ve městě. Nevím, no. Přímo v krajině přímo příklad takhle z hlavy vylovit nepodaří.

A myslíš si, že se třeba dřívější spolek zajímal o ochranu přírody? Nemyslím ani z vědeckého poznání, ale dejme tomu, když to vezmu z pohledu laika, jestli věděli, co je třeba vhodné chránit, respektive, jestli věděli takový ty sounáležitosti přírodní, jestli to nějak vnímali nebo jestli šlo opravdu jen o ten estetický prvek.

Tak taky to 19. století nebo vůbec ten jejich pohled. Určitě si myslím, že žádnou jakoby chráněnou lokalitu u nás nevyhlásili, alespoň o tom nevím. Jako že by nějak... tam mají asi ty ... se to změnilo, že jo, ta ochrana přírody. Významné krajinné prvky se nevyhlašovaly tehdy. Oni to vnímali podle mě jako by dost přes ty kulturní aspekty, jako přes ty kulturní kapličky jako by celek. Nevím, jak až moc konkrétně se třeba zaměřovali na třeba na ochranu přírodních druhů. Co se jakoby ví, tak třeba o Medníku oni věděli, že kandík hold třeba nikde jinde neroste, to byl pro ně aspekt, že jakoby o tom věděli a zřejmě ho ani nijak neničili, ale že by tam byla nějaká ochrana... Ten vztah k tý krajině a ochrany přírody tehdy byl jako by spontánnější z jejich strany. Ne, že by se zaměřovali třeba konkrétně na prameniště... oni to chápali, že jakoby se nesmí ničit. Bylo jasné, to hospodaření bylo takový setrvačností stále. Oni věděli, jak se to dělalo celou dobu, že tam ještě zůstává prameniště. A tím pádem pokračovali jakoby v tom obhospodařování stejně jak se to dělalo u té generace před tím a asi věřili, že to tady jakoby zůstane, takže ta jejich ochrana přírody nebyla jakoby... Ano, tady to je nebezpečí, že to musíme chránit. Ale nesnažili se jakoby nějak měnit zaběhnutý koleje, nevím, na kolik to bylo v tom 19. století, nakolik se tam projevilo, třeba se něco zhoršovalo....?

No já se ptám hlavně z toho důvodu, že vlastně okrašlovací, že jo, tak to není ochranný, to okrašlovací má v sobě jako že něco zkrášluju.

To má tu estetickou, ten estetický dojem..

Právě - ten estetický charakter. Tak se ptám, jestli se vlastně ví, že dělali něco pro přírodu. Ví se spíš teda, že nedělali nic proti.

Oni vnímali prostě tu krajinu jako takový obraz, kde fungovali dědečkové, oni sami a doufali, že bude v takový podobný krajině fungovat i ta generace následující a uvědomovali si to spíš jako celkový pohled,....

Že tam byla asi ta tradice...

Že tam asi viděli to uspořádání přes ty pole, do toho nějakou mez, třeba i kapličku nebo něco, ale že by prostě přímo se chránila, já nevím nějaká luční niva kvůli výskytu orchidejí, že by vůbec byl nějaký

záznam, možná je, ale všechny jsem nepročítal, ale... Ale myslím si, že tak to nebylo, no, že i tu louku hold prostě posekali 3x do roka. Ono dneska se samozřejmě ví, že to těm orchidejím prospívá, že se to 3x ročně kosí. Ale myslím si, že oni to dělali z jiného popudu.

A pátral ty si osobně v kronikách toho původního spolku? Zajímá tě to? Nebo jak se k tomu stavíš?

Tak zatím jsem moc nepátral, se přiznám. Jako zajímá mě to, to samozřejmě je problém, nebo můj osobní problém, že mě toho zajímá v poslední dobou hodně, takže na to nemám čas na všechno. Jako četl jsem ty stanovy, ze kterých jsme vycházeli, četl jsem nějaký pojednání. Trochu problém těch kronik je, že je starší jazyk a velkou část i těch kronik, jsou prostě hospodářské, provozní věci, takže výběr poplatků, zápisy z různých porad. Trochu problém je, i taky to, že tam, já nevím, jestli bych se v tom orientoval. Oni to prostě zapisovali z toho svého hlediska, že to všechno znali. Já bych k tomu potřeboval nějakého pamětníka - asi těžko, ale minimálně třeba hodně podrobnou mapu nebo je to určitě, není to jako čtení na večer, že bych si otevřel starou kroniku, protože pak minimálně, já nevím, 2/3 informací člověku unikne, že už v tom nežije, že už tu akci konkrétní nepřipravoval.

A kde jsou ty kroniky teď?

Kroniky jsou podle mě minimálně schované v tom, jak se to jmenuje, v památkovém archivu,

V oblastním archivu Dobřichovice.

Jo, jo v oblastním archivu Dobřichovice...

Já se ptám, ale vlastně to vím.

Tedka jsme získali, teď mě napadlo z tohoto popudu, velmi cennou členku, studuje historii v doktorandském studiu, ta nám poskytla nějaké skeny z Dobřichovic, měli by být součástí té výstavy. Tak možná konečně najdu chvíli to prostudovat, ale je to na dlouho. Těch materiálů je hodně.

Já jsem na to koukala. Pan Košťák mi dal asi 2, 3 stránky. A to jsem teda koukala... Něco bylo krasopisně, ale jedno, to písmo, to se nedalo přečíst. Nebylo to jazykem, ale typem písma, rukopisem, to bylo neuvěřitelný.

Já se přiznám, ne že by mě to nezajímalo, ale zatím vlastně jsem...

No a jak si říkal o těch stanovách, že z nich vycházíte, tak je něco třeba konkrétního, že jste na ten bývalý spolek navázali?

Konkrétní nějaká akce?

Například...nevím. Nemusí to být akce, může to být třeba jejich filozofie. Něco, co opravdu jako...

Jo, tak jako filozofie, samozřejmě by tam ta návaznost měla být, a snažíme se o to, to je prostě, jak už jsem se zmiňoval v tom úvodu, to je základní filozofie, aby ty lidi měli co nejhlubší a co možná jako nejpevnější vztah k tomu místu, kde jakoby žijí. V tomto roce tedka připravujeme právě, nebo snažíme se připravit takovou alej, nebo projekt aleje, která by měla vést od nové zástavby, což je asi 50 nových domů na Radlíku. A chtěli jsme právě i pomocí tohoto projektu zapojit ty místní jakoby do takovýchle činností, kdy si vysázejí alej podél cesty, kterou denně používají s těma kočárkama,

nebo s dětma nebo bez dětí. Takže ten prvotní záměr, doufám, že i ten návazný, by měl bejt právě k tomu, že ty lidi, třeba je to i tou kulturou, nebo těma přednáškama, že se naučí nejezdit do Prahy, do Jesenice, do Kamenice, ale že půjdou do Jílovského kulturáku, nebo do Jílovského muzea a i ten předpoklad je, že takový, že o nás budou vědět, tím pádem se musíme prezentovat v novinách, na internetu a druhý předpoklad je ten, že ta nabídka tam určitá bude, kde by si každěj jakoby něco našel.

A myslíš si, že tahle snaha vybudovat větší pouto nebo pevnější vztah k tomu místu je třeba jenom tvoje osobní záležitost nebo pocit, anebo že to vnímají všichni, že do toho s tím vlastně šli. Myslím členy.

No členy... Tak to asi je u každýho, ta motivace je trošku jiná. To jako, ode mě je těžší posuzovat, můžu jenom interpretovat, jak to na mě působí, já nevím třeba na příkladu. Ivo tam působil v tom Jílovém jako učitel, potom vedl dlouho ten turistický oddíl přes 40 let, takže jako by zřejmě k tomu místu přilnul, takže i k těm lidem...

To, co říkáš, je opravdu motivační, ale jde mi o to, jestli jste si to jako otevřeně řekli ve spolku, že tohle je tohle, že z tohoto popudu to děláme, nebo je to čistě jen osobní věc?

Vesměs jsme si to otevřeně asi nikdy neříkali, nebo alespoň pro mě, tady ty věci patřej k věcem, který nejsou potřeba jako moc otevřeně říkat, že to jako o sobě víme, nebo tak to na mě působí. Tak dejme tomu, ty moji kolegové jako ve vedení spolku jsou většinou starší generace, takže už v tom Jílovém dlouho působí, dlouho tam žijou a u někoho to třeba může vést k motivaci, že vidí, jak se to město nějak mění, třeba podle nich se nemění nějak jako úplně dobrým směrem ve všem i třeba ta jako nová zástavba nebo i jakoby to zapojení těch nebo naopak nezapojení těch nových lidí, že to nezná. Už jenom to je ten první možná jako impuls pro ty starší, že hold ty lidi, co tam bydlí, je vůbec neznají.

A kolik teď máte zhruba jako členů?

Členů registrovaných máme kolem 51.

A těch aktivních?

Teď je teda začátek roku, takže zaplacených členů je teď něco přes 40. Ale loni roku 2011 to bylo 51. Těch aktivních je zhruba, na těch pravidelných akcích, ať už je to třeba, já nevím, takový ty měsíční schůze, tam je nás většinou kolem 10. Když jsou takový ty větší akce, typu sázení aleje, nebo nějaký přednášky, tak tam to bývá větší ta účast naštěstí, kolem třeba 15 lidí na těch přednáškách.

To jsou většinou členové nebo to jsou lidé, kteří se účastní jen tak, aniž by byli členem?

Na tom sázení jsme měli asi jakoby několik lidí vlastně zvenčí spolku, ale zase jsme je znali, takže byly jako lidi z Jílovýho, jen nebyli oficiálně členové, neměli zaplacené ty členské poplatky.

Jak se dozví o té konkrétní akci?

Tady konkrétně se to dozvedí z Jílovských novin, asi. Anebo z internetu, přiznám se, že ... ale vlastně možná...

A jak vy o tom dáváte vědět?

Takhle. My o tom dáváme vědět v Jílovských novinách, kdy je taková nejběžnější, celkem tradiční forma sdělení akce...

Tam máte, promiň, tam máte nějakou...

Rubriku nemáme.

To jsem se chtěla zeptat.

No, ale je to takový jakože...

To, co potřebujete sdělit, sdělíte, není to pravidelný...

Za prvé se znám s paní redaktorkou, ale za druhé tam vždycky je nějaká uzávěrka toho čísla, číslo vychází začátkem měsíce. Uzávěrka je do 12. dne toho předchozího měsíce. Takže o tom se jakoby ví teďka už na pevně od té doby, co je nová paní redaktorka. A navíc se vlastně ještě schází spolky Jílovský dohromady s kulturní komisí, která funguje při radě města, takže tam se jakoby něco doladuje a o ty uzávěrky se právě ví, tam se posílají plakátky nebo nějaký články. Druhou formou, takovou taky tradiční je nástěnka, která je na náměstí, takže papírová podoba.

A tu udržuje kdo?

Tu udržuje pan Šmíd stále.

Na to máte přesně určeného člena?

No je to tak, nástěnkář, velmi populární funkce, kreativní.

A jak seš vlastně členem ty dlouho? Ty si říkal, že si kolem toho roku 2000.

Je to tak kolem toho roku 2000. Já to přesně, si nepamatuju, abych se přiznal. Ono podle mě, v těch prvních letech, jak mě přivedl Ivo, tak já jsem ty členský poplatky, podle mě nejdřív platil Ivo za mě. Bylo to takový, ten začátek... Více jsem chodil nejdřív do oddílu, pak do toho spolku sem tam občas, pak jednu chvíli jsem chodil tak stejně a teď skoro víc do spolku.

A máš ve spolku nějaký přátele, kromě teda Iva...

No Ivo, no...Jako vrstevníky právě bohužel ne, je to složitý je tam nalákat...

Takže to složení je spíš o starších?

Jinak jako přátele, spíš jako nové přátele tam mám. Třeba Lukáš Strnad. Ale předtím jsem je neznal. Spíš jsme se poznali právě na spolku, ale... jakoby ty školní kamarády z Jílového nebo z fotbalu nebo z nějakých kroužků jinejch, nebo z toho vodáka, to by tam úplně nepřišli, nebo ani nepřijdou. Na to nemají čas nebo z nějakýho jinýho důvodu.

Jsou tam třeba ve spolku nějaký rodinný vazby? Je tam...

Jo určitě. Určitě to funguje...

A je to i tvůj případ? Máš tam někoho z rodiny?

Můj případ ne. Můj případ je jenom přes toho Iva, ale funguje to třeba přes pana Košťáka a jeho rodiny, u pana Šmída, taky část, i když taky ta dcera se odstěhovala do Prahy.

Ona pani Šmídová vlastně dělala ty kroniky, vid'?

Ona pani Šmídová... to jo, ta je jako přes tu vazbu, jo. Pani Košťáková, taky pan Košťák oba fungují, ale právě i ta dcera funguje s dětma. Pani Šmídová a jejich dcera vlastně, i když žije v Praze, i se zapojuje do spolku. To by bylo asi hloupý nezmínit, právě i na těch prázdninách třeba u pana Šmída uklízej. Tady na těch zakládajících členech ta rodinná vazba určitě fungovala nebo funguje. Pak na těch, pak máme několik členů, který se přestěhovali do Jílovýho, takže tam ta rodinná vazba, na tu se bude čekat, až děti dospějou - pomalu. No a, ještě, no pak že jo jsou takový rodiny, který prostě jsou třeba aktivní v tom městě, ale vždycky jako každej ten člen tý rodiny dělá něco jinýho. Tak třeba pani Strnadová dělá na kultuře, ten její syn dělá ve spolku, protože k tomu má jakoby blíž, zaměřením odborným nebo osobním.

A jak si říkal, že někdo je aktivní míň, víc někdo vůbec, tak na ty akce spolku, jak jsi říkal se sejde malej počet lidí. Jak jsi na tom ty? Jak jsi na tom s akčností? Jseš spíš ten, co se víc zúčastňuje, nebo spíš ten úřada?

Ted'ka i vzhledem k tý funkci se snažim bejt akčnější...

Předsedy...

No funkci předsedy, bych měl být akčnější už kvůli tý vzorovosti, ale i předtím...

Takže je to pro tebe motivující?

No, motivující, to je to správný slovo. Stále ještě motivující, ještě tam není ta předpona de, ale i předtím jako by ty pracovní akce mě nikdy nevadili. Takže zapojit do akce mě nevadí. Vždycky jsem se zapojoval rád. Tam spíš s tou funkcí, jak si říkala o tý motivaci, je trošku práce navíc s tou administrativou. Tam spousta tý akčnosti se plejtvá, plejtvá nebo ne plejtvá, ale spotřebovává se mimo akci.. mimo vlastní akci.

Která není vidět. A myslíš si, že to co děláte, že to je celkově prospěšný?

Já doufám, že jo?

Doufáš...

Jinak bysme to nedělali.

Že je to ta hlavní motivace.

Třeba ty přednášky, si myslim, že by mohli bejt i zajímavý. Proto jsme to letos pořádali s různou tematikou. Ted' chystáme historickou přednášku o Keltech, aby to nebylo jenom o krajině.

A jak se rozhodujete, o tom, co vlastně uspořádáte? Ať je to přednáška, akce. Kdo o tom rozhoduje? Nebo, jak?

Většinou se o tom rozhoduje na těch měsíčních schůzích. To znamená, rozhoduje o tom těch 5,6 lidí nejakčnejších. Když se použije tenhle termín. A těch motivů nebo těch jakoby impulsů může být víc. Z hlediska těch přednášek, většinou jde o to, o to tematický zaměření, tak to se většinou vybírá z okruhu, který je blízký mě nebo nějakému jinému členu. V mém případě to byla ta přírodovědná stránka. Teď jak máme tu historičku, novou členku spolku, to budou ty Keltové, když sehnala vlastně odborníka na Kelty, pana profesora Čechuru.

A to vždycky někdo přijde s nápadem a musí se to odhlasovat? Nebo jak funguje, to že se jako rozhodne, že to takhle bude?

To rozhodnutí většinou probíhá jakoby, ...je návrh. Je demokratická diskuze, dalo by se říct a většinou se shodneme. Samozřejmě u takových těch věcí důležitějších, třeba když se rozhoduje o kácení nějakých stromů, nebo o tom, zda se vůbec přihlásit k tomu správnému řízení ohledně nějakého kácení, ..tak je nutný se jakoby poradit. Podle mě se má radit předseda s tím výborem, to znamená s místopředsedou a s nějakým počtem jednatelů, což jsou teda 4 lidi, my to většinou teda praktikujeme tak, že já teda v současné chvíli oběsílám ze svého mejlu vlastně všechny ty lidi, co choděj na ty pravidelné schůze, což není moc jakoby náročný ani časově. Plus teda ještě pokud tam nechoděj, toho jednatele nebo místopředsedu.

No a jak si říkal, že z tvého přírodovědného hlediska... Tak jak jste na tom s environmentálníma otázkama? Myslíte si, že všechno, co děláte, je vždycky ekologický? Nebo to alespoň nějak zapadá do dnešního konceptu ekologie?

No jako já si myslím, že snad jo. Tam občas, z mého pohledu, ...třeba na příkladu kácení nebo když, jakoby tyhleto koncepty nebo ten ekologický přístup občas naráží na problémy nebo na limity svoje a to třeba na konkrétním příkladu můžu uvést....: proběhlo řízení ohledně rekonstrukce technické památky Žamberského viaduktu, což je na posázavském železničním Pacifiku, na posázavský trati z Prahy do Jílového a tady ten kamennej viadukt by se měl opravovat a tam právě proběhlo šetření, že se bude prořezávat cirká 30 stromů, aby se tam dalo stavět nějaký lešení a podobně. Tam, pokud by se to bralo striktně ekologicky, tak jako vlak jako je ekologický způsob dopravy, ale samozřejmě kácení stromu nikdy není jako úplně ekologický, že jo. Ale my jsme se ve spolku v tomhle případě domluvili, že je ta technická památka, co zase se dá odkázat k tomu, k té náplni prvotní, k té krajině, ta technická památka prostě k té krajině dneska už patří. A když se právě člověk podívá na ty historický snímky z toho 19. století, z toho konce 19. století, kdy ten viadukt stavěli, tak samozřejmě ten viadukt vypadal úplně jinak, byl vidět, byl odkrytej, nebylo to zarostlý. Takže i tam by byla vidět ta návaznost. Takže tohle jakoby se dalo chápat jako rozpor, ale většina, většinou je to jakoby v souladu.

A sledujete třeba i změny v územním plánu, dotýká se vás to?

Ano. Většinou ty změny v územním plánu připomínkujeme. Tam trošku jakoby legislativně je to tak, že to město, pokud jsou to jenom připomínky občanských sdružení, tak se s tím vypořádá jakoby se všema těma připomínkami najednou, takže tam ta váha není veliká, ale většina z nás, nebo skoro vlastně všichni jsme zapojeni určitým způsobem i do toho fungování samosprávy. Tím myslím jako v politickým...

Tim myslíš jako, že vždycky někdo ze členů je třeba na Radnici, nebo jak to myslíš?

Ne, teď přímo ze členů ne. Tam třeba konkrétně pan Šmíd je, nebo už je dlouhodobě předseda Strany zelených v Jílovém. Takže to je jakoby politická, určitá jakoby politická figura ve spolku...

Pokud se nepletu, tak ve stanovách nebo vašim představení máte, že jste apolitický.

Ano, ale nemůžeme zakazovat členům nějakou politickou angažovanost, ale ta spolupráce s tou Radnicí, třeba pan Malcák, který dělal dlouho loni kronikáře spolku, taky byl zastupitelem. Takže asi byl politickou figurou. Takže tam možná nákej rozpor se stanovama je, ale nikdy jsme tohleto téma nějak moc nerozebírali.

A když už jsme mluvili o tom územním plánu, jak se vás dotýká téma dnešní dálnice přes Posázaví?

Téma dálnice se nás dotýká poměrně jako, aspoň z mého pohledu, značně. Protože samozřejmě dálnice v okolí města je jakoby značným dopadem, podle mého, i na ten kraj, i na krajinu obecně. Je trochu, aspoň pro mě je s podivem, že většina, většina nebo nějaká určitá část těch obyvatel Jílového to chápe jako, že se na tu dálnici skoro jako by těší. Což je pro mě jako nepochopitelná postoj. Samozřejmě ta dálnice má i svoje výhody, to je nezpochybnitelné. Ale i konkrétně pro to Jílový ty výhody nejsou takové, aby mě... prostě, aby se na to ty jílovští občani měli takto dívat. Ta dálnice, abych se vrátil k té otázce, podává se i spolupráce i s jinými občanskými sdruženími, podávalo se i několik vyjádření k tomu procesu schvalování vlivu stavby dálnice na životní prostředí, na ten proces EIA. A pak se taky podávalo i několik vyjádření, když se volilo mezi tou východní a tou západní variantou, respektive teda tou stabilizovanou variantou, která má jako kolem Jílového, a tou alternativní variantu, která původně se jmenovala Pronika podél stávající..., nebo snaží se kopírovat tu stávající silnici 1/3.

No a, berete to třeba opravdu v nějakém komplexnějším smyslu, protože říkáš: z pohledu Jílovska, z pohledu Jílového a tak, nebo opravdu to berete ...

Jako v širším...?

... přesně tak, v nějakém širším kontextu. Nebo se zaměřujete, jaký vliv to bude mít na město Jílový a jeho občany? Mám tím na mysli třeba celou cestu až do Prahy. Jakým stylem to zlepší nebo zhorší životní prostředí nebo přístup k lidem...?

Tam je jako, samozřejmě nutný ta dálnice je jako velkou stavbou a asi by bylo hloupý nebo krátkozraký, hledět jenom na to, jak se to budou dotýkat konkrétně Jílováků. Tam podle mě je takovej rozpor, a bylo to vidět i v té zprávě o vlivu na životní prostředí, že ty dvě varianty, ta jedna, ta co vede kolem Jílového, ta západní, tak ta vede z větší části, ...nebo vede určitě tam..., to území, který zasahuje, tak je z větší části jakoby míň osídlený, tím pádem z našeho toho pohledu zasahuje do životního prostředí, teda né toho Jílovska, ale toho Dolního Posázaví a těch středních Čech, zasahuje relativně víc, kdež to, ta východní varianta, vede nebo snaží se vést v té návaznosti na tu silnici F55 nebo 1/3, tak vede víc jako zastavěným územím.

Což je teda lepší...?

Což samozřejmě se dá polemizovat. Ta východní varianta má samozřejmě, má vyšší negativní vlivy na obyvatelstvo, což vyšlo i v té zprávě, která měla X kapitol, z nichž některý se týkaly na zdraví obyvatel,

dopadů na hlukovou zátěž, znečištění ovzduší a tak podobně, pak tam měly kapitoly vliv i na krajinný ráz a tam právě byl i vidět ten rozpor, že třeba, když vyberu konkrétně, tak kapitola dopady na krajní ráz, tak ta západní varianta kolem Jílového ta stabilizovaná vyšla zátěžově horší než ta východní. Oproti tomu i třeba kapitoly, který se týkaly dopadu na zdraví obyvatel, nebo, no většinou to byly ty kapitoly, který se týkaly obyvatel, tak tam ta východní vyšla jakoby daleko horší nebo více zátěžová, než varianta než ta stabilizovaná. Takže takovej spor.

No, a když to připomínkujete, chápala jsem to správně, že za okrašlovací spolek?

Připomínkujeme za okrašlovací spolek, což má jakoby, váhu to má možná jakoby stejnou právně. Pro nás je to takový jako i pohodlnější, že to dělá taková skupina lidí určitá. Pak se to připomínkovalo ještě peticí, což z části jsme jako s tím pomáhali a to zajišťovalo sdružení obcí Klid. Vlastně vznikly petiční archy a pak se tomu říká zplnomocnění, zplnomocnění veřejnosti, ten statut je trošku jinej, trošku jakoby silnější, kdy potřebujete 500 podpisů, nebo určitej počet, to já si nevybavím. Ale, pak je jakoby ten mandát, dalo by se říct, silnější.

No, a když už jsme vlastně u takových rozhodnutí jako je územní plán nebo tak, sledujete i třeba vyhlášky nebo nové zákony nebo jste spíš takovými pasivními v tomhle...?

Bohužel musíme sledovat, ...ale ty zákony, ty zákony to je jako velmi náročná kapitola. Většinou je sledujeme nárazově, třeba když se týká nějakýho grantu nebo právě ty dálnice, zrovna běží nějaká ta lhůta pro vyjádření. Štěstí je, že naším členem je pan doktor Bernard, kterej to má vystudovaný, ty práva. Takže samozřejmě chodíme za ním, nebo radíme se s ním.

No to je moje další otázka, jestli se radíte třeba s odborníkama, kromě teda toho práva, teď už vím, že jo. Tak ty seš de facto přírodovědec, třeba neúplnej, ale de facto seš. Tak jestli, když chystáte nějakou akci nebo přetváříte někde něco, dejme tomu, například něco v krajině, děláte novou vyhlídku, tak jestli tam řešíte nějakej aspekt, na co všechno by to mělo mít vliv, jestli se radíte s odborníky...Jestli vy, v rámci svý odborný činnosti, to konzultujete?

Snažíme se, celkem pozitivní je, že v našem spolku je vlastně několik členů s doktorským titulem, ať už teda z biologie nebo lesního inženýrství, takže pokud to jde, tak se radíme v rámci spolku. Kdy to vlastně je 5, 6 takovýhle členů, většinou jako přírodovědnýho zaměření, teďka tam máme novou historičku, což je jedná z mála humanitně vzdělaných členů. Ale jinak ještě, když jde o ty zásahy v krajině, tak třeba spolupracujeme hodně s firmou IFER, která tady je, nebo působí v Jílovým a zaměřuje se na lesní ekosystémy a hospodaření spíš jako v lesních ekosystémech, ale zpracovávala i nějaký granty životního prostředí z ministerstva. Kde se radíme, tam konkrétně s paní doktorkou Beranovou, kterou taky dlouho zná Ivo, nebo známe všichni. Takže s tou se radíme.

A spolupracujete i s jinýma sdruženíma, myslím environmentálníma...?

Ano. Teď několik let jsme členy Českýho svazu ochrany přírody, hodně kolektivními členy.

A co to znamená? To členství.

Pro nás to znamená to, že my jako by se na ně můžeme obrátit, pokud bychom měli nějaký nejasnosti, třeba o legislativě asi taky, to jsme zatím nevyužili, ale určitě to jakoby lze. Oni taky, druhá

ta výhoda je v tom, že vydávají různé brožurky, já nevím, ochrana dřevin rostoucích mimo les, poměrně tlustý knížky. A to členství přináší nějaký slevy na ty publikace, případně některý jsou poskytovány úplně zadarmo. Tak to jsou výhody, který se snažíme samozřejmě doplňovat svojí vlastní odborností, dejme tomu.

A berete si u těch sdružení třeba i nějakou inspiraci? Nebo sledujete to nějakým stylem...?

Teď... Je dobrý sledovat, co dělají okolní okrašlovací spolky nebo teda ten Český svaz ochrany přírody. Na tomhle má veliký podíl kolega Jirka Macák, který založil dokonce na Facebooku skupinu Okrašlovací spolky. Takže teď se snažíme přes ten internet komunikovat a dá se říct, že i vyměňovat si i ty jakoby poznatky. Zrovna včera jsme navázali takovou první spolupráci s Popovickým okrašlovacím spolkem, kdy tady to by se dalo třeba pěkně využít na nějaký autobusový výlety, protože my jsme v minulosti pořádali právě při Regionálním muzeu autobusový zájezdy, ale teďka by pravděpodobně byl problém se zaplněním autobusu, jenom teda ze strany Jílovského spolku, takže je dost možný, že právě tadyta spolupráce i na takovýchle akcích bude pokračovat.

To je skvělý. Ale každopádně se dají určitě objednat i menší mikrobusey...

No, to taky, to taky samozřejmě. Ale ta spolupráce je cenná i z jiného hlediska, než jen se zaplněním autobusu....

A ještě se tě zeptám, sympatizuješ ty osobně nebo i v rámci spolku, to je jedno, s různými hnutími? ...jakoby environmentálními hnutími typu....

Jo, jo..... Arnika, nebo Veronica

Třeba, Hnutí duha, Greenpeace, Děti země...znáš je?

No, já poslední dobou sleduju celkem jejich internetové stránky, kde oni taky právě nabízejí celou řadu publikací, v rámci různých metodik, různých problémů třeba ochrany mokřadů a tak podobně. Takže jak Veronica, tak i teda Hnutí duha, ...se snažím jakoby podporovat tím, že se občas něco jako zakoupím nějakou publikaci. Členem teda nejsem, ani jednoho z těch sdružení.

A proč ne?

No, takhle. Zatím mi přijde, že jsem členem už dost organizací. A zase kdybych přispíval, nemám finanční zdroje na to, abych přispíval všem sdružením. Takže jsem si řekl, že budu podporovat, jen takhle občasně, než abych se stal členem. Víím, že toho volného času, abych tomu mohl věnovat, jako nějakou činnost, na to bych asi čas neměl. A zase být členem jen kvůli příspěvku se mi nechce, osobně.

A co ty, ještě jsem se nezeptala, co děláš?

Já studuju vlastně pátý ročník fyzický geografie - geoekologie na Přírodovědecké fakultě v Praze.

A máš ještě nějaký zaměstnání?

Zaměstnání? Teď mám vlastně jen tak dočasný, nebo brigádní zaměstnání. A to je průvodcování v Jílovském muzeu zlata.

Plus ještě vím, že jsi vlastně předseda okrašlovacího spolku.

Ano, to je taková brigádka.

A jaké jsou tvoje zájmy a koníčky?

Zájmy? No, moje zájmy, tak... Velkou část roku se snažím pobývat někde v přírodě. Takže nějaké sporty, cykloturistika, i teda to vodáctví přes léto, přes sezónu vodáckou, takže takhle, tak z těch sportů ještě plavání občas. Teď jsem se k tomu už dlouho nedostal. A pak nějaká četba, knížky, nějaký žánr těžko asi vymezit, dost se to mění, se musím přiznat. Takže od sci-fi přes nějakou odbornou literaturu až po teda beletrii nebo detektivky, ale pak taky muzika, a takový tý normální celkem tradiční zájmy.

Ještě mě napadlo, teď tady vlastně říkáš zájmy... Takže dalo by se říct, že ty zájmy, který prakticky děláš, když se tě člověk zeptá, který máš rád, se spolu moc nepotkávají?

Takhle, jakoby tak ta příroda, ne že by to byl můj zájem. Já jsem to tak nějak nepodal úplně tak to. Ale tak příroda byl můj zájem, ale já to nechápu tak úplně jako zájem. Nevím, no.

Baví tě to?

Baví mě to, jinak bych to nedělal.

A máš nějakou podporu z rodiny?

Z rodiny? Jo, tak to jako rodiče, ty jsou rádi, že to dělám, takže ta podpora tam určitě nějaká je. Rozhodně mi to nezakazují.

Tak to je dobře, a členy nechtějí být?

Členy, členy... zatím jako, by asi byli, ale vím, že by asi neměli asi úplně čas se zapojit, takže nenutím je, aby odevzdali 100 Kč nebo vlastně teda teďka 300 Kč, příspěvek.

No, a když mluvíš o tom časovém hledisku. Tak vlastně ty členové co jsou, jako ty jsi dejme tomu student, nejsi zaměstnaný na plný úvazek, Ivo ten je důchodce.... Tak jak je to vlastně s tím volným časem a s členstvím? Pozoruješ tam nějaký vztah toho, že ty členové, který jsou opravdu aktivní, mají víc volného času?...

Samozřejmě, ten spolek nebo ta aktivita, tam je práce, ...nebo ta aktivita asi není nějak časově omezená, tím chci říct jenom to, že ty aktivity tam je vlastně libovolný množství. Je to na každém, kolik toho chce nebo může udělat. Ale je vidět, že ty členové, který mají rodinu, který pracují, tak holt jako nemůžou dělat tolik, co můžu dělat já nebo Ivo v důchodovém věku nebo v důchodu, takže to je asi normální.

Takže úměra tam je určitá....

To je jasný, no.

No, a když jsme se bavili o těch akcích. Setkal ses třeba někdy, s nějakým... neříkám přímo s vandalstvím, ale je třeba někdo, kdo vám haní vaší práci?

S vandalstvím jsem se setkal jenom jakoby v takový podobě, že jsme někam přišli a bylo něco zničený i takový jeden pozitivní příklad. Samotný vandalové, co byly mladý kluci na motorkách, tak nám pak pomáhali zasadit znovu potom ty nový stromy.

A jak jste zjistili, že to byli oni?

Oni se přihlásili právě sami, to je na tom to zajímavý. Těhle příkladů je spíš jako málo.

To je úplně neuvěřitelný.

Dost často se stává, že zmizí vrcholová knížka z nějaký vyhlídky. Nebo někdo něco zničí, nějaký panel posprejuje. My třeba máme na vlastní zahradě máme jeden z panelů kolem trasy Jílovský vyhlídky a tam už asi dvakrát nebo třikrát rozřezali tu mapu, takže to jsou takový ty běžný případy, s kterýma se jako setkává asi v tomhle tom pohledu dost často člověk. To je takový jaksí normální.

A máš nějaký záznamy, že takhle to bylo i u původního spolku? Nebo opravdu ten ideál tý první republiky tam byl se vším všudy, že k tomu nedocházelo?

No, to já myslím, že asi ne, bohužel. Bylo by to hezký, kdyby ten ideál byl takovej, ale myslím si, že teďka - myslím na poslední nebo předposlední schůzi pan Košťák četl nějakou krádež, nevím jestli, lavička.

Já myslím, že ten drát okolo toho náměstí, nebo...

Drát, no. Byl to možná nějaký drát. Takže se kradlo nebo ničilo i za první republiky. Že to je opravdu jen idealizovaná představa. A ještě vlastně ses ptala na to dehonestování činnosti, co jsem se setkal během těch řízení o kácení, tak je trochu škoda a je to asi fakt, že u nás se tady takovýhle ty, takový ten obor tý činnosti má opravdu divnej nádech v tom smyslu, že já když někam přijdu za okrašlovací spolek, tak dostávám hnedka nálepku ekologisty, v tom smyslu, že se jim tam budu přivazovat k bříze, kterou chtěj pořezat, že jim budu zakazovat topit elektrickou nebo topit plynem. Už právě jenom co vejdu s tou paní z městského úřadu na nějaký ten pozemek, je vidět na ní takový to, né pohrdání, ale zařazení do tý škatulky, jakoby nějakých teroristů (ekoteroristů), něco takovýho. Takže...

Uvažujete třeba o změně názvu?

Né, to ne. To jako, já myslím si, že to s tím názvem nemá nic společného. To je spíš taková společenská nálada, která je z části kvůli médiím.

Ted' jsem si uvědomila, že vím, že v Jílovým je i víc spolků, dejme tomu je tam i Krajina 2000. Spolupracujete spolu nějak?

No, tak samozřejmě, vzhledem k tomu, že personálně Krajinu 2000 zakládal pan Šmíd a ještě další lidé, teda z části z Horního studeného a taky v návaznosti na tu stavbu D3 dálnice kolem Jílového. Takže myslím, že ta spolupráce tam funguje. Jde jenom o to, že vždycky jako toho času pak už ti členové třeba okrašlovacího spolku nemají. Nemáme ho tolik, abysme mohli dělat akce ještě někde mimo. Ale třeba konkrétním případ je altán Luka pod Medníkem, kterej se nějak potápí do hlíny a do podloží a potřeboval by nějak stabilizovat. Na týhle akci jsme spolupracovali předtím a patrně budeme spolupracovat s Krajinou 2000 i nadále...

A když jsem se ptala k tý spolupráci. Je tam nějaký prvek konkurence u jiných spolků, nebo to tam nepocítujete?

To asi ne. Takhle spolky v Jílovým fungují... hasiči, fotbalisti, takže tam, tady u těch spolků.

No, a co třeba Juka?

Juka vzhledem k tomu zaměření na tu mládež, já nevím no. Konkurence...nemyslím si, že by to bylo nějak konkurenčně napjatý.

Takže spíš spolupráce.

Spíš spolupráce, no.

Dobře. Já si myslím, že pro mě je to vyčerpávající. Já ti moc děkuju každopádně.

Tak to jsem rád.

Rozhovor 3

Jméno: František Jankowec

Věk: 57

Vzdělání: SŠ

Povolání: OSVČ (výškové práce), dříve všeobecná zdravotní sestra

Člen: od roku 1999

Tak já se vás na začátek zeptám, co vás vlastně k okrašlovacímu spolku vůbec přivedlo?

Tak, měl jsem takovej pocit teda, že bych měl něco takovýho dělat a nevěděl jsem přesně, jakým způsobem, ale to bylo docela zajímavý, že já jsem, ...teda když jsem něco dělal, tak jsem fakticky dělal za prachy a to byl důkaz toho, že já jsem jezdil asi 12 let s taxíkem, a jako ... u hotelu. Ale zajímavý bylo to, že když jsem dělal něco takhle jako veřejnýho, tak mě to jako doopravdy hrozně bavilo, nebo dělat..., když jsem za to nedostal prachy... tak mě se to prostě líbilo a teď jsem věděl, že to je jako nezbytný a pak jsem poznal Ivo Nevečeřela, kterej mi nabídl tu práci. Protože on to zrovna zakládal.

A to bylo kdy asi tak?

Já nevím, kdy. Říkal Ivo, ...od kdy tam je? To byl ten první začátek, třeba.

99?

Asi tak, no, to mohlo bejt.

No a kolik vás na ten začátek bylo? Jak jste to dali dohromady?

Myslím, že nás bylo 5 asi tak.

5?

Nebo 6, nebo 7.

Jak vás to napadlo? Nejdřív jste vymysleli, že něco takovýho chcete dělat nebo jste nejdřív začali něco dělat a pak jste to našroubovali na okrašlovací spolek?

Já jsem to jako vůbec,... Ivo prostě mi řekl, že si myslí, že ta krajina by potřebovala nebo ta příroda by potřebovala ještě nějakou akci, která není jako zahrnutá v žádnéjch aktivitách, že jo, když se třeba dělá, ...dělá nějakej ten, ...ty boží muka, nebo ta alej nebo nějaký, něco se, ...to skutečně na to, není nějakej systém, vůbec toho města, aby tohleto ...on vlastně, ...já nevím jestli můžu použít to slovo rekultivoval, ale prostě jsou určitý zásahy, na který by se vůbec nedostalo, nebylo by na ně, pro ně místo, kdyby to člověk nedělal dobrovolně a z vlastní iniciativy, že jo, ...třeba nějaký šutry přesouvat, nebo nějakou cestičku vyčistit, že jo, bezvýznamnou, která není nějaká veřejná cesta, aby na to mělo zájem město. A jsou takovýdlecty ty, ty dorobný věci, kde skutečně je důležitá ta taková ta lidská iniciativa, tak to byl asi ten důvod tý důležitosti, proč mi připadalo důležitý se jako zúčastnit takovejdelech akcí.

A je pro vás důležitý i třeba, s jakýma lidma se tam setkáváte, nebo když byste to dělal sám tak vám to naprosto vyhovuje?

No tak to nedá se říct, že by mě to jako úplně vyhovovalo. Sám bych to nerad dělal, ale nemusím mít na to moc lidí. Mě ta podstata, tý práce, se mi docela líbí. Nicméně musím teda říct, a to nevím, jestli vůbec mám říkat...

To je na vás.

Že když se tam chodí dělat, tak ono tam moc těch lidí skutečně moc nechodí. A jeden docela zajímavěj moment, že nejvíc lidí přibýlo, ...a což my jsme ani netušili nebo nějakej, někdo to

průzračně se domníval, že nejvíc členů nám přibýlo, když byly volby do městského zastupitelstva, jo. Bylo plno členů. Pak jsme zjistili, že to je strana zelených. To bylo docela zajímavý.

A ty potom zmizeli, po volbách?

No ne, ty tam už jako zůstali, protože oni si museli pořád držet tu určitou laťku. Ale bylo vidět, že jsme byli takový jako, že jsme to jako tak nějak řekli, tak jsme jako vůbec to moc neprobírali, jako jsme říkali, tak jdeme něco udělat. Tak jsme šli a vzali jsme si, ...a teď oni o tom strašně mluvili, protože se museli prezentovat, hodně se fotili, protože se chtěli ukázat doma ... něco takovýdlehého, jo.

Takže se honosili vaší prací, spíš? Chodili ...

To nechci odsoudit, to nechci říct. Ale měli jako nadměru nápadů a jenom v tom předvolebním boji jako jo. No, bylo to zajímavý.

Tak to je smutný. A proč se jmenujete tak, jak se jmenujete? Okrašlovací spolek...

No okrašlovací se to jmenovalo, ...zase musím se odvolat na Iva, to já jsem vůbec tohleto neřešil, já v podstatě nejsem takovej duchovní otec tady toho okrašlovacího, ... to byl Ivo Nevečeřel, kterej teda jako zjistil, že to má historii, že to bylo ...což já jsem samozřejmě vůbec nevěděl, ale dřív, což byla asi první republika, což byly ty turistický spolky, nebo hodně těch okrašlovacích spolků, to Ivo vypátral a chtěl na to vlastně najet a no a já jsem se toho jen jako zúčastnil. Mě kdyby řekl cokoliv, tak mě to bylo v podstatě fuk, jo.

A víte třeba, co dělal ten spolek před váma?

Tak to jsem nevěděl.

A teď to víte?

No teď vím, že... samozřejmě, teďka vím, že dělali něco podobnýho, že jo. Že dělali asi to samý. Jenomže co vím, že jednak že dělal to samý a co jsem ještě jako dozvěděl, že tam byla dost velká účast, jako jo. A ještě tam byly takový jako, takový osobnosti toho kraje. Tam byli učitelé, z toho muzea, takový jako svým způsobem takový důležitý lidi, ale tak, když jsem tak jako o tom přemýšlel, tak jsem si myslel, že to bylo, že to bylo asi takový to národní obrození, že ty lidi to vždycky, to je taková energie, skrytá, jako teďka ty Slováci jsou takový rozjetý, daleko víc. Mají pocit, tak si myslím, že to bylo jako takový to, takový ten rozjezd těch Čechů a je vidět, jaká je ta velká síla v tom národním probuzení, zase na druhou stranu. Když si řeknete, ty turisté ty taky jako byli hrozně iniciativní, dělali strašlivý cesty a asi že to bylo to češství, kdyby to bylo Rakousko-Uhersko, tak by nikdo okrašlovací spolky asi možná nedělal.

To nevím, to nevím. Byl tam nějaká provázanost okrašlovacího spolku s tím turistickým spolkem? Nebo ...

No to, to taky bylo... Já o tom nevím, ale nějak museli, museli trochu to řešit, když dělali okružní cesty, tak nějakěj ...se bavili, jak to natřít, jak to zanést do mapy, aby to viděla veřejnost, tak se to muselo zmapovat. Pak se to muselo nějak vytisknout, že jo. Nějak to ...

A to dělal i ten okrašlovací spolek původní?

Jestli tohleco taky dělal ten okrašlovací spolek...? To nevím, to já fakt nevím, bohužel.

A pátral jste někdy třeba v archivech? Nebo zajímalo vás to?

No, ani moc mě to nezajímalo.

Nezajímalo. No, to není nic špatného, já se jenom ptám ...

Tak já teda já nic nevím jako v podstatě sem... proto já tam sloužím trošku jako manuál. Já přijdu a akorát tam jako. Já tam zase, u mě je zase dobrý to, že já to zase rád dělám. Takže oni když mi řeknou, tak já jdu. Protože mě to jako fakticky normálně mě to baví, že je to takový, jako takový nezjištěný. V tom se mi to líbí.

No a co třeba děláte, když jak říkáte, děláte manuálně? Tak teď nemyslím přímo Vás, ale jako spolek. Co třeba je nejmíc vidět?

No nejmíc, ...jako co se tak, ...mě připadaj lepší akce, ty boží muka, jak se daly do kupy. To mi připadá hodně dobrý, protože co vím, ...mám to ověřený, protože já jsem zase nikdy s nikým nejednal, ale vím, že třeba Ivo nějak trošku do toho tlačil tu církev. Ta je jaksi na tom, ale teďka, když to zase člověk ví, že nebyly vyřešený ještě ty majetkový spory, možná, že to k tomu ten důvod měl. Ale nicméně, nicméně nikdo jako nebyl iniciátorem a nikdo by ani iniciátorem nebyl, že jo, v té hierarchii toho postupu, že by to skutečně nikdo nedělal. Protože ty boží muka opravit, z těch příspěvků, i od těch členů, že jo, nebo to co jsme ...snad ...něco dostali a nechalo se něco udělat u kováře. Tak skutečně jinejch mechanismus by neexistoval, kterej by skutečně ty památky nebo, nebo, když se kupovaly ty, když se kupovaly stromy do alejí nebo něco, tak se to někde vyrýplo, nebo se to nakoupilo za levno. A vždycky to byly peníze nějaký jako by, který my jsme vybrali, nebo někdo nám něco dal, že jo. A jinejch mechanismus nebyl, protože nikdo by na to ty prachy nedal, že jo.

A chodí lidi navíc například i s věcnýma darama? Dávají? Ať je to lopata nebo ...

No, nevím o tom.

Nevíte. Takže všechno asi musíte zařídit sami?

Myslím, že jo.

A kolik vás je teď členů? Stačí zhruba, nemyslím přesně...

Já to nevím teda. Asi 40, ne? Jo, je to asi tak...

Já myslím, že jo...

Asi 40, no.

A na ty akce se sejdete v kolika lidech?

Tak nechci nikoho urážet. Tak někdy je pravda, že když se vyhlásí velká akce, dá se tomu publicita v novinách, aby to lidi věděli, tak jako jich, si myslím, že je třeba dobrá účast.

To znamená?

To znamená tak 15, 20 lidí. Na tu studánku myslím, že přišlo 15, 20 lidí. Na ty aleje veliký asi taky tak.

A když se vás sejde takhle hodně při akcích, který vyhlásíte, tak při těch menších se sejdete v jakým počtu?

No tak, to bejvá nás tak 4 nebo tak 5, 3, 2...

A jak je to většinou?... Potkáváte se ty samý tváře anebo se to tak střídá?

No, když je nás málo, tak si myslím, že jsou to stejný tváře. Abych to řekl upřímně, ale bych jako nerad zase, aby to nějak prasklo tohle.

To není nic proti ničemu. Ještě se zeptám k tomu původnímu okrašlovacímu spolku. Je tam něco, co si třeba připomínáte, myslím jeho činnost na současných akcích nebo...

Jo, tak jako, jako slovně asi tak, no, že se ... je pravda, že ve mě to zanechalo, ..nikdy jsem se o to teda nezajímal, ale co slyším, tak prostě mě překvapuje ta jejich iniciativa, která byla dost veliká, no tak jako je fakt, že to taky člověka trochu inspiruje k tomu, aby, že jo ...protože ví, že už to někdo dělal a ještě když si to vezmete, že to bylo dřív, kdy ty lidi skutečně neměli tak snadnou cestu, že to byli třeba hospodáři, museli chodit na pole, to neexistovalo. Tohle by nikdo ... A ještě navíc tohle dělali daleko větší, taková zarputilost těch lidí proti jim. U nás já třeba to беру, že zas takovej způsob, ne nějakýho obětování, já to беру takový jako spíš zábavu, že chodit jako, jo. A pro ně to bylo, myslím si zas jako velká oběť, no.

No a ty lidi, co se vždycky sejdete na akcích, tak je pravda, že disponují víc volným časem anebo jsou to lidi, kteří jsou opravdu plně zaměstnaní. Nebo půl na půl?

No, já nevím, jak jsem na tom já. Myslím si, že teda spíš tam je takový, jako skutečně ten nápad zrealizovat, že ta příroda, ...myslím si, že jsou i zaměstnaný, i že mají i někdy volno, ale spíš jde o splnění toho cíle, než nějak řešit, řešit, co jako ...volnej čas, to asi ne. Jako že by byl volnej čas, nevědělo se, co s volným časem. To není ta příčina.

No, já jsem myslela spíš, jestli ...když opravdu pracujete na něčem, setkáte se někde na nějaký akci, tak jestli by se dalo říct, že tam z vás chodí i lidi, kteří jsou opravdu plně zaměstnaný, že ráno vstanou do práce, vrací se třeba v 7 nebo v 6 hodin večer. A tohle třeba dělají o víkendu? Nebo, jak to vlastně probíhá? Jde vytipovat to, že na akcích se schází spíš lidi, který mají toho času víc? Protože vím, že třeba Ivo je v důchodu a Honza, dejme tomu je student. Mám z toho takovej pocit, že vlastně, kdo byl úplně plně zaměstnaněj, tak by to asi úplně nezvládal... ale proto se ptám, jestli třeba proto nejsou akce i o víkendu?

Jo, tak myslím si, že jo, no. Že ty takový ty hlavní akce, tak když jich je hodně, tak je pravda, že tam přijdou lidi toho času nemaj moc. Proto to bejvá často o víkendu.

Takže čas není žádná překážka?

No, to ne. Ale ty lidi zase samozřejmě jsou dost zaměstnaní a musí si odpočnout, že jo. Já teda taky někdy, jako jsem z těch pracujících, proto tak jako radši inzeruju to, až budu mít trošku nějakěj dostatek volna, protože se mi tam nechce. Protože manuálně pracuju, tak se mi to nechce dělat tak.

Aspoň tam, aby tam byl jeden den volna. Nebo jako sérii hned, když je člověk fyzicky unavenější, tak se mu taky jako vysloveně nechce.

A jak se vlastně rozhodujete o tom, co uděláte?

Na to jsou schůze. Myslím si, že ...jelikož já teda jsem v Praze, nechodím tam, tak oni se scházejí snad každé měsíce nebo každé tři dny?

Měsíc určitě.

Každé měsíce. Tam to probírají. Je fakt, že to tam, že jako celkem vymejšlejší, doslova vymejšlejší práci, teda no.

A chodí vám třeba i podmínky od lidí, co byste měli dělat?

Jo, taky. Tak se sem tam něco najde, že jo. To se všechno promítne potom v těch, v těch odkazech, co bysme měli udělat, že to někoho napadne. Že třeba pod nádražím byly nějaký, jsou teda, boží muka, který iniciovaly nějaký ženský. My jsme se tam šli teda podívat, a tak jsme to tam teda uskutečnili. Jsou taky teda podněty z vnějšku.

A jakým stylem se o tom rozhoduje? ...chápu to správně, že o tom mluvíte na nějaké valné hromadě nebo schůzi a pak se to odhlasuje?... nebo ... kdo uzná za vhodné, že se udělá to, co zrovna uděláte?

No, asi jo. Když těch námitek není příliš mnoho, každé samozřejmě, to je otázka diskuze, že jo. Tam není žádná předsedající, si myslím. Ale tak, když se to jako tak probere a každé k tomu něco řekne, jak to udělat a čím to udělat, a proč by se to buď udělat mělo, zase někdo řekne, proč by se to udělat nemělo. Jsou tam třeba námítka, že ta cesta je obecní a že by si to teda měla obec udělat, nebo takovýhle, víš, jako se to nějak, ...už je vidět, že ta myšlenka zvítězí nad těma protiargumentama, tak se to přijme jako hlasování, se to ani nedělá. Spíš takovou diskusi se přijímá to rozhodnutí.

Když už mluvíte o tom obecním majetku, vychází vám obec vstřícně?

No já si myslím, že jo. Jako, když se na to někdo kouká jako očima, že ne, tak tam najde plno aspektů, že ne, ale oni taky nemají peníze, že jo. A myslím si, že když trochu nějak jako prachy mají nebo můžou, tak že se k tomu stavějí. Protože je to svým způsobem jako taky trochu prezentuje, jo. Si myslím, že to je docela vidět tohle místo.

A je členem někdo, kdo je třeba přímo v zastupitelstvu nebo na Radnici?

No, bejvali tam, byly z radnice tam, skoro jako vždycky, jo.

Současná starostka taky?

Ta tam byla, i když teda nebyla zvolená, tak byla taky pro tu dobu. No a samozřejmě je hodně zaměstnaná, že jo. A taky, nedá se říct, že by nějak nelobovala pro ten okrašlovací spolek. Já si teda myslím, že to celkem dělá spravedlivě. Teďka třeba ty prachy nemá, tak už nás upozorňovala, že i když je starostka, moc nedostaneme, ale tomu se člověk nemůže divit, protože oni skutečně asi peníze nemají. Tak si to myslím teda já, že jo. A i před tím minulým předsedou, tam byl taky starosta,

tam byl Čmelík, což bejvával, a ten taky jako pokud byly nějaký prachy a mohl, tak nám pomohl... Já se domnívám, že jo.

A největší peníze plynou odkud?

No, myslím si, že naše příspěvky jsou...nebo se budou zvyšovat, když je 40 členů, se nějak spočítá, ale sem tam nárazově třeba přišlo 1000 Kč nebo ještě tam byl nějaký, abych neupozadil, i nějaký soukromník tam dal prachy, což by bylo asi důležitý tady vyzvednout, že jo.

N,o to je na vás.

Ale já nevím, kterej, ale jo, taky. Taky byli soukromníci a podnikatelé, do toho dali...

Takže nejenom členský příspěvky, ale i takhle dary finanční dostáváte...

Ty členský příspěvky, to je takovej basic, protože na to je spolehnout, to je vždycky, že jo. Od toho se to odvíjí. Když náhodou se dostane nějaký dar, tak se platí větší akce, že sem tam nějaký dar přišel, teda no.

No a jsou tam i nějaký prostředky města? Nebo grant...

No to myslím, že jo, taky. Že tam tohleto je.

No, ještě se zeptám. Když jsme mluvili o vaší hlavní náplni. Tak co byste řekl, že ta hlavní náplň je?

Toho okrašlovacího spolku?

Ano, okrašlovacího spolku.

Asi skutečně okrašlovat tu krajinu a dělat to, co k tý krajině patří, aspoň myslím, že se to, ...myslím si to, že se o to snažíme, my členové, teda. Ale je pravda, že to tam chce určitý vedení a nějakýho duchovního dříče, což já teda nejsem, jo. Toho moc nevymejšším, ale je fakt, že ten tah na bránu to vždycky vyžaduje teda, že to musí někdo to organizovat.

A má to současnej předseda, Honza?

Já myslím, že taky. Já myslím, že jo. Že jo.

A když jste mluvil o tom okrašlování, tak ...

Protože on jak má, jak má tu funkci, tak už jako je na něm taková ta tíha, že se to od něj očekává vlastně, a že on teda vlastně musí a myslím si, že jo, že myslím si, že určitě.

A když jsme mluvili o tom okrašlování, tak vám jde o estetický dojem nebo o co vám jde?

Jo takhle.

Nebo je tam jenom estetický prvek, tím myslím tu hlavní náplň, a nebo jde vám třeba i o nějakou ochranu přírody?

No, já teda si myslím, že jde o ten estetickéj prvek, teda no. Ochrana přírody, možná taky, že se potom, že to tam někde dá vyštrachat, ale myslím si, já se teda domnívám, že to ten ...podle mě teda, podle mě, já odpovím, že mě je to takový příjemnější, protože ta ochrana přírody, to se dá naroubovat na všechno. Ale přímo, že by byly akce na ochranu přírody, to tam jako není ...

... nemáte

...to tam není, no.

A jaký jsou příklady třeba té estetický činnosti?

No, myslím ty boží muka, to stromořadí, že jo. Z těch příkladů i ta studánka, nebo ta, nebo ta kaplička se dá dohromady, že jo. To jsou takový docela krajinnotvorný docela ...mě to teda připadá teda dost důležitý. A i když se na to podívám a zpětně na ty akce, tak jsem docela spokojenej. Fakt mě se to líbí, neberte to jako vytahování, ale jsem rád, že jsem se toho zúčastnil.

Protože vás to naplňuje?

No jo, jsem s tím strašně spokojenej.

A jaké je vaše zaměstnání?

Tak současně dělám vejškový práce.

A životní povolání je jiný?

No byl jsem zdravotní sestra, dělal jsem na záchraný službě.

Takže nějaká propojenost s vaším povoláním tam vůbec není...

To vůbec ne.

A koníčky máte jaký?

Tak mám rád horolezectví, pravidelně chodím tady na stěnu, chodím běhat. A pak ještě, když už mám říkat vše, tak jsem ve vodáckým oddíle, ale žádný výkony tam nepodávám, moc. Turistika taky...

Turistika – to je ale koníček, kterej docela užítujete i vlastně v rámci spolku..?

Jako turistiku mám rád, ale moc toho nepodnikám. Nemám čas, teda, takže... Když čas mám tak pak chodím na stěnu nebo někam. Snažím se trochu jako lízt. Ale rád bych teda, mám v plánu teda fakticky hodně chodit.

No a vy jste vlastně mluvil o tom, že jste z Prahy. Co vás táhne k Jílovému? Jak to, že zrovna okrašlovací spolek v Jílovým?

Tak táta tam měl chajdu a jsem tam potom kvůli finančním důvodům musel bydlet 10 let, a tím jsem se tak jako s nima se všema spřátelil. Se mi to tam líbilo, že jsem... Mě se líbilo to, že jak člověk se protkal do těch, ...do toho společenství těch lidí, protože se tam všichni znali...nikoho to nebaví, jo,

ale mně se zase líbilo, když jsem šel třeba na polívku, skoro všichni „čau“. Za těch 10 let jsem jich poznal hodně. To se mi jako fakticky docela líbilo moc.

Že i v tom spolku, by se dalo říct, že jste třeba přátelé?

Jo, já myslím, teda že jo. Že určitě. Teda jak jsou akce, tak já se rád toho zúčastním, když mám čas, tak tutově.

Ještě se zeptám.... Setkal jste se za tu dobu nebo nejenom vy, ale v rámci spolku, setkali jste se s nějakými problémy? Myslím například s vandalismem nebo kazil vám někdo třeba vaší práci?

Jo, vandalismus to určitě. To víte, že jo. To rozhodně, no. To jako je..

To byl jakej příklad?

Vytrhávání laviček, ničení těch informačních tabulí. No jo, to k tomu patří.

A jak se k tomu stavíte? Máte ještě potom motivaci? Dělat něco dál?

No máme. Protože víme, že člověk nemůže jako zakysnout, tak jako nezakysne, protože si říká, jako děje se to, patří to k tomu, a nemůže nějaký takovýhle záporný dílo..., tak se na to musí zase vynaložit to úsilí teda, co se týče té lavičky. Když je rozkopnutá, tak se udělá ještě jednou, když je rozkopnutá znova, tak se ještě udělá. A když teda, když je to po třetí... nebo vím, že jsou tam nějaký lokality, kde se ví, že se to hodně ničí, tak tam jako člověk, ...asi je blbost to tam dělat. Tam se moc nehrneme do té oblasti, kde se to hodně ničí.

A vy se zaměřujete na jakou oblast? Čistě na střed města? Nebo máte...

To ne. Na okolí Jílového a krajiny, nebo ...Asi v rámci působnosti toho městského úřadu.

Aha. Takže okolí Jílovska určitě?

Ale v podstatě ty lesy, ty lesy, v okolí Jílovska, no. Ty lesy nejsou třeba majetkem města, a taky se tam dělá, že jo.

A jak jsem se ptala k tý radnici, tak ...je tam třeba i nějaká bariéra,... jak jsem se tě ptala, jestli máte problémy mimo spolek, třeba vandaly, ...tak je tam i třeba bariéra na té politický úrovni?

Tak jako, to né. Já teda, ...možná, že to tam někdo nějak vidí, ale já problém žádný nevidím. Já teda vnímám, že ty lidi maj dobrej úmysl.

A zajímáte se vy o politiku? Tím myslím, například i o územní plánování? Nebo...

Tohle ne. Jako spolek...

A spolek?

Jako spolek, to nevím, je možný, že nějaký ty členové, který k tomu mají blízko, že asi jako možná jo.

Územní plánování, ...ptám se hlavně z toho důvodu, jestli třeba se vás třeba jako spolku dotýká ... vybudování dálnice přes dolní Posázaví?

No, to bohužel. To teda jako, já teda asi nejsem takovej úplně duchovní ochránce přírody... přijde mi, a je mi teda docela blbý... mně se ta dálnice docela líbí. Já si říkám, když vyráběj auta a nepřestávají se vyrábět, tak se domnívám, i kdyby jí tam žahli, nevím no. To by muselo být komplexní řešení, ale když ty auta asi vyrábějí a zaplaví to ty okresní cesty, včetně těch náměstí, tak zase si myslím, že ta dálnice je dobrá teda.

Řešili jste to nějak na úrovni spolku?

Ne, teda. Vůbec nemůžu prohlásit tohleto. To vůbec to řeknu jenom tady, ale to neexituje, abych to řekl nahlas, teda to ne. Ale já bych chtěl, aby byla dálnice. A mě se i líbí teda normálně.

Proč se to bojíte říct?

Protože jsou to takový jako čistý lidi, který jdou ortodoxně za přírodou jako, že jenom lesy, že jo. Tak jako já to uznávám taky ty jejich hodnoty, ale když to tak беру prakticky, tak to až potom odejdou ty auta, tak pak odejdou i ty dálnice. Dokavad' se to takhle vyvíjí ta společnost, tak není možný, ...tohle nedělat v nějaký koordinaci, a je to fakt, že jo. Když jsou ty okresky blbý, plný, tak je to daleko horší, než když je tam nějaká dálnice. Trochu to hučí. A teď oni už tlakem dělaj hodně tunelů. Je to teda hodně odporný beton, ale myslím si, že to je v souladu s takovým vývojem tý společnosti. Aspoň takhle to vidím já. Ale mě ještě navíc, mě se to líbí ta dálnice.

Takže vy máte pocit, že okrašlovací spolek je proti a vy jediný jste pro?

No, jedinej snad ne, jedinej snad ne. Ale tam se nehlasuje o tom, kdo je proti, takže já to ani nevím. Ale jako neříkám to veřejně, teda no. Ale ne, že bych se obával nějakých kroků, ale...

Já mám pocit, že ...teď nevím, kdo mi to říkal, ale že jste dokonce jako okrašlovací spolek posílali něco jako návrh proti dálnici.

No to jo, to jo. No jasně. Jo jo, tam jsou veliký, tam potom jsou nějaký seskupení Klid a ...

Takže to nebylo tak, že by to byl názor naprosto všech?

No, to né.

Třeba kdybyste to řekl, tak vůbec k takovému dopisu nedojde.

No, tak by byl přehlasovanej určitě. Protože asi, nevím kolik je nás, ale ...já teda jsem pro dálnici, no. Je to teda úplný rouhání, ale...

A vy sám jezdíte autem?

Rád jezdím po dálnici, teda.

Ještě když jsem se ptala...

To by se líbilo Sádlovi, asi že jo. Nebo ten, co ...?

Těžko říct...

...ale patří to k tomu. Když jsou ty auta, oni je sekaj, čím dál tím víc. Tak to nemůže... Jako já nevím, tak to tady musej ...vybagrovat, tam ty auta musej narvat. Giganticky vyráběj auta, a když neudělaj gigantický projekty,... tak ať se toho zbavěj a všechny lidi ať jezděj na kole... To prostě není možný

Můj názor je spíš takovej, že dokud nebudeme naprosto soběstační, tak je hloupost abysme tyhle ty věci nevyužívali, protože já sama si třeba mlíko nevyrobím a někdo mi ho musí někam přivést. Takže i když já jezdit autem nebudu, tak nejsem naivní, že zboží a podobný věci se sem jen tak snesou z nebe.

To je jasný a vůbec ta nehodovost, takový ...to jsou takový technokratický připomínky, ale.... Je to možná ve mně taky kus technokrata. Ale je to tak, no.

Jak jsme mluvili o tom volným čase, kdybyste dejme tomu pracoval opravdu od rána do večera, myslíte si, že byste pořád měl chuť ... zúčastňovat se?

To nevím, teda..

A ještě s tou krajinou. Vy jste mluvil vlastně o tom, že v krajině vám vůbec nevadí, dejme tomu dálnice a říkal jste, že když okrašlujete jako spolek, takže okrašlujete nejenom město, ale i okolí. Jak jste na tom vy ve vztahu ke krajině?

Jo, tak jako chodím rád.

Takže třeba ty výhledy, co děláte například lavičky a tak, tak je to hlavně proto, aby lidi měli ke krajině blíž nebo se dostali...

Jo, asi myslím, že jo. Je to takovej typ posezení a zadumání. Když se to nezničí. Myslím, že ty lavičky konkrétně. Sice si představuju, že tam s někým sedím, ale...

To nemusí být jenom představa, ne?

To je pravda, že kdo ví, proč ty lavičky oni nedělaj u nás. To viděj i v tý extrémní formě takhle. Což ale je pravda, že na to zase ty lavičky jsou dobrý.

A vaše děti? Já vím, že jste říkal, že máte děti. Vedete je třeba podobným příkladům, nebo jak to máte?

Jo, tak jako jo. Jako oni, ...že jsou, skutečně musím říct, že jsou docela líný, jak fyzicky...se zúčastňujou minimálně.

Takže jsou taky členy?

No jeden je člen, ale moc tam nechodí. Ale jako takhle tu činnost, tu berou. Ale myslím si, jak ty děti jsou na ty děti naštvány, záporně, tak docela překvapuju já tím, že jsem v okrašlovacím spolku. Oni jako vyhlášou pořád... Jeden teda je ortodoxní - příroda, žádný kácení, žádněj pokácenej strom, jo. Vytýká mi to, že něco jako ustříhnu. Tak já mu zase říkám, co... jsem v okrašlovacím spolku, tak moc nežbrblej. Co ty si udělal? Takže se mi to hodí jako...

Takže to máte hezkou pomůcku.

Berličku pro sebe.

Berličku pěknou. A jak jste říkal, že jsou relativně líný, mají třeba i koníčky, který jsou ve spojitosti s tím okrašlovacím spolkem?

No, to ne. Jenom choděj a ...hele brouček a strom a chudák...

A k tomu jste je dostal vy nebo si to našli nějak sami?

Já nevím, já myslím, že ta generace je taková nějak jako...

Já myslím k tomu členství, třeba jak je jeden člen ...

Tak to jo, tak to jo.

Je to přes vás.. A spolupracujete třeba v Jílovým, tím myslím jako spolek, i s jinými spolky?

Tak teď se nějak prohlubuje ta spolupráce... částečně jo. Ví se, myslím, že vědí o sobě...

A s kým se prohlubuje spolupráce?

Tak to nevím, teda. Ale teď tam přišel nějaký chlápek a zval nás na... To bylo dobrý, ...do nějakýho zámku, že jo. To bylo dobrý, ale. To bylo někde u Velkejch Popovic, ale já jsem tam nemohl jít, protože jsem byl někde na lyžích, ale hodně jsem tam chtěl jít, hodně jsem tam chtěl jít, to bylo hodně dobrý.

Takže vy myslíte spolupráce okrašlovacího spolku přímo s jinými okrašlovacími spolky?

Tak, tak, tak, no no.

To byla ta přednáška o Tibetu.

No přesně tak. A tam jste byla, jo?

No nebyla, já jsem zrovna byla v divadle.

A že byste tam šla taky?

Šla bych tam.

Já jsem taky někde byl ...a jedine, čím jsem to prošvih, protože jsem to měl úplně našponovaný ten čas. A s čím jsem to prošvih. Protože jsem myslel, že autobus jede z Budějovický ...No a že jsem splet nádraží. Ono to jelo z Roztyl, tím mi to ujelo. Ale mám tam kámoše, ten bydlí ve Velkejch Popovicích. Tak jsem mu volal a on říkal, že ten zámek je bezvadně zrekonstruovanej, říkal to tam ale jako jdi určitě. Ten zámek je bezvadnej.

A to má taky na bedrech okrašlovací spolek nebo ne?

To myslím, že ne. To mě teda hodně mrzí, že jsem tam nešel, teda fakt.

Já vím, že Honza tam byl, takže ten mi to vyprávěl. Tak se ho zeptejte...

No a co říkal?

...jako líbilo se mu to. Říkal, že to bylo hodně zajímavý.

Jako Honza je hrozně hodnej, on mi poslal pozvánku na to jo. Toho si hodně vážím, že on mi to pošle. Jenomže on mi to pošle a já málokdy, ...ted' zase v sobotu, nemůžu taky jít. Jako jak můžu, tak jdu...ale moc tam nechodím, protože fakticky nemám na to čas, no. Tohle mě mrzí ten Tibet, teda.

Jak jsme mluvili o spolupráci okrašlovacího spolku s jinými okrašlovacími spolky, tak jak jste na tom se spolkama nebo hnutíma jiného zaměření, nebo podobného zaměření? Jsou v Jílovým nějaký spolky, hnutí, organizace?

No já jsem, ...nevím. Vím, ale že tam je Klid. Myslím, že je to zaměřený proti tý dálnici hodně.

Takže vy přímo nespolupracujete s žádným spolkem? Myslím jako váš spolek?

Spolek, myslím si, že ne. Jako vědí nějak o sobě. Tak to bych neřek jako. Oni tam nějakou činnost mají přes pana Macáka, kterej se odstěhoval odsad', tak ten ...jako tak nějak trochu jo, ale aby to byla nějaká spolupráce...

A pan Macák byl v nějakým jiným hnutí?

No on se odstěhoval z Jílového a přihlásil se tam taky jako do toho spolku. Tak nás informuje o tom, co oni dělaj a zve nás na ty přednášky, který zase organizuje ten spolek, ve kterým on je.

Taky okrašlovací?

Nevím, jestli okrašlovací, ale něco takovýho to je.

Aha, podobný zaměření. No a myslíte si, že všechno co vy děláte v rámci spolku, nemyslím přímo vy konkrétně, ale spolek jako celek, takže to, co dělá je ekologické v dnešním pojetí?

Ekologický? No, tohle nevím.

No a berete si třeba inspiraci u nějakýho hnutí nebo jiných organizací, který se zabývá ochranou přírody, environmentální politikou, čímkoliv?

No, já o tom nevím.

A znáte nějaká?

Tyhlensty hnutí?

Například nějaký environmentální hnutí?

Taky neznám.

Neznáte, to nevdí.

Já jsem věděl, že to bude takhle...,ale jsem takovej, že sám...

Ale vždyť to není znalostní...

Já jsem takovej docela přitroublej, já tam chodím jen takhle dělat.

To je možná to nejdůležitější. Ještě se zeptám. Víím, že jste říkal, že spolek dáváte vědět o akcích v novinách. Tím myslíte místní noviny?

No místní noviny.

Takže Jílovské noviny. A máte nějakej jinej komunikační prostředek?

Myslím si, že jsou jen ty noviny.

A internetový stránky máte?

Jo, to tam snad je, ale je to v rámci jílovskéjch stránek, tam je pod spolky...

Dobře a ještě se zeptám, jaká si myslíte, že je hlavní motivace lidí, který něco jako takovýho dělaj? Zeptám se možná trochu jako jinak. Dá se vyzozorovat nějaká podobná typologie lidí, kteří jsou členy spolku?

No, to je docela jako, to bych, to je takový, ...no já nevím no. Jako jsou tam takový oddanci, takový zaprodanci jenom tý přírodě, který to dělaj skutečně vážně jako naprosto nezjištěně...

A mají na to nějaké vzdělání, nebo je to jen ze zájmu?

Tak já myslím, že to je ze zájmu. A to si myslím, že jo, že to je zájem. Jako takový lidi, který skutečně pro to udělaj dost. No a pak jsou tam lidi, který jakoby, nemyslím si, že to dělaj úplně z těch čistejch důvodů jenom, než něco dělat, že zatím ještě, aspoň já si myslím, ale klidně mi to může kdokoliv vytknout, ale aspoň se domnívám, že některý tam nějakou určitou dobu tak jako našli, aby se potom zviditelňili.

A je to příklad z politického dění? Nebo

No myslím, že to s tou poli...

Jak jste mluvil o té straně zelených...

To jsem nechtěl říct. Tak by to tak možná, tímhle směrem,...se dá napasovat. Ale jako nechci to tvrdit, to je úplně pravda, když mi to někdo vyvrátí. Ale já ten pocit mám.

No a kde se vlastně scházíte?

No, scházeli jsme se v muzeu. Teď se chystá nějaká klubovna, kde bysme měli mít trvalý místo a ...

A ta byla vaše? Je to váš majetek? Nebo někoho z vás?

Ňák, tak to jako je trošku. To byl dřív Junáckej oddíl, kterej to opustil, mám takovej pocit. Pak se to tam Ňák, ne jenom naší prací, ale prací taky řemeslníků, tudíž na to byly Ňáký peníze určený, dával do kupy a tam by mělo bejt to nářadí, protože původně jsme to měli v muzeu a tam potom, ne, že by nás někdo vyhnal, no ale ...já přesně nevím ty důvody, ale snažil se ten spolek trošku, aby měl svý vlastní

věci. My jsme to zázemí měli, ale ještě ho nemáme, ještě tam teda nejsme, tam jsme tak na dobrý slovo, se říká. Asi tak.

No a třeba ty nástroje nebo nářadí?

To máme koupený za naše peníze, některý jo, nevím. Já přesně nejsem, nemám to účetnictví v merku, ale vím, že se to kupovalo skutečně ...jako kvalitní nářadí.

A to máte někdo u sebe doma nebo ...

Já jsem třeba kupříkladu chtěl, aby koupili lopatu od Fiskas a lopata byla, ...je dobrá teda.

Takže kdo přijde, tak vždycky bude mít s čím pracovat...

Tak to jo, to určitě. Jako jsou tam i křovinořezy.

Takže máte pomalu víc nářadí, než lidí, kteří jsou ochotní...

Je to tak akorát vyrovnaný. Myslím, že ty velký nůžky jsou tam tak dvoje, ty malý jsou tam asi taky dvoje, jedna Fiskas, jedna lopata je tam. Tak to je asi všechno. A křovinořez je tam, spolku.

A jakou akci teď plánujete? Nebo máte teď něco přichystanýho?

Ted'ka jo? Tak ted' se chystá prokletění nějaké obecní cesty, myslím.

A máte pocit, že to, co děláte, že tím nějakým stylem ovlivňujete ostatní?

No tak asi určitě, všechno je nějak na sebe navázaný.

A jak?

Tak někdo vás odsoudí, někdo jako to nechává klidným. Někomu se to třeba líbí. Ale já si myslím, že mlčící většina jsou docela dobrý lidi, když se nezúčastněj, a leto neznamena jako říkat, že ty lidi jako nechtějí nebo nemůžou. Myslím si, že ta většina to ocení, aniž by byli slyšet a třeba se i nezúčastní, ale ono je to úplně fuk.

Takže tam cítíte nějakou tu podporu, i když člověk se nemůže zúčastnit?

No, já si myslím, že jo, já si myslím, že jo, si myslím, že tam není... tam si nemyslím, že tam není možný, to je nějak vysloveně zkritizovat, že jo. Když uděláte cestu, která by tam nebyla jiná, nějak jí upravíte, pokud někomu nevlezete na jeho pozemek.

A máte s tím i nějaký problémy, co se týče vlastnicko-právnických vztahů?

Tak to teda není, ale vím, že jednou nám vytknul někdo, aniž bysme si to uvědomili, že když jsou cesty a sázíte tam ty stromy, děláte tu alej, tak to vlastně sázíte pravděpodobně do pozemku toho majitele toho pozemku. Ale neslyšel jsem ještě ani jednou, že by se nákej ten majitel ozval, ale je pravda, že kdyby se ozval, tak bysme ty stromy museli dát pryč.

A když něco takového děláte, radíte se i třeba s odborníkem, dejme tomu přírodovědcem nebo nějakým dotčeným člověkem, jestli je třeba vhodné pro tu lokalitu daný strom vysadit, nebo prostě sázíte proto, že se vám to líbí?

Jo, tak odborník se tam řítí k tomu, to jo.

A je přímo členem spolku, nebo je to někdo externí?

Vím, že tam byla jedna pani, která byla členem spolku. Potom vyjádřila nějaký představy o řešení parku a to se setkalo s takovou dost velkou kritikou, tak myslím, že odstoupila.

A kvůli čemu se jim to nelíbilo?

No, že se to některým těm členům nelíbilo a prostřednictvím jakoby té organizace spolku, s tím nesouhlasili, i když já jsem s tím docela souhlasil, s tím, co ona navrhovala. Ale já jako, asi tak jako vím, že strom je dobrej, ale když není úplně vidět na kostel, tak bych ho klidně jako sejmul, teda. Můj názor, teda, protože tam dám nějakou menší. To se vám asi nelíbí, že jo?

Né, to ne...

Ale je to fakt, že to není vidět.

Mě spíš zajímají motivy lidí. Takže vidím, že někdo třeba ze spolku je spíš na tu ochranu přírody a někdo to dělá spíš pro estetický dojem. Pro mě je to cenná informace, já to nesoudím.

No, tak někdo to fakticky, ...jak bych to řekl... jako přímo to už zařadit do té škatulky, tak je vidět, že někdo skutečně zdůrazňuje tu ochranu jako přírody, že jo, tudíž ten strom nepokácet, ale máte plno památek, který nejsou vidět, že jo. To je ale blbost podle mého názoru. Protože zase v tom objemu těch stromů, co já vím, tak zase tak špatně si nevedeme, naopak ta zeleň přibývá a tím, že to zmizí kolem té památky, pár stromů, tak mi to připadá úplně normální. Já bych to teda udělal. Já bych to kolem těch památek vykácel, aby to bylo pořádně vidět.

A řešíte nějak sám v sobě třeba, když je ten strom malej nebo když je vzrostlej, nebo myslíte, že byste ho prostě dal pryč tak jako tak?

Vůbec to neřeším. Já vůbec neničím přírodu, ale když je to potřeba, tak to úplně s lehkým srdcem podříznu. To je mi fuk. Když mi někdo řekne. Jako to, ...s tím se vůbec nezabývám.

A máte třeba i jiný odborníky, ať v rámci členů nebo externí, se kterými se radíte?

Jo to určitě. Tak odborníky, tak jsou tam lidi vysloveně, který vyvíjejí šilenej nátlak, vůbec nic nepodříznout, takže se člověk ani nemusí radit. Tam jde spíš jako, když už bych chtěl teda něco, ...já vím, že když mi někdo řekne, protože já to sám nedělám, ale když mi někdo řekne: pojď, tak vím, že už to prošlo takovým sejtem, že už se nemusím vůbec obávat. Tak vím, že ty odborníci k tomu svolili. Tak Ivo konkrétně, ten by nepodřízl ani větev, jo. To jako ne. Ten by, ten je takovej člověk, kterej mě dává jako návrhy na tu práci, že jo, ale když vím, když on chce něco podříznout, tak já už to mám tak jako, už jsem jako, tak jako pod pantoflem, že to vůbec neřeším, ne nejsem, prostě vím, že tahlecta věc z té ochrany přírody je u něj tak intenzivní, že když on něco jako, tak, takže to je tutový, že jo. Takže já nějakou ochrannářskou věc v sobě vůbec neprojevuju, i když ho mám teda, ale vím, že

v porovnání s ním, je to, že jsem úplnej hadrník, takže když on jako řekne, tak to jdu klidně podříznout.

A jakým stylem rozhodujete o těchto věcech? Dejme tomu, když se něco má vyřezat, tak stačí vám, když to odhlasuje většina, nebo stačí, aby byl jeden proti, a už to neprojde?

No, to myslím, že ne. Myslím, že se musí diskutovat, ale že se to jako tak obecně... myslím si, že to není jako tak nějak totální hlasování, ale spíš taková jakoby mezilidská komunikace, jako. Pak se to nějak odkejve, někdo zaporučí a vodkejve a podřízne se to. Nemá to takovou „ofiší“ náplň.

Jinak jak jsme se bavili o tom, co je v terénu po vás vidět a říkal jste: boží muka, vyhlídky, lavičky, stezky... Je něco v terénu ještě po bývalém spolku, o čem víte, že je jeho práce?

Nevím.

Nevíte.

Ale jako nejsem informovanej pořádně.

Myslíte si, že třeba ten dřívější spolek, vím, že jste říkal, že jste po tom nějak nepátral, ale že se zabýval i tou ochranou přírody nebo to bylo taky spíš, jako z vašeho pohledu, spíš toho estetického rázu?

No myslím si, že to bylo, aspoň domnívám se, jako jenom na základě takový tedka kratičkový úvahy, protože já o tom vůbec nepřemejšším. Tak si myslím asi toho estetického rázu.

A jak dlouho jste vlastně členem? Úplně od začátku jste říkal, že...?

Úplně od začátku.

Přistoupil někdo třeba na základě vašeho doporučení do spolku? Kromě asi vašeho syna...

Jo myslím, že jo. Že jsem někoho přemluvil.

A jste i vy členem jiného spolku nebo jiný organizace, hnutí?

Jako nějaký přírodní?

Jakékoliv, to je jedno.

Jako jsem, v horolezeckým oddílu, vodáckým... To je asi všechno.

A má to pro vás nějaký význam z hlediska sociálního? Třeba jakože, právě proto jste členem, že vás baví potkávat se lidma a tak?

Jo takhle, no tak taky, samozřejmě, jako to určitě. Jako tyhle spolky jo. Tak to jo. To já jako rád klábosím takhle s někým.

A ještě mi řekněte, proč jste vlastně členem. Je to ta motivace, o které jste mluvil ze začátku? Že vás to prostě baví?

Jo, jo, jo. Rád to dělám, tydlency věci.

A je rozdíl, kdybyste to dělal jako nečlen, nebo to členství vás víc utvrzuje?

No možná, že to členství přece jenom trošku to umocňuje.

Tak jo, tak já Vám moc poděkuju.

Rozhovor 4

Jméno: Ing. Otakar Šmíd (má na starosti značení turistických cest)

Věk: 73

Vzdělání: VŠ

Povolání: důchodce, dříve elektrotechnik

Člen: od roku 1999

Tak já bych se Vás pro začátek ráda zeptala, jestli žijete v Jílovém a jak dlouho. A ještě dopředu Vás vlastně upozorním na to, že se Vás určitě budu ptát na spoustu věcí, který vím, ale je to potřeba, abych to měla všechno kompletní, tak se nedivte, že třeba budu mít hloupý otázky...

Jasně. Hloupá může být jenom odpověď...

No, uvidíte...

Takže, v Jílovém, já už žiju vlastně od narození ...moji rodiče měli chatu, čili, právě, když já jsem se narodil, tak z malý chaty udělali velkou chatu, abych se tam vešel i já čili jako tady to prostředí znám od jako malička a když jsem šel pak do penze, čímž přeskočím celý produktivní věk, tak jsme udělali takovou transakci s bytama. Mladý se nastěhovali do našeho pražského bytu a my jsme si tady opatřili byt.

Takže vy jste žil v Praze před tím:

Já jsem žil v Praze, no.

A tady to byla spíš ta chalupářská...

Tady to byla ta chata v Kamenných vrátech, krásná krajina, ta mě vysloveně učarovala. A takže teďka bydlíme na sídlišti za školou a tu a tam se staráme o chatu, zahrádku a slepičky. Tak dneska ty slepičky mají vyšší cenu, jak se zdražujou vajíčka, takže...

Třeba budete ještě živnostník...

Néé, tak na to už nemám energii.

A jelikož je moje práce zaměřená na okrašlovací spolek, tak se Vás samozřejmě zeptám, jak jste se k němu dostal. Co pro Vás představuje spolek?

Tak jak jsem se k tomu dostal... Našel jsem tady vývěsku, že ustavující schůze Okrašlovacího spolku v muzeu, já nevím, jestli to byl rok 99, nejspíš to mohl bejt tak nějak kolem tý doby, no. ..Tak jsme tam

přišli s manželkou... pár lidí, který jsme v té době příliš neznali, no a jako nejvýraznější osobnost tam byl samozřejmě Ivo Nevečeřel se svým poustevnickým vzhledem... takže spolek se teda nějakým způsobem tady založil s tím, že tady kdysi spolek byl někdy po přelomu století 19., 20., a že tady byl za komunistů zrušen... takže volný pokračování tohoto toho spolku.

A co Vás na tom nejvíc motivovalo jít do toho spolku nebo zúčastnit se, když tady začínal?

Takhle, abych tak odpověděl, tak to byly jednak turistický stezky a jednak drobný jako architektury v krajině, sakrální tedy konkrétně. Já už jsem dávno, dávno za komunistů, když jsem vyráběl vrata, tak mě zbyly nějaké jekly a všiml jsem si nahoře U obrázku, tam byl dřevěný kříž, kterej se rozpadnul. Tak jsem si řekl, že by bylo dobrý tenhle ten kříž obnovit. To bylo někdy tak roku, kolem roku 80.

Takže to nebylo na popud Okrašlovacího spolku?

To bylo ještě dávno, dávno předtím. Naprosto anonymní v té době, člověk se ani chlubit nemohl a nesměl. A takže jsem tam instaloval ten kříž z těch jeklů, co mi zbyly z těch vrat a to je tam do dneška... protože jako přece jenom zabetonovaný jekly, ty nejsou tak snadno rozbitelný a když jsem viděl, že jako tady vzniká ten okrašlovací spolek, věděl jsem o mnoha drobných architekturách, který podléhají času, když nějaký traktorista se trochu víc napil a vzal to trochu stranou, takže jako by bylo dobrý tyhle ty věci obnovovat. S tím zaměřením jsem do toho spolku šel.

Ty drobný památky...

Ty drobný památky a potom ty turistický stezky k tomu. Na to se budete ještě určitě ptát. Ty dva okruhy, severní a jižní.

A když jste se nalákal na vznik Okrašlovacího spolku tak přímo tohle už avizoval Okrašlovací spolek, že se bude zabývat turistickými trasami nebo jste tam šel do toho, že vy to tam zpropagujete?

Ono se to dost těžko odliší. Fakt je ten, že první taková věc, kterou realizoval, pokud vím, byly lavičky. Že tady jako byla z první republiky lavička, tam U lavičky, co se říká. Nad Vranoží a co já vím, například Na Skalce taky byla z první republiky, z té už vůbec nic nezbylo. A na různých místech. Třeba tam U toho obrázku, jak jsem mluvil o tom kříži, tak tam jsme taky instalovali lavičku a tady zřejmě byla nějaká aktivita kolem 68 roku, nevím, čím a jaká aktivita to byla. Protože kolem 68 roku bylo trochu uvolnění a vzepětí občanských aktivit, tak tam právě udělali lavičku, která teda, ona byla dřevěná, včetně toho, co bylo zapuštěný v zemi, takže jako přišla ke zničení. A z té doby tady bylo několik zajímavých věcí. Třeba tam v Ostřetinách altán. Z té doby toho 68 roku, který teda taky, teda jako, tím, že se o to nikdo nestaral, tak časem, odloupne se krytina, začne to hnit a tak dále. Takže všechny tyhle věci, který vypadaj, že jsou jako navěky, tak oni jsou navěky jenom, když se o ně někdo stará.

A když se teda vracíme k té době minulé. Tak co jste věděl o původním okrašlovacím spolku předtím? Věděl jste vůbec něco?

Já jsem se to vlastně dozvěděl až na té ustavující schůzi, že tady nějaký existoval. To jsem nevěděl nic.

A když jste se to tam dozvěděl, měl jste pocit, že třeba chcete na něco navázat nebo to se vás moc netýkalo?

No, já jsem spíš viděl úkoly, jaký je třeba, co je třeba zachránit z té historie a co je třeba zachránit z přírody. Ale jako navazování přímo na konkrétní aktivity, to jsem věděl, bylo v podstatě akorát o těch lavičkách. No tak lavičky to jsou věc, která není nic proti ničemu. Taková lavička v krajině, ze který je hezkej výhled, tak to je určitě příjemná věc, no.

A jak moc je pro Vás důležitá třeba tradice, co se týče toho vědomí, že víte, že před váma už někdo něco takového dělal. Je to pro Vás nějakým stylem motivující, nebo je to něco, co hodíte za hlavu a řeknete si, tak to je vlastně v podstatě jedno...

No, jak bych to tak řekl. Je jako spousta lidí, který jakoukoliv aktivitu považují za úplnou blbost a za věc úplnejch pitomců. Takový ty lidi, který se staraj o to, od kdy do kdy, kde a co za to. A člověk je rád, když zjistí, že už dřív, za té první republiky, a snad ještě dokonce za Rakouska, že byli lidi, který měli zájem o věci obecné a jejich snaha o zhezčení nekončila na domovním prahu.

A myslíte si, že to bylo, myslím dřív, dejme tomu za té první republiky, že to bylo hlavně kvůli estetickému dojmu, co se týče toho okrašlování, a nebo že tam byl už nějakej prvek ochrany přírody?

To bych si, to bych si netroufal... hodnotit. Myslím si, že to bylo spíš to estetický než ochrana přírody, protože k té přírodě je poměrně hodně. Člověk si vzpomene teprve, když toho ubejvá. No a v té době toho bylo ještě poměrně hodně. Takže asi nebyl důvod... to ekologický hnutí, to je opravdu až spíš poválečná záležitost.

A víte něco třeba o původních členech toho spolku? Nebo slyšel jste od někoho třeba něco?

Slyšel jsem, že to byli jako, dneska teda takovej ten ošklivej výraz celebrity, ale že to byli ...

Vašnostové?

No... který se v tom Jílovým sebezprezentovali na nějaký společenský úrovni. Takže asi cítili potřebu nějakým způsobem vysázet třeba alej, udělat lavičky. Tam kde byly louže, tam to aspoň vyštěrkovat. Ale spíš to byli lidi, že se na něčem usnesli a dali na to peníze a možná ta fyzická aktivita nebyla jejich prioritou, jo. Že prostě na to už měli lidi, jo.

A co si myslíte, že bylo tou prioritou? Takhle to vyznívá spíš jenom jako zviditelnění se...

No, tak ono to nemusí bejt jenom zviditelnění se. On to může být dobrej pocit, že rozhodli o něčem užitečným, jo. Čili není to, že by si člověk nad nima povyšoval, ale že jako tydle ty ... ona ta společenská hierarchie tenkrát byla úplně jiná než dneska. Že jako takový povolání jako komorník a podobně, tak to dneska nám zní úplně cize. V té době to byla jako normální věc. A dneska, když nějaká ženská má tolik práce, že musí teda jako si někoho zaplatit na pomoc v domácnosti, no tak v podstatě, tak jednaj jako rovnej s rovným... V té době to rozvrstvení společnosti tradiční bylo jako poměrně pevný. Takže jako tím pádem ten, z těch, jak vy říkáte vašnostů, takže ty spíš teda jako o tom rozhodli a asi na to sebrali i peníze, ale ta realizace už byla záležitost jiných lidí.

A ty peníze, to většinou bylo z jejich kapes?

To já nevím. Já to předpokládám.

Takže v tom je asi nejzákladnější rozdíl mezi původním spolkem a vámi, že si na to nikoho nenajímáte, že vlastně vy jdete a uděláte tu práci sami.

No, no, no.

A nevíte, jestli ten původní spolek spolupracoval s nějakými původními spolky, jestli tady vůbec něco bylo?

Tak o tom vám bohužel neřeknu nic.

A setkal jste se s kronikami nebo s něčím psaným po původním spolku?

Takhle, ne Jílovského spolku, ale dostal jsem po internetu takový náký jako celostátní,... jak on se jmenoval? Člověk, který se stará jako o historii a památky a takhle. Ten Winter, Wreit... Zkrátka je to známý jméno i z hlediska historie. On teda jako říká, čeho by si měly ty okrašlovací spolky všítat, jo. A tak tam vyjmenovává věci jako pozoruhodné, věci výjimečné, věci i bizarní, jo. A v tomhle tom smyslu tam píše... ty instrukce jsou jako, ... že člověk si říká, že to je jako chytře vymyšlený a dneska by jako málo kdo tímhle způsobem se teda vyjadřoval, ale je to v podstatě, ...pokud se tímhle někdo řídil, řídily ty spolky, takže mohli zachránit ledacos, co dneska, co by jinak zachráněný nebylo, jo.

A připomínáte si ještě dneska někdy na schůzích ten původní spolek nějak? Snažíte se o to?

Jste hodně soustředěná hodně na ten...

Ne, to nejsem soustředěná, to když jsme mluvili o té minulosti, tak se snažím zjistit cokoliv, ale samozřejmě se dostaneme i k přítomnosti.

No, tak já bych to tak jako...

Nebo ještě, zeptám se ještě jinak, že vám do toho skáču. Je ještě v terénu vidět něco, o čem se dá říct, že je následek činnosti původního spolku?

No, jednak je to zřejmě ta jedna řada stromů krajní, tadleta, když se díváme směrem dolů, tak po levý straně toho parku... ten park vlastně, původně to byl hřbitov, zrušený za Josefa II. a tam vedle toho, mezi tím hřbitovem a těma domama, a jak je květinářství, zlatnictví, tak mezi tím byl prostor, to pan učitel Košťák přišel s nákou informací, že tam byly louže, ve kterých se povalovali vepři. Já nevím, ze který doby to mohlo bejt, ale zřejmě asi ten konec 19. století. Takže tam, jako teda okrašlovací spolek vlastně, tím, že o ten, o tu alej lip jako rozšířil ten park a nějakým způsobem vyrovnal to dnešní parkoviště, tak to bych řekl, že je stopa, která jako zůstala, podle mého názoru. Můžu se mýlit. Ale jinak ty lavičky, ty jako podleli zubu času, i když to byly, měly i ty postranice betonový, některý ještě zůstaly zarostlý v roští, to dřevo samozřejmě jako podlelo času a vandalů. Vandalové, to je další problém, kterež kromě přírodních pohrom, je jako velkým škůdcem všeho, co se udělá, no.

Takže se s tím setkáváte i dnes?

No určitě.

A jaký příklady máte s vandalismem?

Příklady s vandalismem?

Nebo máte vůbec ještě chuť potom něco dělat?

No, tak takhle. Jednak jsou to lavičky, protože Na tý skalce tam jsme postavili novou lavičku a ta nová lavička, ta přišla ke zničení, jo. Tam prostě to ...

Byla dřevěná?

Prkno použili na to, aby si udělali ohniček a potom tady U dvou křížů, to je nad Hrádkem, tak tam jsme takovou krásnou lavičku, co jsme dostali od nějakýho sponzora, z ušlechtilýho dřeva, nalakovali jsme to, a to někomu jako stálo za to jí vykopat, jo. A potom je to vandalismus takovej, tohle to je dejme tomu vandalismus, jako kradení, jo. A pak je vandalismus takovej samoučelnej, takovej jako prostě zničit tu stopu. A to třeba u toho... u tý okružní trasy Jílovský vyhlídky, tak tam, tam jako veme nůž a ořeže kůru s tou značkou, jo. A ořeže jí až na kmen a když je z jedny strany značka a z druhý strany značka, tak jeden strom, teda speciálně vysloveně uhynul. A v důsledku tohodletého zásahu. Tam kde je značka jen z jedny strany, tak ten strom přežije.

To si možná ten dotyčnej ani neuvědomuje, že tím zničí i stromy...Třeba že to má za cíl jenom zničit práci někomu, což jenom je samozřejmě v uvozovkách.

Jistě to je jako... Já se dost těžko vžívám do psychiky těhletých lidí...

A setkal jste se někdy s někým tváří v tvář, o kom víte, že vám něco poničil nebo je to vždycky anonymní?

To je vesměs anonymní. I když jako u některých věcí to člověk může tušit.

A když se teda už teď budeme pohybovat v přítomnosti, tak kolik vás je současně ve spolku, jako počet členů?

Ve spolku je nás něco přes 50. A pracuje, a pracovalo, po ty léta, co dneska už jako já, jsem fyzicky na tý sestupný straně grafu pracovního, ale v době, když jsem jako tomu věnoval veškerou energii, tak nás dělalo 5.

A teďv tom případě je to lepší nebo horší? Nevím, jak to vyznělo...

Je to stejný.

Je to stejný. Takže 5 lidí aktivních.

No, no.

A kde berete finanční prostředky?

Tak jsou některý věci, který se dají opatřit ze členskéjch příspěvků, jo. Pokladníkem je pan učitel Košťák, takže já dělám to obnovování značek toho severního okruhu, jižního kruhu a ještě dalších. Potom mám ještě jednu stezku od Jílovskýho nádraží ke štolám, ta je žlutá...

To je vysloveně vaše aktivita? Nikdo jiný se nezabývá značkami? To máte rozdělené?

No, tohleto dělám já, ty značky. Tak já vlastně návazně na to, na ty finance, to si vždycky od pana Košťáka, nakoupím barvy, štětce a dám mu účet a on mi to zaplatí. Čili to je vlastně z členských příspěvků. A takový větší částky, jako je třeba ten altán Na skalce, který jsme tam postavili, tak ten, ten je z peněz od města.

Když už mluvíme o tom, co je váš koníček, jak jste narazil na tu turistiku a značky, ...tak jaké je vaše povolání, vlastně?

Povolání? Tak já jsem vlastně inženýr elektrikář, jo. A v podstatě s tím to nijak nesouvisí, spíš je to taková věc, že si člověk doplňuje to, co jako profesně nemůže obsáhnout, takže to kompenzuju.

A vy jste zmínil, že ke spolku jste přišel s paní. Vaše paní je současně taky členkou?

Je členkou a dlouhá léta vedla kroniku okrašlovacího spolku. No, za rok 2011 to měl dělat Jirka Macák a náh dělal, že dělá, ale já jsem jí nikdy neviděl, ...

Aha...

...takže já nevím, jestli, jestli jí skutečně udělal a to by nejspíš asi věděl Honza Stachura, jestli mu jí dal jako předsedovi, ale já jsem jí nikdy neviděl tu kroniku, ten ročník, kterej on dělal.

A koho to byl nápad, vlastně psát kroniky ručně, protože vím, že vaše paní je psala ručně.

Psala ručně, no. No tak, děláme teďka už, já mám pocit, že ...takhle jednak se to začalo v takový tý předpočítačový době, jo, že jako udělat celou kroniku, celou kroniku teda jako elektronicky a pak jí celou vytisknout, to v té době ještě nebylo náh dost dobře možný a tak, ta kombinace psanýho textu a do toho obrázky, myslím, že to náh vzešlo z diskuze a mám pocit, že se svoje k tomu řekl i pan učitel Košťák, kterej v té době vedl Jílovskou městskou kroniku, jo, takže jí dokumentační inkoust doporučil, že kterej časem nevybledne a takhle, jo.

Takže to byl jeho nápad vést kroniku, anebo na tom jste se nějak usnesli společně?

Na tom jsme se náh dohodli, na tom jsme se náh dohodli. To je, v podstatě v té době, jako mezi Ivem Nevečeřelem, Mirkem Košťákem, mnou a nevím... Jirka Macák přišel až pozdějc. Nechci nikoho vynechat, tak jako...

Nevadí, určitě se případný člověk zlobit nebude. Jste mezi sebou přátelé? Rozumíte si?

No tak já si myslím, že na tý konkrétní akci se teda jako vždycky nějaký přátelství vytvoří a je tady taky možnost názoru, jako můžete třeba něco částečně vyhrotit. A na druhou stranu ten respekt k názoru druhýho dá určitý mantinel.

Ještě mi řekněte, proč se jmenujete Okrašlovací spolek?

Tak s tím názvem Okrašlovací spolek přišel Ivo právě v návaznosti na ten okrašlovací spolek prvorepublikovej.

A proč jste to tak nechali? Je to jenom kvůli tomu, že se tak jmenoval ten původní spolek? Protože když se podívám na ten název, tak je takovej archaickéj, jestli je to to, co se vám líbilo, nebo jste

tam chtěli mít tu propojenost s minulým spolkem, nebo prostě aby na první pohled bylo vidět, že okrašlujete....proč?

Tak je to, je to asi ta archaičnost. To tam dalo určitéj původ.

A víte o něčem, v čem vysloveně na ten spolek navazujete? Kromě názvu.

No, tak ... Já si myslím, že to jsou jako konkrétní akce, že to byly asi ty lavičky, protože tam to byla vlastně první taková akce, kterou jsme dělali, která přímo navazuje na ten původní spolek, no.

A čím se nejvíc zabýváte vy, nebo co by se dalo říct, že je vaše hlavní náplň?

Myslíte jako spolku?

Spolku. Když byste měl někomu říct, kdo o spolku nikdy neslyšel, co vlastně děláte, tak co to je?

Takhle, v době, kdy jako tady bylo řada těch sakrálních památek, který jako volaly po obnově, tak to byla rozhodně tahleta obnova těch drobnějších sakrálních památek, jo. To je, jedny, abych jmenoval aspoň ten nejpodstatnější, to jsou ty dva kříže na cestě k Černému Hrádku, ty byly rozvalený v trávě, zarostlý, ty jednotlivý díly, ty jednotlivý kameny. Poskládali jsme to dohromady, jeden kámen jsme si museli nechat udělat, protože jsou dva. Tak ten tvar, jeden podle toho druhýho. A tam na tom jsme si teda jako pěkně zacvičili a ...

V pěti lidech ...

To ještě tenkrát přivedl Ivo nějaký ty svoje svěřence z JUKY, takže jsme tam měli jako nějakou mladší výpomoc. Ty kameny byly opravdu, opravdu těžký. Tak pan inženýr Benda z toho, ...kterej má chatu, vlastně teda bydliště tam v tý chatový osadě u Včelího Hrádku, tak nám jako pomohl jako stavař i jako fyzická pracovní síla, jo. No to bylo vlastně takový období největšího vzepětí. Kdy teda jako, to jsme měli pocit, že děláme něco, co má smysl. A měli jsme ten pocit jako všichni. No, potom to byla otázka tý kaple - Svatováclavskéj chrám v Lázních, kterou jsme teda zbavili roští okolo, vyčistili. Nechali jsme tam dát mříže do oken a do dveří i dolu k tomu prameni. A jednu jsme tam měli nějaký literární pásmo a ...byla tam malířka Inka Delevová. Ona, ona je teda současně básnířka. Přednášela nějaký svoje dílo a zaujalo jí to, že tam byl ten gotickéj oblouk toho oltáře a že byl prázdněj, takže se nabídla, že tam jako udělá, že tam udělá svatýho Václava. No a tak my jsme měli poměrně takový náročnej, náročný zadání, že bysme chtěli teda jako svatýho Václava, tak jak je ten Myslbekův ...

...na koni...

...na koni, a že bysme ho chtěli z ánfasu. A což je strašně těžký namalovat, jezce na koni z ánfasu.

No, pro mě i z profilu.

A ona jako se s tím opravdu dobře vypořádala, jo. To už jsme říkali s manželkou, protože všichni říkali, jestli to teda špatně dopadne, co ty peníze, co jsme jí dali jako zálohu na barvy a tak, jo. No a ono to dopadlo dobře, takže jako, ze začátku to vypadalo, že to snad zaplatíme s manželkou sami, ale pak nakonec teda jako se ostatní členové spolku se ... sami obdivovali, takže jako ... nebyl problém toho financování. Tak to byla další taková poměrně velká akce. No a byly další kříže. Kříž na..., Lucký kříž, kříž nad Vráží, na tom kameni, na Boží skále.

Takže ...

U Svatý Anny tu kapličku jsme trošku zušlechtili a tyhle ty věci, no a, teď postupně to jsme opravili, takže to bylo... některý jsme museli dělat i dvakrát, nad Vráží tam. Tam se právě jako vyřádili nějaký vandalové, na tom, že rameno toho kříže ulomili, takže tam jsme dávali kříž nový. A tohle to bylo hotový a další potom teda byla ta, ta otázka toho, těch turistických cest. Tak to byla... jednak ta, ...nejdřív jsme udělali ten jižní okruh kolem dnešní rozhledny...

To je ten menší?

On je, on je asi, asi stejný jsou. Tak ten jižní okruh to znamená na Boží skálu, dolu do údolí, nahoru a na Svatou Annu, tam co je dneska rozhledna, potom ke, ...kus po silnici a nahoru k Obrázku a vpředu kolem Svatováclavské lázně do Jílového. Pak potom jako další etapu jsme na to navázali tím... Jo a ještě u tohletoho jižního, tam je odbočka na, ...k hraničnímu dubu v kamenných vrátech, tam byl roh hranice z Jílovského katastru a arcibiskupského panství. A dneska to je jenom v katastru Jílovského a Petrovského. A takže to je z doby, pobělohorský, nějak odhaduje se, že tak nějak 1680 tam mohl být zasazený ten dub, on měl tři mohutný větve, dneska už jenom jedna z nich. Loni ještě jedna z nich byla živá. Nevím, jak letos. Takže to je taková významná záležitost. To je odbočka z toho okruhu. Potom jsme dělali ten okruh severní, to znamená Pod skalkou na rozcestí odbočuje, vede na Skalku, jde přes Kamenný vrata, v Dubíku, tam je zase jedna z vyhlídek. Potom sestupuje dolu do Sirotečích strouhy, ze Sirotečích strouhy na Radlák, tam přejde silnici, jde dolu k Ráčku, k rybníku Ráčku, potom do Chotouně, z Chotouně k té Lavičce a od Lavičky kolem školy a v parku za muzeem se zase setkává s tou větví jižní. Tak to jsou tydlety dva polokruhy, o který se teda jako starám. Je zajímavý, že kromě stromů, který někdo porazí s tou značkou, takže i taková věc, která se zdá být stabilní, co jsou stožáry pro vedení, tak že z důvodu, který člověk jako nechápe, takže jako ten stožár je pryč a kousek vedle něj postavěj nový. Ačkoliv tamten betonový byl jako zachovánej, ale myslím, že jsem přišel na to proč, protože oni ten, tam ten starý někomu prodal, ten ho postaví někde jinde, takže jsem už objevil...

Takže přelívání peněz, veřejně....

Objevil jsem...

To funguje u nás snad všude...

Objevil jsem jednu značku, která tam třeba neměla co dělat.

Aha. A kde berete podněty? Vždycky se usnesete na schůzích, nebo přijde někdo zvenčí a řekne, tady to si myslím, že to by mohla být dobrá náplň vaší činnosti?

No tak já jsem myslel, ...tu ideu toho prvního, toho prvního okruhu, tak nějak dejme tomu ze 70 % vymyslel Ivo, toho jižního, a u toho severního tam zase z nějakých 70 % jsem to vymyslel já. A ty ostatní se tak nějak jako inspirovali, ten zbytek, jo, to doladění.

A co se týče třeba opravy sakrálních památek nebo i světských památek. Máte i podněty zvenčí, nebo vůbec třeba za vámi nikdo nepřijde?

Ale jo, jo, tak to třeba, co se týče tý Svatý Anny a těhle těch věcí, tak pani Bejčková, která tam blízko bydlí, tak ta, když mě potká, tak říká „už tam zase někdo ...“ Jo, a takže.

A máte pocit, že o vás lidi všeobecně vědí v Jílovém? Nebo ví jen malá část, že okrašlovací spolek tady existuje?

Tak jako my, my jako občas publikujeme v Jílovských novinách. Já jsem psal o těch vyhlídkách, ty okruhy. Ivo teďka psal poslední článek ...já tomu říkám óda na vrchnost. Protože píše, že tam máme ...všechny starostové postupně přicházeli a odcházeli, takže se stali členy spolku. No tak, oni to jako, já to radši nebudu komentovat, no. Tak zkrátka já bych to nepřeceňoval tydlety, protože nikdy jako nikdo z nich se konkrétní práce...no, mají zkrátka jiný starosti.

Takže nepatří mezi ty aktivní členy, kdo jdou s tou lopatou, nebo něco. A pomáhají vám třeba jinak, co se týče různých povolení, peněz a tak?

No, jo, spíš jako po tý stránce, že to zaštitějí, ...že jako když něco, když něco děláme, takže je to s vědomím, je to s vědomím Radnice. Nemůže někdo přijít a stěžovat si na nás, že ...

A setkali jste se někdy s nějakýma problémama ve spolku? Ať to jsou problémy mezi lidmi, existenčního rázu? Bylo tam něco? Kromě toho vandalismu, to už jste říkal. Třeba dejme tomu, když dám příklad, rozhádali jste se kvůli nějaké ideje, kterou jste neschvalovali všichni?

Ono se nedá říct rozhádali, jako ...řekli jsme si svoje názory a každé jsme si nechali ty svoje. Asi tak, jeden takovej příklad je, Ivo hodně prosazoval sázení stromů na místech, kde stromy nerostou, třeba ta cesta jako z boží skály k tomu kříži nad Vráží. Tam stromy, ...to je cesta, podle který ...lze si představit, že by tam mohla být půvabná alej, ale ona tam nikdy nebyla, protože tam je asi takovádle vrstva ornice a pak už je skála. Čili tam z úpornosti, jako tam Ivo rozsázel prostě nový a nový stromy a oni zase uschly a zase nový a zase uschly a teďka jako snažil se o přízeň hasičů, aby tam zajeli a prolejšvali to, když bylo sucho, jo, a já jako jsem byl spíš toho názoru, že stromů v krajině není málo a že teda jako ať už podle pánaboha nebo Darwinovi teorie prostě ty stromy rostou tam, kde je jim dobře. A že teda potřebujou ty stromy spíš jako probrat, tak aby měli dost světla, aby ty kvalitní se mohli rozvinout, jestliže jsou moc hustý, tak to probrat... Tak jako že Ivo byl obecně respektovanej, tak se sázely stromy tam, kde on měl představu, že by se stromy sázet měly. Já neříkám, že by tam byly ty stromy ošklivý, ale ty podmínky pro jejich život...

...jim příroda nedává...

...jim příroda nedává. Jako tady u sídliště tak tam se zasadily dvě lipky. A já už nevím, oni měly bejt, ...jestli to bylo, při jaký příležitosti a hlavně ...bylo to nějaký výročí, ale já už teď nevím, jaký. A jelikož tam právě na tom sídlišti bydlíme, tak já jako když dlouho nepršelo, tak jsem automaticky vzal dvě petlahve a ty lipky jsem zalil. Takže tyhlety dvě lipky, který dostávaly celkem nepatrný množství, ale pravidelně, tak ty se tam na tom sídlištním trávníku... těm se tam poměrně daří.

A když už mluvíme o stromech... vím, že jsem zaznamenala, že provádíte adopci stromů. Je to ještě aktuální, nebo jak to je s adopcí stromů?

Jo, tak to byla akce toho Jirky Macáka. A já mám spíš pocit, že s jeho odchodem, že tahle ta aktivita, aspoň já už jsem o ní neslyšel dál... Možná, že probíhá někde ve skrytu, ale spíš se domnívám, že ne.

A Jirka Macák se odstěhoval do Roztok, a tím tady činnost ukončil anebo ještě spolupracuje s vámi? Jste nějak v kontaktu?

Takhle, já mám Jirku na Facebooku jako přítele, takže on občas uveřejní nějakou fotku, já se k ní vyjádřím... takhle, rozhodně jsme se nepohádali, jo, ale předtím dělal fotky tady z okolí, no a dneska dělá fotky z Paříže, z Říma a jeho současná partnerka je tak nějak jako kulturně založená. Ona snad taky hraje divadlo nebo něco takového. No takže, ...ale jako nechtěl bych, aby to vyznělo nějak, že mu to třeba závidím tu Paříž nebo Řím, ale jako ten zájem se posunul, rozšířil do toho kontinentálního rozměru.

Ještě když se vrátím k vaší činnosti, je... máte pocit, že tím ovlivňujete ostatní?

Aha, to je dobrá otázka. To byste se těch ostatních měla zeptat. No, takhle, měli jsme členku, která byla vědecká pracovnice. Jak ona se jmenovala? Já se na to vzpomenu, až se mě nebude někdo ptát, jo...

Ale to stejně není důležitý...

Byla to starší pani, důchodkyně samozřejmě, byla velmi kultivovaná a ta, když šla na procházku, tak měla igelitku, velkou, a sbírala do ní odpadky. No a lidi na to reagovali například taky tak, že jí říkali, aby to dělala pořádně, „podívejte, támhle jste něco nechala...“. Prostě si mysleli, že je za to dobře placená, že to dělá. Takže ten pohled lidí, některý to vůbec nevnímají, že se tady něco děje, druhý si říkají, že to není možný, aby to dělali zadarmo, za to jsou určitě dobře placení. A snad jsou i takový, který to hodnotí pozitivně. Kdyby nebyli, tak by to byla smůla.

Takže, když se zeptám, jestli pro vás má vaše práce v rámci spolku význam i do budoucna, takže vaše odpověď bude zřejmě minimálně kladná.

No tak, takhle... mě bude letos 74 a jednak, co se týče třeba výletů spolku, tak já už asi 2 roky si těch výletů nezučastňuju, protože je mi trapný, když všechny zdržuju. Takže já si tu trasu třeba projdu jindy a nemusím si jí projít celou a zkrátka jdu jí svým tempem. Ale teď nevím, co jsem Na co jsem měl odpovědět.

Ten význam do budoucna...

Samozřejmě, že určitě jako do budoucna, budu se snažit chodit s očima otevřeněma a když zjistím, že by něco mohlo bejt trošku s minimálníma nákladama a s minimálním úsilím významně hezčí, tak se budu snažit to udělat, jo. Ale nevím, do jaký míry na to budu mít energii. Přece jenom s věkem energie ubývá, no.

Ještě se zeptám, myslíte si, že by třeba nestačilo, když by se o věci, o které teď pečujete, starala nějaká environmentální organizace nebo ekologická organizace?

Jo, to je taky dobrá otázka. Takhle, v Jílovém, který má teda asi 4 000 obyvatel je v podstatě tak asi nějak těch 10 lidí, který jsou schopní a ochotní něco dělat. Tak z toho Okrašlovacího spolku je to těch 5, no pak něco, něco dělají sokolové a něco ...

Myslíte, co se týče přírody, že se taky zúčastňují okrašlování?

Myslím tam jako kolem sokolovny, že to trošku ...rozhodně to vypadá tam hezčí, než to vypadalo kdysi.

Ale chápu to správně, že nespravují větší území, třeba jako vy?

Ne, ne,ne...No a pak je tady druhý sdružení, kterýho jsem taky členem, to je Krajina 2000, takže některý věci, jako třeba... kolem ten areál, kolem těch Lázní a toho bejvalýho koupaliště a tohle to, tak na tom pracoval společně Okrašlovací spolek s tou Krajinou 2000. A třeba ta cesta žlutě značená z Jílovského nádraží ke Štole svatýho Josefa, tak na tom taky spolupracovala Krajina 2000. Konkrétně nejvíc práce tam udělal David Drahůzský. To je ten, co má dole cukrárnu. A on tam totiž bydlí. On bydlí přímo naproti Štole svatýho Josefa. A oni mu tam lidi chodili přes zahradu, jo. Když šli od dráhy, tak to zkusili. Tam byla nějaká stará stezka, která byla ještě, ...něco z doby dolování, něco bylo z doby stavby tý trati a ona vlastně vedla přes jeho pozemek, protože tam to číslo jedna, tak tam snad fasovali ty kahany, nebo něco takovýho, když šli teda dolovat. Takže jako každou chvíli, se mu tam někdo objevil na zahradě. Takže jako tam byl největší problém z té spodní cesty, která vede pod viadukt, se dostat nahoru na tu, na tu cestu k tomu nádraží a tam jako on vyskládal z kamenů, to je vysloveně dílo, dílo úžasný. Z kamenů vyskládal takovou nádhernou rampu, kterou se jako nastupuje na tu, na tuhleto cestu od těch štol, směrem k nádražím.

A jak jste mluvil o té Krajině 2000. Tak kdo z vás je víc akčnější? Je to Okrašlovací spolek nebo je to Krajina 2000? Respektive předáváte si nějak podněty, když spolupracujete?

Tak já bych řekl, že každou chvíli někdo tahá pilku. Ono to... tam je to samozřejmě v Krajině 2000, taky je to závislí na pár lidech, jo. No a teď když jeden má třeba osobní problémy, rodinný, no tak ta práce víceméně téměř uhasne. Když ty problémy vyřeší, tak jako zase se to trošku někam pohne.

A na co se zaměřuje ta Krajina 2000. Zní to přírodně, tak...

Zní to přírodně. Takhle, hlavní úsilí Krajiny 2000 bylo..., Tady byla plánovaná, do jisté míry je tady plánovaná dálnice D3 z Prahy k Táboru. U Tábora už je hotová. No a Krajina 2000 jako se snažila po tý stránce projekční spolupracovat s odborníkama, který jako měli prokázat, že dálnice má význam tam, kde jsou zdroje dopravní a cíle dopravy. Zdroje a cíle dopravy jsou na té trase kolem Benešova a tudíž tady, kde nejsou zdroje, ani cíle dopravy a je tady zachovalá příroda, takže tady ta dálnice by v podstatě jenom škodila. Že by se měla stavět v tom koridoru východním.

A vás se jako Okrašlovacího spolku týkají změny v územním plánování? Řešíte to taky na té úrovni územní?

No to je další etapa vlastně, o který jsem ještě nemluvil, že k územnímu plánu, ke změnám územního plánu se vyjadřuje jak Krajina 2000, tak Okrašlovací spolek. A kromě toho je to i kácení stromů. Strom ve výšce 120, obvod větší než 80 potřebuje povolení ke kácení. No a teďka ty dobrovolný organizace

se mohou přihlásit k účasti na řízení. Můžou se stát účastníky řízení. Takže tam se jako přihlašuje, je přihlášená i Krajina 2000 i Okrašlovací spolek a někdy se dohodneme vzájemně, že tam budou jedny, podle toho... Třeba Honza Stachura, když nemá zrovna povinnosti ve škole a nebo v muzeu, tak tam jde, když někdy tam jdu já, někdy tam jde Pavel Hrabec, aby tam byl někdo, kdo to trochu jako ohlídá. No ono, když jako, když jako je to na soukromém pozemku, no tak tam jako nemá cenu nějak jako dávat nějaký oficiální protest nebo něco takového, ale třeba když někdo říká „no já to tu borovici musím porazit, protože snacha s vnukem sem nechce jezdit, aby to na toho vnuka nespadlo“, tak mu říkám „No, víte, ono je to třeba jen záminka. Zkuste si tu snachu získat, aby ...“, „No, já chci toho vnoučka vidět, mně se stýská“. Takže jsme nějakou tu borovici zachránili, například, jo.

A jakým stylem vlastně o akcích dáváte vědět? Mluvil jste předtím o tom, že jste se dozvěděl o Okrašlovacím spolku z vývěsky. Tak funguje ještě i vývěska na to, abyste upozornili na blížící se akce?

Jo, jo, jo, máme vývěsky a oni jsou shodou okolností vedle sebe. Tady na náměstí, úplně vlevo je vývěska, která dneska ani nevím, komu patří. Původně tam měli ??? nějaké věci, jako Unie svobody a několikrát přecházeli A potom to měla nějaká realitka a ono totiž někomu, jestli je to náhoda, prostě někdo jí pořad rozbíjel. Tu Okrašlovacího spolku taky rozbil jednou, sklo, ale že jsme ho hned zasklili, tak už je v pořádku ... kdežto ta vlevo je pořad rozbitá.

A využíváte něčeho jiného, jak o sobě dáváte vědět? Mluvil jste o novinách. Jílovské noviny...

Jo, v Jílovských novinách, tam jako, dřív jsem to dělal já, dneska to píše ten Honza Stachura. Pozvánky a on teďka jako zahájil, což je slibná nová etapa, ty přednášky. On má kontakty z té školy vysoký na různý zajímavý lidi. Profesor Sádlo a tak dále. Takže ...

To byl i můj profesor.

Takže jako tady dělá velice zajímavý přednášky a taky zase na revanš z toho, z Velkejch Popovic, tam mají taky okrašlovací spolek, ty nás pozvali na přednášku o Tibetu. Ta přednášková činnost, o tý jsem nemluvil, ale ta se teďka začíná jako poměrně rozvíjet...

A když už mluvíte na příklad o přírodovědcích a podobně, tak radíte se třeba i takhle s odborníky, jako například přírodovědci nebo kýmkoliv jiným dotčeným?

No tak, to je tak ad hoc. Když je nějaký problém, který by se měl řešit, tak to jo...

Tak se radíte... A berete si třeba i inspiraci u různých ekologických organizací, nebo ...jak moc je pro vás důležitá ochrana přírody, co se týče spolku, například ve srovnání s estetickým.

Jo, to je taky dobrá otázka. Tak důležitý je..., snažíme se zachovat biotop jako takovej, což je jeden z těch příkladů. Byl tady právě u těch Lázní, tak tam se vytvořil vlastně zásahama naprosto nepromyšleně. Tam kdysi navezli, navezli zem a štěrk, aby tam mohly projíždět traktory a tím se vlastně vytvořila hráz a tam vzniknul mokřad, jo. A ten mokřad, tam je jako spousta obojživelníků, ...já nevím, jestli Vám něco říká jméno slečny Pouchový...

Tak to si nejsem jistá.

Tak ta tady dělá práci právě v rámci EIA na D3. Tady dělala průzkum a našla tam něco: Víte, tadyhle tohlencto, to jsou vajíčka nějakýho skokana, no a teďka ty skokani tam ... oni některý se liší od těch, tím že si daj takhle nohu za hlavu a některý ne, Takže tam našla jako poměrně velice, velice bohatej život těchletěch oboživelníků...

Přímo v tom místě, kde by měla vést dálnice? Jedna z variant dálnic?

Jedna z variant dálnic. Takže jako naše snaha samozřejmě zachovat ty biotopy, protože jako estetická stránka věci, to je hezký. Když se něco zarovná, zaveze, zasadí se tam alej, ale ono za 1000 let se tam nevrátí to, co tam bylo původně. Tak to jako rozhodně.

Takže máte pocit, že všechno, co děláte je nějakým způsobem ekologické? Nemáte výčitky?

No, tak snažíme se.

A znáte třeba i nějaká hnutí, organizace, zabývající se ochranou přírody, v podstatě environmentální hnutí?

Myslíte v Jílovým?

Tak celkově. Jestli máte nějaké povědomí o těchto organizacích.

Tak já jsem, dokud jsem měl dost peněz, tak jsem odebíral několik různých časopisů, Sedmou generaci, pak dále Niku, ta už přestala vycházet a sledoval jsem to průběžně. Tak samozřejmě Hnutí duha znám, ...

A je třeba nějaké hnutí, které vám vadí, se kterým se neztotožňujete, a přitom je zaměřené na ochranu přírody nebo ekologii?

Aha, aha, se kterým se neztotožňujeme.

Nebo Vy osobně klidně.

Já nevím, no.

Já Vám asi dávám zabrat...

Takhle ono to bejvá tak, že každý z těch hnutí se stará o určitý problém a jde v tom problému do určitý hloubky a když to člověk pozoruje z venku, tak se jako zdá, co tam ty lidi blbnou, ale ono to jako třeba..., vezměme si ty severočeský, ty přátelé přírody, jo. Ty, s tou dálnicí D8 na Drážďany. Tak člověk, když jede do Drážďan, tak znáte to, dojede do Lovosic a teď se kodrcá nějakýma okrskama a zase se dostane... jak je to možný? Proč? Kdo to zdržuje? O co jde? Já jsem se o to zajímal a tam měli ten problém, že jako tyhle ty ekologové chtěli, tam udělat tunel, jmenovalo se to Kubačka, aby prostě celou tu úroveň dálnice spustit dolejc a dlouhým tunelem projet tou nejcitlivější oblastí, aby nebyla zničená. A oni podali několik žalob, soudních, a že když jako oni na ten tunel Kubačka přistoupí, takže ty žaloby stáhnou. No a načež jako tyhle ty ředitelství silnic a dálnic, tyhle ty výkonné organizace řekli „dobře uděláme ten tunel Kubačka“, načež udělali rozpočet, že tunel Kubačka by ...stál o něco víc, a načež jako zastupitelstvo Severočeského kraje jako vrcholnej demokratickej orgán rozhodl, že se tunel Kubačka stavět nebude. Takže oni zase znova podali všechny ty žaloby, který

předtím stáhly. Takže to je, takže člověk jako ... A ještě vlastně jako pointa, že mezitím to, co stavěj, stavěj tak draho, že to je ještě dražší, než kdyby byl ten tunel.

Ono se říká, že my máme nejdražší a zároveň nejhorší dálnice a silnice...

Takže tam je jako opravdu v tomhle tom jako boj, takovej, že člověk si říká za sebe, že by to už možná vzdal, ale je to možná pohled člověka, který to zná jen zvenčí. Nezná tolik detailů. Takže to je jestli s něčím souhlasím nesouhlasím. Nemám dost informací, aby můj nesouhlas mohl bejt kvalifikovanej.

A ještě se Vás zeptám na poslední otázku. Přivedl jste Vy sám někoho do spolku? Namotivoval jste někoho?

Tak dceru, dceru určitě, no. Tak jako předpokládám, že to po mě převezme to značení, až nebudu moc tak daleko chodit.

Dobře. Tak já vám moc děkuju, já myslím, že mám všechno, co můžu mít.

Rozhovor 5

Jméno: Mgr. Jaromír Košťák (hospodář)

Věk: 71

Vzdělání: VŠ

Povolání: důchodce, dříve učitel

Člen: od roku 1999

Já se Vás na začátek zeptám, jak jste se k Okrašlovacímu spolku dostal?

No, tak čistě náhodou bylo to shodou okolností v roce 1999, protože jsem se znal s kolegou Nevečeřalem, a ten to dával dohromady... a protože před tím jsme se snažili, už se, tenkrát ještě přes městský národní výbor něco okrášlit, včetně výstavby, včetně výsadby stromů, no tak do určité míry se organizačně na tom pokračovalo. Tenkrát se nám podařilo, zásluhou pana Nevečeřala, no a dalších shromáždit, nebo soustředit kolem sebe zhruba dvacítku lidí, kteří aktivně pomáhali a kteří víceméně byli naladěni na stejnou vlnu jako my, to znamená okrášlit město.

A proč se jmenujete zrovna Okrašlovací spolek? Má to nějaký význam, kromě toho, že okrášlujete?

Ano, je to víceméně tradice, protože Okrašlovací spolek tady byl založen v minulém století. Je tomu zhruba více jak 120 let. Tenkrát si po vzoru, mám takový dojem, že první byl někde v Kutné Hoře, Okrašlovací spolek, no a začalo to růst jako, tak říkajíc, houby po dešti. Tak Jílové nechtělo být pozadu. Tenkrát do toho okrašlovacího spolku vstoupili vašnostové města, to znamená, samozřejmě tenkrát to byl CK purkmistr CK... Tady byl ještě okres, nebo to byl ještě okresní tajemník a nechci

tvrdit, že to byli nejbohatší lidé, ale takoví lidé, kteří do určité míry hýbali městem. CK pošmistr, CK soudce, a tyhle osobnosti začaly se angažovat, tenkrát se neříkalo angažovat, ale začali podporovat i finančně, protože to bylo možné.

A proč si myslíte, že tam byli zrovna tihle vašnostové? Myslíte si, že se chtěli zviditelnit, nebo tam byl jiný důvod?

Chtěli spíš zviditelnit město a chtěli ukázat, že Jílové nebudou pozadu před těmi, kteří už něco pro toho už něco udělali. To byla jedna věc. A druhá věc, že tihle lidé měli, jak se říká, měli hospodářskou moc. Měli finance, víceméně rozhodovali o tom, co konkrétně se může udělat. Abych to přiblížil, tak na náměstí chyběl park, chyběl chodník, chybělo pochopitelně dláždění - to bylo v těch posledních letech předminulého století. Takže tohohle se ujali, no a tak nějak založili spolek, založili spolek podle tehdy uznávaných regulí, to znamená, že se sešli zájemci, na ustavující valné hromadě. Předem měli připravený asi dvanáctičlenný výbor. Do toho vedle vašnostů zapojili pana řídícího, to znamená lidi ze školy. No, pakliže tam byli tihle, tak zas měli možnost přitáhnout další.

A víte, kolik zhruba tak členů měl ten okrašlovací spolek?

Určitě, zrovna nedávno jsem o tom psal, mám takový dojem, do Jílovských novin. Kolem 40 lidí, což byla tenkrát jedna z největších organizací. Za nimi byli hasiči, no a postupně se nabalovaly nebo vznikaly další organizace, které samozřejmě odčerpávaly členy. Byli to sokolové. No, sokolové v roce 1926 už byli na takové výši, že byli schopni si postavit sokolovnu.

A jaké byly finanční prostředky, ať okrašlovacích spolků nebo těch sokolů? Jak je tam ten rozdíl, že okrašlovací spolek neměl něco jako sokolovnu, respektive nemohl si postavit vlastní budovu?

No tak bylo to, podle mého názoru, položeno na jiných principech. Sokolové měli podporu, takže kryt státu, protože to byla organizace, která, když to řeknu, historicky pomáhala vlastně bourat Rakousko-Uhersko. Tím se zavděčila státu, no a stát jí štědře pomáhal, protože viděl, že vedle, to je můj osobní názor, já nejsem politik, že vedle politických stran je potřeba i vytvořit takovou nějakou organizaci, která by byla města.

...

Čili to byla tahle věc. No a Okrašlovací spolek, ten sice potřeboval také finanční pomoc. Jednak jí získával z členských příspěvků, jednak jí získával z darů, protože, když Jílováci víceméně viděli, že tam nejsou jenom plané řeči, že skutečně park kolem kostela svatého Vojtěcha se začíná rýsovat, když viděli, že oni se tam snaží, byť teda s pracovníky, které měla už tenkrát Radnice k dispozici, to znamená s placenými lidmi. No, ale když na druhé straně viděli, že tam přišli i vašnostové, že se tam objevil tenkrát pošmistr, že se tam objevili tihle lidé, tak považovali za takovou nějakou, ne jenom svou povinnost, ale prestiž...

A jak jste mluvil o tom, že tam byli i placení lidé, tak předpokládám na tu hrubou práci s těma lopatama...

Na tu hrubou práci, to znamená, ano konkrétně...tam nebyl tenkrát žádný park. Oni se rozhodli vytvořit, ohraničit park obrubníky. To znamená, přinést z požáru kámen, vykopat, upřímně řečeno

takovému popmistrovi se zrovna moc nechtělo se namáhat, ale rád sehnal peníze, a nebo rád přesvědčil tehdejší představitele, aby nezapomněli na Okrašlovací spolek a nějakou korunu jim přidali, když to říkám velice lidově.

Takže ty vašnostové atd. nebyli vysloveně akčními lidmi, co se týče přímo terénu?

Byli akčními po stránce organizátorské. A jak jsem říkal, jakmile viděli, jakmile Jílováci viděli, oni jsou tam vašnostové, tak půjdeme taky, no a nebudeme chtít, aby vašnosta tady kopal, tak to uděláme za něj.

A kde jste se tyhle informace dozvěděl?

Jednak v Čehákovi, jednak v okresním archivu. Protože jsem se tam dojel podívat, a tam mají knihy Okrašlovacího spolku, zápisy. A tam je to víceméně vyčísleno i taxativně, to znamená kolik byly členské příspěvky, kdybych to měl říct, no tak možná by to byla... protože si to nepamatuju.

A máte aspoň v povědomí, jestli to bylo srovnatelné s dnešními členskými příspěvky? Samozřejmě nemám na mysli částku, ta se změnila, ale poměrově.

Já bych řekl, že ano. Že ty příspěvky byly poměrně veliké. Škoda, že jsem si nevzal materiál. Tam je to přesně.

To já nemusím vědět přesně. Jenom jestli třeba máte pocit, že na tu tehdejší dobu byly vysoké, nebo že mohl každý přispět. Spíš jak to bylo dostupné těm lidem?

Řekl bych, že to bylo podobné jako dneska. Že byla určená základní taxa, ale dobročinnosti se meze nekladou. To už tenkrát bylo takové nějaké, přijímáno Jílováky.

A jak jste ještě říkal s tím oblastním archivem, že tam jsou zápisy, tím se myslí kroniky? Myslíte tím kroniky nebo zápisy z valných hromad a podobně?

Tak ono to bylo organizačně daleko přísnější nežli dneska. Dneska máme kroniku Okrašlovacího spolku, to je ovšem takový víceméně, taková věc, no, jistě dobrá, zachycující skutečnost, ale nikoliv úřední doklad, protože tenkrát vedli přísnou agendu. Zápisy, zápisy prováděl pochopitelně ten, kdo to měl na starosti, ale i tohle spolkaření víceméně podlehlo takovému nějakému úřednímu rituálu. Že na začátku zasedání prezenční listina, na začátku se přečetl zápis z minulé schůze, která byla zhruba v takovém rozsahu jako dneska, měsíčně, že se víceméně hlasováním schválil zápis, případně se tam doplnily dodatky, no a tyhle věci jsou založeny, respektive se psali chronologicky do knihy, takže neexistovalo, aby po letech někdo přišel a vytrhl list, protože se mu tenkrát třeba v zápise něco nelíbilo.

A dneska to je možné?

No, dneska to možné není, z jednoduchého důvodu, že tyhle věci se úředně nevedou.

A máte pocit, že vaše kronika je tím pádem horší než ta předchozí?

Já bych to trošinku rozlišil. Tenkrát to byly úřední zápisy, ale nikoliv kronika. Kdežto dneska máme, Okrašlovací spolek vede kroniku. Ten pán, co před chvílí s Vámi mluvil, tak to vedla jeho pani.

Dokládala tam fotografie, vlepovala tam. No, nebudu se zmiňovat o kronice jako takové, protože profesně do toho dělám... Ale je to obraz doby. Kdežto tenkrát tyhle všechny akce včetně příspěvků, včetně darů, včetně víceméně měsíčního takového nějakého součtu, kolik se vydalo za víceméně přivezení kamenů na obrubníky kolem, kolem parku, kolem těchle věcí. To muselo být přesně na krejcar spočítané. Jednak to dělal účetní, jednak to musel předseda spolku podepsat, jednak muselo být všechno schváleno. Tyhle věci úřední byly zachovávané. To dneska do určité míry, snad kromě hospodaření, abych nemluvil o těch organizacích, které neznám, to do určité míry se takovým nějakým způsobem nevede. Program v minulosti, no tak předseda měl kousek papíru, tam měl napsáno pár bodů, ty víceméně přednesl a tím to skončilo. Následující schůze se vracela jenom k těm věcem, které byly aktuální a které byly třeba udělat. To znamená, vyhlásili jsme brigádu na výsadbu stromů na svatý Anně. Kdo tam byl, kdo tam nebyl, proč tam nebyl a tak dále. Ale zápis už se o tom dál nevedl. A pak když přišla výroční schůze - ta se pravidelně konala, a tam se podávala zpráva, no tak víceméně se vycházelo z takových těch víceméně dílčích věcí, které si někdo z nás poznamenal. Byla vedena kniha zápisu, to v každém případě, ale tam se střídali lidé. Jednou to zapisoval tenhle, pak se kniha zapoměla, pak se schůze konala, nikoliv v muzeu, ale v hospodě, no s odpuštěním do hospody jít s knihou a tam zapisovat, to vypadalo dost vážně.

Podle toho, jak dlouho schůze trvala...

To většinou ne, protože ti, kteří se zúčastnili, tam byli jednak autem a to se neodvážili si dát víc jak jedno pivo. To bylo v pořádku, ale ty ostatní „hele, oni tam něco zapisují, nejsou to nějaký zvláštní lidi?“ Čili z tohoto důvodu. Nebo jsme se sešli dejme tomu u nás v bytě, zas v muzeu, kde jsme se scházeli, nebylo možný se v daném okamžiku nebo v daný večer sejít, protože tam byla nějaká jiná akce, tak se to takhle nějakým způsobem dělalo jinde. A zas při... zápisu, proč, k nám by se vešlo do bytu, to není problém. Ale zas ty ostatní se zas nějakým způsobem trošinku žinýrovali, no zapisovat to, tak to uděláme příště, no příště ...

A má to spojitost s tím, o čem jste mluvil ohledně těch archivů, že je vám líto, že kroniky nemáte takhle vedené, ať mluvíme o tom účetnictví nebo o těch zápisech, že když to vidíte v tom archivu a porovnáte to, tak Vás to mrzí...?

No upřímně řečeno, v tom archivu je zachován doklad, nezpochybnitelný. Když se to vede dneska takovým nějakým způsobem víceméně, nechci říct sousedským, tak ten doklad pro budoucnost, pro budoucí badatele je mizivý.

A když už mluvíme o budoucnosti ... nebo k tomu se dostaneme až na základě dalších otázek, to bych hodně předbíhala... Připomínáte si na schůzích, ještě dnes původní spolek? Hlásíte se k němu?

Tak určitě. Hlásili jsme se, no takovým nějakým způsobem – jo, tenkrát se udělalo, tenkrát se vysadily támhle stromy. Mohli bychom v tom pokračovat... To je jedna věc. A oficiálně se to připomínalo a připomínali jsme to, to dělal pan Nevečeřal, já jsem na to navázal, respektive já jsem ho předcházel tím, že v rámci výročí spolku jsme v Jílovských novinách dokladovali, jakým způsobem se to tenkrát vedlo, co se udělalo, no a víceméně nějaká ta naděje a spolupráce pro současnost a budoucnost, protože opět se nám podařilo, jak v tom roce 1999, když se činnost obnovovala, získat víceméně představitele města. Tenkrát to byl pan inženýr Zbyněk Šorm, který dělal starostu, no a s Ivmem Nevečeřalovým se znali z hlediska takového nějakého sportovního. No, tak ta dohoda byla velice

jednoduchá, řekli, „no tak to obnovíme, a my jako město vám přispějeme na činnost“. Nikoliv pochopitelně jenom proto, že se víceméně dva členové znali, ale proto, že na činnost spolků se přispívalo.

A myslíte si, že by v tom byl rozdíl, kdybyste přišli s vlastním prvním spolkem, anebo že tam byl rozhodující moment i to, že už tam byla nějaká návaznost na původní spolek, že jste ho chtěli obnovit?

Před 89 rokem jsem shodou okolností byl na hradě městského úřadu, měl jsem na starosti finance, takže takovým nějakým způsobem se na tuhle činnost dbalo zhruba od poloviny 80. let.

A jakým stylem to myslíte?

Okrašlovací spolek existoval, možná že to bude znít dost divně, během druhé světové války v Jílovém. Ten nebyl zrušen. Pracoval, nebo okrašlovací spolek tenkrát na konci války se do něj napojili učitelé a pan Josef Burian a pan řídící František Bakule, kteří měli důvěru veřejnosti, no a tím pádem měli pochopitelně také důvěru Radnice. Čili ti ti v tom pokračovali. No, skončila činnost úředně po roce 1948, kdy víceméně všechny spolky byly zrušeny. Týkalo se to především Sokolů, ty byly zrušeny bez náhrady, týkalo se to Okrašlovacího spolku, ale Okrašlovací spolek zásluhou těchto dvou pánů, protože byli v čele školy, tak víceméně vystihli takovou nějakou, tak vystihli situaci, že se tvořila Národní fronta a oni toho využili a stali se členy národní fronty. Jako spolek, nemohli si říkat Okrašlovací spolek, ale mám takový dojem, že to, že měli v názvu, v názvu okrašlování, respektive udržování zeleně a udržování čistoty, což bylo tenkrát pro politickou moc přijatelné. Čili to pokračovalo, no a po 68. roce víceméně už to bylo takové nějaké uvolněnější, už se pokračovalo v tom dál.

A od toho 68 fungoval až do toho 89?

Nefungoval z toho jednoduchého důvodu, protože ti, kteří víceméně v okrašlovacím spolku pracovali, mám na mysli pana Buriana, pana Bakuleho, tak ti, jak se tenkrát říkalo, byli pověřeni jinou činností. To byla jedna věc. Druhá věc, oni byli už v důchodovém věku a snažili se předat tyhle věci mladým, no a dokud se tam neobjevil na škole Ivo Nevečeřal, který ze začátku měl veliký, on to má dneska, veliký elán a zájem pro veřejnost něco udělat, tak tenkrát byl získán pro činnost v Pionýru. Potom Táborníků, v Tábornících se angažoval, potom se angažoval ve vodáctví, no a teprve, když víceméně s tou generací, s kterou on pracoval, s těmi mladými lidmi, respektive se svými žáky, no a ti opustili školu, tak ještě ze setrvačnosti pár let to fungovalo. Postavily se tam takzvané buňky kolem školy a oni se tam vodáci scházeli. Scházeli se dole na Sázavě. Tam si vybudovali víceméně místo, oni tomu říkali loděnice, kam přes zimu dávali lodě. No, a když tohle opět tak nějak pomínulo a přišla taková nějaká, taková nějaká, takový nějaký návrat, nechci říct ke spolkaření, ale objevili se tady včelaři, objevili se tady zahrádkáři, no říkali „no byl tady taky okrašlovací spolek, tak co s tím uděláme?“ no, až se došlo k Šormovi, až se došlo k Nevečeřalovi, který to ochotně převzal.

A myslíte si, že ten předešlý spolek se zabýval jinými otázkami než jenom okrašlováním, než jen estetickou formou činnosti?

To je otázka, která by bývala byla v těch kronikách v archivu, kam jsem se ovšem nedostal, protože mě víceméně zajímal jen ten začátek založení. Kdo? Co? Kdy a jak? Mám takovej dojem, že společenské život za první republiky těmhle spolkům dost jaksi fandil a tak jako byly, já nevím, tady

ne, ale v okolí plesy baráčníků, plesy sokolů, takže ti, kteří tenkrát stáli v čele okrašlovacího spolku, našlo by se to v kronikách, buď ano, nebo ne, takže jistě ani na tudle věc nezapomněli, protože on ten ples většinou nebyl prodělečný, čili i na činnost víceméně si také nějakou korunu mohli získat, na nákup stromků. Ono už se to tenkrát platilo, na povoz. Já nevím, když jsem se zmiňoval tady o tom parku, tak to byla raholina. Tady bylo řada budov, tady byl hřbitov, tam se to muselo srovnat, to znamená, že se museli, na tohle sehnat peníze. Čili z takovýchto prostředků, nebo to byl také zdroj finančních prostředků.

Já jsem to myslela možná trochu i jinak. Jestli se třeba u nich objevovala ochrana přírody, zájem o krajinu, nebo jestli to bylo spíš soustředění na tu městskou část na to zvelebování.

PAUZA

Kronikář, kromě té své penze roční, nebo penzum roční, když odevzdal kroniku a když dejme tomu napíše přehled o událostech obce za posledních třeba 100 let, tak tam je to něco jiného, tam už se může opustit trošinku svou fantazii, může si trošinku představovat a je tu vítáno. Do kroniky to bohužel být nemá a nemůže... No a tady pani Šmídová, která... ty kroniky jste viděla?

Viděla jsem je, viděla.

To je obdivuhodná věc. Tak to je víceméně obraz, obraz toho, co se dělo, co se vybudovalo, co se vysázelo, kde se to vysázelo, no jsou tam i takové nějaké ty věci osobní, že jo, že se nejenom pracovalo, ale že se také třeba v Lázních na chvílku po práci jsme se shromáždili kolem ohýnku, jednak se spálily větve nebo to, co se odstranilo jako nevhodný. No, přitom se opekly buřty, přitom se popovídalo, no s takovým nějakým dobrým, dobrou myšlenkou se udělalo kousek práce. Za druhé jsme přitáhli nebo se podařilo Okrašlovacímu spolku, který to organizoval přitáhnout řadu lidí, i takový, kteří v životě nebyli, a v životě se do toho nezapojili, no a navíc jsme si řekli „tak dobře, tak příště se udělá vycházka do okolí, srdečně vás zveme“. Ti, kteří byli přítomni, tak si to zapamatovali líp, nežli když se to zveřejňovalo v novinách nebo na vývěskách. A přišli, protože měli takovej nějaký pocit, „no tak oni ty okrašlovací nebo tenhle spolek, nebo že nás nutí, abychom jim pomohli v sobotu, abychom támhle šli vyčistit nějakou rokli, támhle abychom šli jim pomoci vysázet strom, ale oni nás zavedou do míst, která sice v našem povědomí Jílováků“, já nejsem Jílovák, já jsem náplava. Já jsem se sem dostal dodatečně. „No tak, my víme, jo, tady pod námi je zlato“

Tady pod námi je zlato, to zlato se těžilo od doby Keltů. No, pak možná přijde po nás okamžik, kdy se překonají technické problémy a opět se to začne těžit. To je jedna věc. Zavádí, protože máme, ne sice členy, ale příznivce, kteří znají okolí, kteří o okolí umí nádherně vypravovat. Vypravovat i v tom smyslu, jo, „tady se stala vražda, já tady pytláci..., víceméně zakročili proti tenkrát hostům, tady se scházeli ti, kteří, jejichž rodiče lásce nefandili a skončilo to tragicky.“ Tihle lidé mezi nás přijdou a lecos povídají, povídají nebo zavedou, nebo zavedeme je, protože já se na tom taky podílím, zavedeme je do míst, kde by to netušili, dejme tomu k Božímu tělu, ke kostelíku. Tam většinou chodí, protože to je jediný hřbitov, ale už třeba mají takovou nějakou matnou představu o Hanušově rodu. To byl před druhou světovou válkou nejbohatší člověk, který pro Jílový udělal moc. On to byl

generální ředitel škodových závodů, inženýr hc. Hanuš, určitě, ale teď přemejšlim, jestli to byl František nebo Jan, ale to je detail, má to na pomníku napsáno.

To nevadí.

Člověk, kterej peníze, za celý život vydělal jako generální ředitel, vložil do statku. Ten statek se stal takovým nějakým vzorovým statkem. Sem přijížděli, nechci říct z celé Evropy, ale v každém případě se sem jezdili dívat Němci. Na způsob vedení kravína, na způsob výroby másla, tvarohu, z hlediska průmyslové výroby už tenkrát. To všechno Hanušovi vozili na Prahu. Tím pádem opět získávali peníze, vybudovali tam cihelnu, vybudovali tam další provozovny. Radlák, který sice v minulosti se proslavil těžbou zlata, tady se těžilo kolem roku 1730 takzvané bílé zlato, což byla rarita. To pochopitelně obnovit už nemohlo, ale obnovil tyhle věci, no, a když je to starosta v Jílovém skončil Šindelář, pan Josef Šindelář, což byl tenkrát konkurent, největší statkář v Jílovém, majitel hotelu, v tom pokračoval, myslím, zas největší hotel široko daleko. To dnes nám tady hotel chybí. No, tak rod Hanušův víceméně je ve volbách... pomohlo jeho jméno, že se stal starostou. Starostou byl kupodivu i během druhé světové války. Zachránil řadu lidí, řadu Jílováků, sebe nezachránil.

Kvůli válce zemřel?

Kdepak. On válku šťastně přežil, ale nový Národní výbor, nový předseda Národního výboru ho šel zatknout za údajnou kolaboraci, což pochopitelně podle paragrafu tehdy platných bylo možné, protože on byl starostou během druhé světové války. No, ale v každé obci musel být starosta...

Těhle smutných příběhů bohužel je celá řada. Má člověk pocit, že to snad nikdy neskončí. Stále se objevují nové a nové. Jak jste mluvil o tom, že jste náplava. Odkad' jste, nebo jak dlouho žijete v Jílovém?

65 let. 65 let, ...od roku 1965. No ono to pomalinku už bude, takovýhle číslo. V Posázaví... dva kostelíky.

A tady bydlíte teda trvale?

Tady jsme, jsem přišel v 65, to byla zas taková nějaká náhoda. Já jsem nesměl studovat. Protože otec byl vyloučen ze strany, no tak tím pádem se to se mnou táhlo jako červená niť, jak tady říkali soudruzi. No a přišel jsem v 65, samozřejmě začal jsem učit češtinu a němčinu. Tenkrát němčina byla jaksi ve v oblíbenosti, ale musel jsem si dodělat vzdělání. Normálně jsem studovat nesměl, ale pokud se týká dálkového studia, tak jim to nevadilo.

Aha a rozdíl byl jaký? Že Vás neviděli přes den?

Rozdíl? No tak bylo to dálkové studium. Většinou byly v odpoledních hodinách konzultace. Tenkrát v Rettigově ulici, už to bylo fakulta Karlovy Univerzity, nejdřív to byl Pedagogický institut, no a tam jsem poznal víceméně jednu slečnu. Ona chodila také na češtinu, co jsem se dozvěděl dodatečně. No a ona dělala dálkově angličtinu, já němčinu a vzájemně jsme hledali posluchárny.

A jste spolu dodnes...

Ano, ale ona byla chytřejší.

To je krása. Takže jste oba profesně učitelé.

Oba jsme profesně učitelé.

A koníčky? Jaké jsou vaše koníčky?

Ježišmankote. Ten největší koníček je vyloženě koníček.

Koníček. A máte vlastního?

Ne, má ho bráška a on je lékař. Mně se to nepředstavitelně líbilo. On je o 10 let starší, prosím tě, podívej se, jak se na něj vyskočí, to můžeš taky. Ale ještě předtím, naši měli zahradu v Poříčí, no a to bylo ještě v době, kdy se zahrada obdělávala. No tak naši měli, si museli jaksí zjednávat, no a mě to celkem jaksí tohle bavilo. Já měl k těm zvířatům přístup, protože jsem se narodil ve škole na vesnici. No tak si říkám, co takovej koníček, tady po hlavě pohladím, on je za to vděčnej, že jo, případně za ušima, pakliže se ke mně sehne. No a když se tohle dařilo, tak říkám, „Dyť on ten koníček, bráška na něm jezdí, ježišmarja, vždyť by to zas nebyl problém, abych na něj dostal taky“... „to není problém, ty chceš nahoru, vid? No no“, tak mě tam vysadil, v pořádku. Koníček mě kupodivu neshodil, i když měl za sebou, nebo protože měl za sebou něco zapřaženého. No, a když to bylo po druhý, tak jsem se tak špatně k němu postavil, on mi šláp na nohu. Ač to bylo na ornici, ježišmarja, to byla bolest. No a od té doby už jsem měl na ně, od koníčků respekt a i když bráška víceméně začal, on říkal na hajtrách, ze začátku jezdit, dneska jich má asi 8 těch koňů a má na to takovej jako statek, ale bohužel už je ve věku, kdy jaksí přes 80 už je moc, jezdit na nich nemůže. Já jsem říkal, „pojď, to není problém, tak maj tam jezdit jiný, tak tam budu jezdit taky“. Ale pak už jsem k nim neměl důvěru, ale to už je taková vedlejší věc. Ale když jsme v tom 65 přišli, no tak říkám tenkrát: Soudruhu řediteli, já jsem mu říkal jako „pane řediteli“ i když soudruh byl „já nemám kde bydlet“, „no tak na Radnici“, říkám „zavolal byste mi tam, já ne, že bych si tam nedošel, no ale aby věděli taky, že jsem si to nevymyslel“, jo, tak slovo dalo slovo, já jsem se s nima domluvil a bydlel jsem ve Věži.

To je krásný, paráda. A když se ještě vrátím ke spolku. Kolik je vás teď členů?

Určitě. 60, 71, posledním členem se stal pan farář Plinský.

71?

71.

A aktivních?

Aktivních, já to беру takhle. Platících členských příspěvků je 44. No a aktivních takových 10, 12.

A i když ty členové neplatí, tak pořád zůstávají členy?

Ano, přijali jsme víceméně změnu stanov, kde jsme se dohodli, když po výzvě, nebo po takové nějaké domluvě po dvou letech nebudou, nesplatí, nezaplatí členský příspěvek, který pro důchodce byl 50 Kč a pro ostatní 100 Kč, pak jsme to zvedli na 200 Kč, no tak že ho nebudeme považovat dál za člena. No a právě včera jsme řešili další problém, protože těch, kteří se té povinnosti, nebo né té povinnosti, no do určité míry, jako člen má sice právo podle stanov, ale taky určité povinnosti, když se toho nezhostí, tak co s nima? Tak jsme se dohodli a právě Ivo Nevečeřel, kterej je takovej přímo od rány, tak „já

s nima promluví, já to s nima nějak“, tak jsem zvědavěj, jestli bude úspěšnej, protože mě se to nepodařilo.

A jste mezi sebou přátelé? Nebo jaké jsou tam mezi vámi vazby? Mezi členy.

Já se domnívám, že by to bylo pomalinku až rodinný, protože většinou když jsme se scházeli, letos ještě ne, je mizerné počasí, museli jsme to oddalovat. Tehdy když bylo pár dní pěkně, tak jsme to nestačili zorganizovat. Tak přijdou rodinný příslušníci, chodila mezi nás starostka, ta je taky členkou, a ta zase přitáhla další, protože zase jak to bylo v minulosti, tak když může jít starostka, tak já se tam můžu jít podívat taky, aby bylo vidět, že jsem tam. Takže tohle bylo v pořádku, no pochopitelně, když těch akcí je málo, tak je menší možnost se scházet.

A když se tak podívám na různé vaše akce. Tak když jsem byla na různých vycházkách nebo na jiných akcích, tak jsem si všimla, že některé ženy tam jsou, ale když jsem se zúčastnila valných hromad a schůzí, tak opravdu těch žen tam je pomálu. Naposledy tam byla vaše paní a paní starostka, a nikdo jiný. Jsou to samí muži. ..čím si to vysvětlujete?

No, vymlouvat se, že nemají večer jiné povinnosti ,než-li máme třeba my, s tím by se dalo jaksí taky polemizovat, protože když mezi nás přišly na brigádu, tak bychom mohli říct, no vždyť měly vozit, oni jdou pracovat, něco zanedbaly. Čili to je taková věc nárazová. Jednak druhá věc je taková..., ženy jako takové, podle mého názoru, je možné, že se mýlím, nemají příliš veliký zájem o schůzování, říkají „vždyť je to ztráta času“, zrovna když běží něco v televizi.

Ale i na těch akcích je jich celkově o dost málo.

Je to naše chyba. Nedokázali jsme, nedokázali jsme je přitáhnout. I když zase na druhou stranu Vám řeknu takovou pozitivní věc. Vysazovali jsme, už je to vlastně vloni, na podzim stromky, Borek – Kabáty, tam jich nebylo moc, ale přišly tam dvě sousedky, které našimi členy nebyly a přinesly nám, a teď abych nepovídal, buchty a pití. Říkají: „no vždyť vy nám tady vysazujete stromky, no tak my jsme za to vděčný, tak naše maminky...“ protože to byly asi tak ve vašem věku, slečny, nebo mladé paní „...tak my vám aspoň tohle přineseme.“ Tak to nás jaksí mile překvapilo, protože ta sympatie je, ale bohužel v určitém, nechci říct dějinným, ale v určitém politickém vývoji jsou nárazové události. Když se tady měnilo vedení na Radnici po Šormovi, tak najednou se tam objevilo obrovské množství lidí. Konkrétně to bylo na Boží skále. Jsme vysazovali alej a jsme si říkali „ježišmarja, tolik lidí, vždyť mi pro ně nemáme práci“.

A nástroje...

Jsme s tím nepočítali. A když jsme dělali v následujícím období akci, tak jsme si říkali „no tak minule tam byli, tak musíme tý práce připravit víc“. Oni nepřišli.

Takže je to, aby si voliči udělali dobré jméno.

Takže je to takový nárazový. Buď si taková nějaká loterie. Nevím, jaký jsou...

Ještě mi řekněte, jakým stylem se rozhodujete o akcích? O tom, co uděláte a jak o tom dáváte vědět?

Určitě. No tak, protože se jedná většinou o výsadbu keřů, výsadbu stromů, tak to se musí nějakým způsobem využít vegetační období, po vegetačním klidu, to je na jaře nebo na podzim. To máme naplánovaný, s tím souvisí, zajištění nebo koupení stromků. Dokupujeme ve školkách. To tady, nemůžeme se spolehnout. No a na vědomí to dáváme v Jílovských novinách, jednak ve vývěsní tabuli, no, a když se tak nějak vzájemně potkáme a známe se blíž, no tak si prosím tě ...třeba, „prosím Vás pani Dobrokovská, půjdeme na brigádu“, „já to budu ráda, když budu vědět, kdy to bude“, „vždyť je to na nástěnce“, „Jéžíšmarjá, vždyť já tam chodím, ale neměla jsem brejle, tak jsem si to nepřečetla“, „no ale vždyť jste nám to...“ no a řada takových dalších. Jenomže za,, pak z těch, kteří byli osloveni a rádi, nebo rády přislíbili, no tak třeba jich přijde míň, nebo naopak zas přitáhnou někoho dalšího. Pak je problém „joo, vy jste to slibovali a vy nemáte práci“

Ještě se Vás zeptám. Vy jste ve spolku úplně od toho prvopočátku? Od toho 99 roku?

Ano, z jednoduchého důvodu. Ivo byl ve škole a znali jsme se. Takže jako mě přitáhl.

A proč to vlastně děláte?

No, proč to děláme?

Dobrovolně...

To je asi taková nějaká otázka, já to spojuju s prací na zahradě. Máme tam sousedy, kteří..., jezdíme tam, nebo jezdím tam 30 let, dobrých 30 let. Nevysadili jeden stromek. My to furt obnovujeme. Čili to nás tak nějak přimělo k tomu abychom to, nebudu říkat doma na zahradě okrašlovali, ale tu možnost abychom víceméně v té možnosti pokračovali tady, když to člověk ten stromek ví, jak tam má posadit a když ještě odborník řekne, a taky jsou mezi námi „jo, támhle musíme dát takovejhle a takovejhle stromek, protože tady je nedostatek vláhy, naopak tajhle se bude dařit tomuhle a tomuhle“

Takže se radíte i s odborníky, co se týče ...

Radíme se s odborníky. Měli jsme mezi sebou, a měli jsme dobré kontakty se zahrádkáři. No, bohužel jednak zahrádkáři odešli a dívají se někteří, dívají se shora na nás a říkají „vy to tam zase mrvíte, potřebovali byste poradit“, no a nebo víceméně prožívají takovou nějakou spolkovou krizi a taky jsou před rozpadnutím. Konkrétně zahrádkáři.

A jaké území se vás týká, co spravujete nebo co operováváte? Je to čistě jenom střed města?

Nikoliv tak. Já jsem přemejšlel jinak. Kolik obyvatel Jílové má, to vím, to bych dal dohromady. Kolik čtverečních kilometrů už je horších, taky jsem to věděl. Ale hlavně jsou to takové nějaké ty přístupové cesty. Jmenoval jsem Boží skálu, jmenoval jsem nebo jmenuju Pod svatou Annou, to je tady směrem k dolům, kaple svatého Václava, Borek - Kabáty. ..tam bydlí nějaký pan Liska, od se jmenuje pan Liška, ale protože on odešel do Německa a tam podniká...

Tak se změnil v Lisku...

Tak se změnil na Lisku. Každým rokem nám posílá sponzorský dar. Ne sice velikej. Na to co vlastní a co má. No ale i tak je to příjemný. Ale s jedinou výhradou. „Pošlete mi“... teda papírek, „Ale nedávejte tam Š, protože oni by mi to v Německu neuznali“. Takže Liska, pan Liska. Pani doktorka Kondová, ta

nám taky přispívá. Mezi nás nikdy nepřišla, ale i tak si jí vážíme, protože ty její penízky jsou dobrý. Zlatník Fírbachr. No, teď je krize...

A jak jste mluvil o těch starostech. Tak je tam, a pani starostka je členkou, je tam i příležitost dostat se třeba k městským penězům, nebo dejme tomu i nějakým grantovým penězům, co by vám mohly pomoci?

Ano, granty bychom nechali zatím stranou, protože tady do určité míry, já to napsat neumím a ostatní taky ne.

Je to složité.

Takže je to složitý.

Takže je to čistě jenom byrokratická bariéra.

Ano, ano, ale protože paní starostka byla i na poslední, a to si pamatujete, na poslední výroční, na výroče, a loni tam byla, no tak se to určitým způsobem, vedle toho penza, který pravidelně nám dává každý rok na činnost, tak jako i jiným spolkům, letos je to 30 000 Kč. No tak jí podle možnosti pumpneme ještě o další věc. Konkrétně děláme, předělává se buňka, abychom se měli kde scházet, protože vztahy s muzeem se trošinku změnilly. My jsme se scházivali v muzeu na výroče, na výborových schůzích, no ale bylo to zásluhou toho, že Ivo Nevečeřal byl pracovníkem muzea a už skončil. A tím pádem skončili vazby. No měli jsme tam dalšího přívržence, a protože oni tyhle dva pánové se nedohodli mezi sebou, tak ten druhý skončil členství v Okrašlovacím spolku a není příznivcem našeho pobytu. Tak jsme museli ...

A je příznivcem vašeho konání? Zúčastňuje se akcí, když není členem?

Ne.

Není ..

No, na druhé straně...

Já s nima spolupracuju dál, ale ono to většinou, zas aby to nevyznělo jinak, než to je. Ono to záleží na lidech, na vztazích mezi lidmi. Oni tam tydle dva šli proti sobě od začátku. Takže takový nějaký široký okruh. Vysazovali jsme stromky na Radlíku. To je víceméně část Jílového. No, a když náhodou si lid vzpomene, v minulosti to bylo celkem jednoduchý, ještě do nedávna, existovaly osadní výbory, no a ty řekly, nebo ty vzkázaly, třeba konkrétně Borek, Borek- Kabáty, že by tam potřebovaly něco vysadit kolem kapličky, upravit to tam. ..no.

Takže se obrací přímo na vás.

Ano, takže starostka zas to přenesla přímo na nás. A říkala „heleďte, kluci, vyražte tam“.

Takže máte pocit, že o vás je povědomí tady?

Já myslím, že jo.

Myslíte, že jo. A je něco, co by třeba, nezvládla nějaká organizace zabývající se třeba ochranou přírody a co zvládáte vy?

Tak to bych, na to bych těžko odpovídal.

Ne, nezvládla, pardon. Spíš jestli by se do toho pustila.

No, asi ne. My s tím máme taky problémy. Konkrétní abych byl, stromky vysadíme, když byly minulé dva roky extrémní horka a Ivo přestal pracovat v muzeu, tak jsme přestali zalejvat. Protože dokud pracoval v muzeu, tak nebyl problém, aby si půjčil muzejní auto. No, ten obrovské kanystr jsme si koupili a vlek si koupil on, takže to nebyl problém, ale za autíčkem, který v současné době má, no tak už se neodvážíme ho přemlouvat, aby tam těch 500 litrů dal a trmácel se tamhle někde po polních cestách.

Ještě když se vrátím k té mojí otázce, jestli původní spolek z vašeho pohledu se zaměřoval spíše na estetický prvek než ochranu dejme tomu přírody, jak to máte vy? Nebo jestli máte chuť, můžete i odpovědět, jak si myslíte, že to měl původní spolek...

Heleďte, já se vrátím opět k panu Nevečeřalovi.

Ale nezapomeňte na mě s tím estetickým...

Ano, a toho lituju, že odešel z toho muzea, protože to má souvislost s estetikou s estetickými věcmi, protože my jsme přitahovali lidi i tím způsobem, že jsme dělali zájezdy, autobusový, do okolí. To bylo víceméně oblíbeno natolik, že jsme si říkali „ježišmarja, jak jste se mezi nás dostali?“ říkám „no, přes internet“.

Takže přes vaše stránky, nebo přes Jílovské noviny?

Ano, takovým nějakým způsobem. Bylo mi to záhadný, protože já jsem tenkrát s internetem ještě neuměl pracovat. Ale nevádí. On totiž měl možnost, jako pracovník muzea, zajistit autobusy. Autobusy pro jeho činnost. No a protože ta činnost po téhle stránce byla poměrně pro majitele autobusu zajímavá, no tak vycházel všestranně vstříc a byl rád ten, kdo jsme si ho najali. Respektive, když Ivo zprostředkoval zájezd, vyhlásil se, neměli jsme obavu, že by autobus byl prázdný. Naopak, trošinku jsme se báli, že ty lidi se tam nevejdou.

A bylo to spojené s nějakou prací nebo čistě jen vyhlídková vyjížďka.

Ne. Bylo to většinou po práci. Pochopitelně, když to bylo před nějakou brigádou, no tak jsme jim to taky řekli, protože...

Pardon, a byl tam, když jste jim to řekli, tak tam byla menší účast nebo to bylo na stejno.

Bylo to na stejno. Bylo to nastejno, samozřejmě přesný čísla uvádět nebudu a nepamatuju se. Ale Ivo zařídil autobus, přistavení, no a sice jsme vybírali malej příspěvek, ale ten nebyl takovej, abychom si mohli vzít vůdce. No tak přitom sjednávání byla jediná podmínka, aby měl řidič mikrofon. No a jakmile jsme vlezli do autobusu, no tak u mikrofonu jsem se střídal já a nebo jsme ještě někoho měli z řad vytipovanejších, z řad účastníků, konkrétně pana inženýra Vorla. A o ten mikrofon jsme se víceméně podělili.

S ním byla naposled i vycházka, na které jsem byla. S panem Inženýrem Vorlem.

Takže víte, co to je za hlavu, a víte co je to za šikulku, a za člověka, kterej pamatuje. Tu jeho knížku máte?

Já mám dokonce nějaký starý výtisk k výročí města Jílového z roku já nevím 90, 80 něco, takže teď novou knížku nemám, ale mám od něj něco starého, nějakou publikaci.

Aha, dobře.

No a myslíte si, že i tomu původnímu spolku šlo o tohle, nebo i tam upřednostňovali nějakou tu ochranu přírody? Nebo je něco, co spolek, co bývalý spolek udělal, co byste z dnešního pohledu a třeba i znalostí o přírodě už neudělali? Víte o něčem takovém?

No, taky na to narážíme. Zrovna jsme na to narazili včera, když jsem tomu trošinku nevěnoval pozornost, protože říkám do těchle sporů sousedských já nebudu zasahovat. Vysazovali se stromky a bylo to víceméně v rámci navrácení majetku na neověřeném, na neověřeném pozemku. Předtím, když jsme začínali, tak víceméně nikdo nic neříkal, naopak říkali, „joo, jen sem dejte stromky, ono se to za pár let, když to chuligáni nezničí nebo zajíci neokoušou, tak ono to tady bude nádherný, jen ať to tam je“. Dneska už ta situace je trošinku jiná. Dneska můžeme vstoupit pouze na stráně, které patří nebo které jsou součástí cest a pozemků.

A s obcí nemáte žádné problémy v tomhle smyslu?

Ne ne ne, naopak. Tam musí někdo s předstihem zajít a věřit si na katastrální mapě jestli tam můžeme.

A když se bavíme o těch katastrálních mapách. Je pro Vás třeba důležité třeba i územní plánování? Sledujete to nějak?

Sledujeme to víceméně prostřednictvím starostky. Protože když se tahle věc projednává, tak říkáme „tak budeme vysazovat támhle, támhle stromky“, tak se na ní otočíme „heleď a nenarazíme tam na něco? Nebudete tam v budoucnu něco stavět. Aby nám neřekli, hele oni to tady vysaděj a ono se tady za dva roky přijede ... Čili jsme krytí tímhle způsobem.

A funguje to tak i naopak, že třeba bojujete proti něčemu, proti výstavbě, teď nevím čeho, dejme tomu, kdyby se tady na Radlíku mělo udělat nákupní centrum. Takže si to aktivně vyhledáte, nebo přes tu starostku se to dozvíte?

No, taky a nikdy je to až nepříjemné, abych byl konkrétní. Dálnice, napojení na jednotku jižní a severní. Ta jižní znamenala, že bude, že se bude budovat most na katastru obce, přes Sázavu pod ... Konkrétně několik našich členů mělo eminentní zájem, aby to nevedlo tamtudy, protože tam mají chatu.

Takže to bylo hlavně kvůli osobním zájmům, a nebo nechtěli tu dálnici vůbec?

Kvůli osobním zájmům.

Takže čistě jen ta varianta...

Říkám „Vždyť taky jezdíš autem ne, máš dálniční známku“, „jo mám“ , „No tak, no jo, ale ono to povede tady“. No, samozřejmě, ty se zase spojili s Krajinou, to je další spolek, který taky nebyl zrovna přívržencem.

Krajina 2000?

Který nebyl přívržencem tohohle činění, nebo tohohle. A teď jsem si přečetl s hrůzou v novinách, že opět se vrací dálnice sem.

....část na žádost respondenta vynechána

A k těm, nebo k těm zájezdům, snad byly oblíbený, protože tady v okolí je spousta zajímavých až záhadologických věcí. No a pak, že jsme, a to jsem, když jsem měl možnost, tak jsem to ovlivňoval, tak pojedeme támhle tam na Nový Knín, nebo Knínsko, podívat se kolem Štěchovický přehrady a nahoru. No, cestou jsem jim o tom vypravoval.

Myslíte Štěchovický poklad a tyhle ty věci?

Štěchovický poklad a štěchovickou přehradu. Štěchovická přehrada, když jsme na to narazili, tam má komoru plavební pro lodě o výtlačku 1000.. Já netvrdím, že mě to něco říká a nebo že Vám to něco říká...

No spíš mi to přijde hodně moc, aby se to tam dostalo. Jsem myslela, že je to mělčí.

To je obrovská. Určitě. A to bylo dokonce vybudovaný na 23. července 1944. V době, kdy se v Evropě válčilo, tady se budovalo.

Zbytečně možná.

No, já to vezmu jinak. Pro Hitlera měli Štěchovice strategický význam. Doslova a do písmene.

Kvůli čemu?

To je otázka.

Tak to jsou ty záhady.

To jsou ty záhady. A druhá záhada je ta přehrada. Tu přehradu nebudovali vězni, ale dělníci. Za velice dobrých podmínek pracovních. Jedna věc....

A o tom jsou taky záznamy v archivech, na to jste narazil jinde, třeba přes známý.

Určitě, přes známý, to je publikovaný. A druhá věc, ta přehrada spotřebovala obrovský množství kamene. Ten nikde nechyběl.

Teď jsem chtěla říct, že tady všude jsou vlastně relativně v dosahu kamenné doly.

Určitě.

Kousek od Štěchovic...

Tady se netěžil. Ten se těžil pod přehradou. To je další záhada. V podzemí se to děje, jo. Celkem jednoduše, protože ve Štěchovicích se těžilo zlato, tak jako se těžilo v Jílovém, tak jako se těžilo v Novém Kníně, atd. On to nezničil, ale on rozehnal horníky, kteří kromě těžby taky měli povinnost odčerpávat vodu. A protože se to nedělo, tak za několik desítek let už to nikdo nedal do hromady. Čili to se těžilo v podzemí. Do toho podzemí se možná s něčím počítalo, protože to mělo strategické význam. Další věc - štěchovickej archiv, já říkám poklad. Co tam vlastně bylo do dneška, to nikdo neví. A to co Američani odvezli, a na zákrok naší vlády v 46 roce pod obrovskou hanbou pod obrovským humbuku, vrátili z odvezených 32 beden. Každá bedna byla zaletována a tak dále. Měla seznam, tak jich z 32 vrátili 33, bez seznamu. Do dnes se neví. Pochopitelně potom přišel rok 48 a potom se zapomělo. No potom si vzpomněl nějaký Genzo, nebo Němec, to tam hledal, neúspěšně, ale on by měl hledat někde jinde. Jsou tu tunely, kde se za války něco vyrábělo, něco strategického. No, a že to asi bylo zajímavý. V dubnu 1945 se tady objevili americký stíhačky, který monitorovaly okolí tunelu. Proč?

A tam jste pořádali taky zájezdy, a nebo to už je mimo?

Ne, tam se nedělají zájezdy, ale tam jsme dělali vycházky. Pochopitelně, šli jsme v určitý vzdálenosti desíti metrů od tunelu. I to bylo nebezpečný. Tam do dneška jsou zbytky kulometných hnízd, protože němci si to hlídali. No a děláme vycházky i na druhou stranu, kde se dostaneme k Třeštivoku, kde se dostaneme k Sekeře. To jsou zvláštní kameny, výtvoří přírodní, který si, které jsou takovou nějakou raritou, pochopitelně přírodní.

Když už mluvíte o té přírodě, zajímáte i vy se i o otázky dejme tomu ochrany přírody nebo životního prostředí?

No tak profesně ne, jenom to propaguju, nebo když jdeme, tak dbámena to, „Prosím Vás, ty papírky, nedělejte tady větší čurbes, než-li tady je, protože my pak to musíme jít uklidit, aby to nebylo, jako joo“. Děláme vycházky, dělali jsme vycházky na Medník.

V rámci Spolku?

V rámci Spolku, pravidelně na jaře. Teď by byl nejvyšší čas, že tam kvete kandík...

Kandík psí zub.

Ano, prosím Vás, jak se tam dostal?

Není to taky invazivní rostlina?

Určitě, ale jak to, že není nikde jinde.

To nevím.

Jak to..., že tady lidé ve škole byli botanikové a toužili nebo malíři a toužili mít kandík na zahradě. Protože to je něco. I když byl hlídán, no tak možná z toho důvodu, že tady učili, tak se to dalo různým způsobem obejít. Oni si ho domu přitáhli.

No, když jsme dejme tomu u něčeho, co se nemá, tak sledujete i vy jako spolek i nové vyhlášky a zákony, nebo...?

Měli bychom, měli bychom je uplatňovat. To se týče především výstavby, výsadby stromů, abychom, aby se tam třeba nedaly stromy, které se sem nehodí, nebo určitým způsobem by byly diverzně náletové. No ale tam je to ošetřeno tím způsobem, že ten, kdo to kupuje, s pozhnáním spolku, tak na to upozrní. Heleďte je to tajdle na tudle oblast, aby s toho nebyl nějaký problém.

Takže vždycky se s někým poradíte...

Ano, protože my bychom vybruslili velice jednoduše. My jsme to koupili, my na to máme doklad.

A berete si třeba inspiraci u různých organizací nebo hnutí, něco co vás třeba žene kupředu, nebo vůbec ...

Tak trošinku na to musíme dbát ohled, protože ve výboru a mezi členy jsou zapřísáhlí ekologové a kteří říkají, tak to ne. Tady u kaple svatého Václava, „tadle tam nepatří. To jako ekologové bychom byli proti tomu a abychom už víckrát s vámi nespolupracovali“.

A spolupracujete s nějakými jinými spolky, hnutími, organizacemi toho environmentálního rázu?

Já, tohle měl na starosti Ivo Nevečeřel, protože on se zúčastňoval těchle akcí. On měl jak pracovník muzea větší možnost se zúčastnit. Zúčastňoval se toho inženýr Šmíd, který ekologicky je víceméně na takovým nějakým organizačně, organizačně podchycen, čili tenhle nás taky brzdil. Takže po týchle stránce jsme to měli zařízený, no a z hlediska dalšího, spolupráce s Krajinou 2000, ta je vyloženě takhle ekologicky zaměřená. No, a protože to jsou víceméně nejenom sympatizanti, ale na poslední výročí nám dali dokonce sponzorský dar ve výši 200 Kč. Symbolicky, „my s vámi spolupracujeme, vy...“

Jako členský příspěvek. Výše členského příspěvku.

„...vy nám pomozte nebo vy nás eventuelně zase, zachovejte v přízni“.

Ještě když se zeptám, znáte vy osobně nějaké typy organizací nebo hnutí.

Osobně ne.

Nebo myslím z povědomí, z médií z čehokoliv zajímáte se o to trochu.

Já se zajímám o ledacos, možná, ale na tohle už nemám čas.

A ještě nevím, jestli jsem se na to už neptala, ale ...to už jsem se ptala, jestli si myslíte, že by třeba nestačilo kdyby se, kdyby vaši činnost dělala nějaká organizace. To už jsem se ptala. A ještě se zeptám teda, zaznamenal jste třeba z okolí nějaké kladné nebo záporné ohlasy na vaši činnost?

Tak záporný jo.

Záporný jo?

Záporný jo, i když tak bysme to řešili. Řešili nebo neřešili, ale mluvilo se o tom včera, když jedna pani vyhrožovala Ivovi Nevečeřalovi, že na něj vezme hrábě, protože zas tam chce, zas tam chce vysazovat nějaký stromky na jejím pozemku.

A jednalo se o její pozemek, opravdu?

Jo.

Takže to byla spíš neznalost Iva, než že by z úmyslu...

Spíš neznalost, neznalost a nabytí práva. Dodatečné nabytí práva. Protože v minulosti jí to nevadilo. Říkám Ivo, „bud' rád, že na tebe nevzala vidle, to víš, ona taková rozvášněná paní neví, kdy má začít a kdy má skončit“

Ještě se zeptám, Jak jsme mluvili o těch spolcích. Jste vy členem ještě nějakého jiného spolku nebo jen Okrašlovacího spolku.

No, kronikářského.

Kronikářského spolku? To je tady v jílovém?

To je celostátní, říkáme si Sdružení kronikářů Čech, Moravy a Slezska. A protože jsem se do nich víceméně nechtíc dostal jako kronikář, ...oni pořádali semináře, jak psát kroniku, co do kroniky dávat a tak dál, no tak jak je to běžný, no a tenkrát mě Radnice vyslala na školení, protože říká „no, je to potřeba, a tak dále, podpořit to“ tak jsem tam jel a náhodou se mi to tam líbilo, tak podruhý jsem tam jel, a to už jsem si to platil, protože tam jsou dost vysoký nebo byly dost vysoký vstupní poplatky. No, a když jsem tam byl podruhý, no tak jsem si vzal slovo. Řekli mi „heleďte, já mám takový zkušenosti, tohle a tohle se mi líbí, tohle by se možná mohlo, tohle by se mohlo udělat“

A už jste tam zůstal.

A on mi ten vedoucí říká: „heleďte, jste od tohoto okamžiku naším lektorem a přijedete příště, to už nebudete platit, naopak my vám zaplatíme“. Do Pardubic.

No to je krásný. A ještě mi řekněte, proč teda nejste vy, kdo vede a kdo vedl kroniky spolku.

No, protože to byla paní ..

Šmídová...

...pani Šmídová, a to byla její životní, to byl její životní vrcholovej cíl.

A chtěl jste vést kroniku?

A víte, že ne?

Nechtěl?

Protože vím, co to obnáší. Ale radím jim, jí.

I to je záslužný.

Radim jí. No a dělám výstavy, kronikářský.

Tady? Nebo v rámci toho celostátního ...

Ne, celostátně. Říká Vám něco Lysá nad Labem?

Něco jo, ale nebyla jsem tam.

Tam je výstaviště. A tohleto spořádalo pádlo konference kronikářů. Většinou jsou to ze středních Čech, ale objeví se tam i Moraváci, objeví se tam ze severních Čech a tak dále. No a jejich, nebo tohodle výstaviště, nebo ten, kdo to na tom výstavišti dělá, tak se na mě obrátěj, jestli bych, protože asi už vědí, o co jde, že tohle dělám, jestli bych jim tam neudělal výstavu. No tak jsem jim tam přinesl, já nevím asi 5, 6 kronik, zas když přijedu na tyhle semináře a povídám jim o kronikách, tak musím mít něco v ruce, ne abych pouze jenom povídal. No, získal jsem tam pár takovejch obětavejch, který řeknou, „když tedy chcete, tak já vám dám kroniku, kopii“. „Dobře“, tak jsem dostal takhle silnou kopii kroniky za rok 2009 Prahy 15. To když vozím s sebou a když k tomu přidám dalších pět, tak je to pěkně těžký.

To byste potřeboval valník.

No, to bych potřeboval valník, ale s valníkem do Brna, to je problém. No a druhá věc, fandím jim, pakliže zjistím, že kromě kroniky píší dejme tomu dějiny obce. A oni jsou mezi nima šikulkové.

Tak proto i ten Čihák, jak jste mluvil vlastně o ...

Určitě, určitě.

Ale zrovna, když jsem se teda koukala do toho Čiháka, tak o vašem okrašlovacím spolku minulým, toho moc nebylo.

1892, on končil prakticky 1914, 1915 vydal místopis Jílového. No pak odešel do věčnejch lovišť a víceméně jeho příbuznej, mám takovej dojem, že to byl jeho syn už, to vydal v roce 1948 v týhle podobě.

Já vím, viděla jsem obě, tu nepřepřacovanou i přepřacovanou toho syna, ale de facto tam toho tolik nebylo. No abychom to kdyžtak už tak neprotahovali, dole aby nám nezamkli, tak se zeptám na poslední otázku. Jaká je Vaše motivace dělat, to, co děláte v okrašlovacím spolku i nadále?

Zahrada, ...no doma.

Jenom takhle?

No protože se musím pohybovat a rád to dělám. No a víceméně ta zahrada a nic proti manželce a dceři, který se věnujou kytičkám, to je furt šolíchání a tak dále. A já jsem na tyhle hrubší věci.

Proto možná i víc můžu na ty akce, protože to je opravdu fyzicky víc náročný.

Ano, určitě. A mám mezi členy okrašlovacího spolku i šikulky, kteří s motorovou pilou lezou po stromech.

To bude asi Franta Jankowec.

Franta Jankowec, toho využíváme. I Ivo taky, ale on se Ivo se dost bojí. Kdežto tenhle bez pardonu, ...tyhle lidi jsou vítaný.

A máte pocit, že tou svojí činností ovlivňujete ostatní?

No tak, když by se to řeklo velice kulantně, asi ne. Protože když by to bylo obráceně, tak by to byl pro nás problém, protože by nás zavalili přízní a požadavky a ani na jedno ani na druhý bychom nestačili. Na tu přízeň, no ten stromek, ten nejlevnější stojí 150 Kč. No, takový ten v kontejneru, ten se to pohybuje už kolem 800 Kč. A to by nás zruinovalo.

A vždycky kupujete nebo sbíráte někde nějaké náletové.

Taky jsme to dělali. Taky máme kousek vyhrazený zahrady u školy, ale on je to do určitý míry problém. Nechci mluvit odborně, protože tomu nerozumím, ale Ivo nám ten námi vypěstovanej stromek, respektive to, co bychom chtěli potom někam dát, když to řeknu velice odborně, neodpovídá požadovanej parametrům.

Že by se třeba nemusel ujmout. Nebo tam neproběhl úplně přírodní výběr a je slabý?

Ano, ano, ano. Copak výhoda by byla, s tím jsme ze začátku argumentovali. Vždyť je to v půdě, do který se to vrátí. Když to vezeme ze Žoušic, tak tam už jsou vytvořený dobrý podmínky, dobrá půda, všechno možný, dobrej zásah zahradníků ve smyslu prostříhání, to my nezvládneme, to my neumíme, to děláme laicky. A když by, jak jsem říkal, chodilo obrovský množství lidí nám pomáhat, tak by řekli „heleďte, vy si nás pozvete a vy pro nás nemáte práci.“ To se nám taky stalo. A to je zase problém.

Ale to je zase příjemnej problém, než to řešit naopak, není?

To je příjemnej problém, ale ono to má i druhou stránku věci. Konkrétně jsme upravovali park pod muzeem. Spousta lidí tam přišla. No samozřejmě i když je spousta lidí, no tak se eventuelně taky chce něco udělat. No a nechtíc se nám podařilo víceméně odstranit i věci, který by tam měly bejt. A pak najednou přišli a říkali „Ježišmarja, jak to, že tam tohle není?“, „No dobře no, tak jsme to udělali, no tak my to příště vysadíme“, no a když jsme to příště vysadili, tak řekli „Ježišmarjá, to je špatný, dyť my počítáme s tím, že tady, ..řeknu to dobře, revitalizaci parku, my na to máme plány a tohle tam bejt nemůže, to se zas bude dávat pryč, prosím vás radši to nedělejte.“

A máte chuť vůbec ty, ...potom ještě pokračovat v tom? Když něco pořád předěláváte?

Určitě, ale ono je to opět dvojsečný. Ona ta instituce, která to měla dělat, tak to neudělala.

Takže nakonec bylo dobře, že jste to udělali. Já Vám moc děkuju. Bylo to určitě vyčerpávající.

Rozhovor 6

Jméno: Mgr. Květa Halanová

Věk: 55

Vzdělání: VŠ

Povolání: starostka Jílového u Prahy

Člen: od roku 1999

Tak, jak jistě víte, tak píšu diplomku o Okrašlovacím spolku, takže nejdřív se Vás zeptám, jak jste k němu vůbec přišla? Jak jste se o něm dozvěděla.

No, protože jsem tady starostkou už od roku 98 s přestávkou čtyřletou, tak jsem k Okrašlovacímu spolku přišla takto, ale věděla jsem, že i předtím fungoval. Protože jsem Jílovák, znám tady spolky poměrně dobře a před tím jsem pracovala v kulturním centru, no v kulturním domě, ono se to měnilo. A potom v, ...jsem učila na střední škole, tady místní. Takže jsem o tomhle poměrně dost informovaná.

A byla jste přímo u začátku tohoto Spolku?

Ne, u začátku, toho zrodu obnovení jsem nebyla. Pak když jsem se vlastně dostala na Radnici, tak po nějakém čase jsem vstoupila do Okrašlovacího spolku, takže jsem členem, fandím tomu. Je teda pravda, že já nejsem ten, kdo chodí s hrabičkami, ale jsem taková jako podpora.

Organizační spíš, finanční a tak.

Spíš podpora a taková ta osoba, která je mezi tou Radnicí a tím spolkem, může některé věci prosadit.

To jsem se zrovna chtěla zeptat. Takže určitě je to i výhoda, že můžete víc pomoci?

Určitě, tak.

Vlastně jak dlouho jste teda členkou?

Já přesně nevím. Od roku 2000, 99, nevím, fakt nevím.

Takže chvilku potom, co spolek vzniknul. On vznikl v 99 roce.

Aha, tak možná 2002, 3, řekněme.

Dobře, a víte něco o původním spolku taky?

No, poté jsem se dozvěděla, ale věděla jsem, že tady taky okrašlovací spolek pracoval. Protože já jsem kdysi dělala seminární práci, když jsem studovala, o spolcích v Jílovém u Prahy. A před válkou jich tady bylo asi 38, mimo jiné Okrašlovací spolek. Takže jako jsem věděla, ale nějak hloub jsem se o ně nezajímala.

A připomínáte si třeba ten předchozí spolek v současnosti? Na schůzích? Zmiňuje se o něm někdo?

No, myslím, že se tak průběžně říká, že se navazuje na tu tradici. A vlastně se počítá to obnovení činnosti, jako by ten spolek fungoval. Takže slavíme letos 120 výročí, myslím.

A máte pocit ... 120 bylo tedy...

120. teď.

A máte pocit, že opravdu v něčem navazujete na tehdejší spolek nebo se tam spíš objevují nové aktivity, nové podněty.

Já si myslím, že docela navazujeme, že ten spolek měl za úkol opravdu okrašlovat a pomoci tak krásě města a okolí a to si myslím, že ten spolek plní.

A když mluvíte o té kráse, máte pocit, že to teda bylo hlavně z estetického důvodu, nebo že se tam objevovala dejme tomu i ochrana přírody a životního prostředí?

Tehdy?

Tehdy.

Tak, asi to institucionalizované jinak nebylo, takže asi tam byla i ta ochrana přírody, a asi i takové jako představení přírody, obyvatel, že nemusí být jenom na náměstí a v parku, ale že mohou být i po okolí a tam budou mít tu lavičku, kapličku.

Ale ta ochrana, ten ochranný prvek, že by vyloženě třeba chránili nějakou lokalitu, je o tom nějaká zmínka? Nebo doslechla jste se o tom?

Nevím.

A máte pocit, že je ještě něco vidět v terénu po původním spolku?

To nedokážu posoudit.

Zeptám se, jak jste říkala, že jste spíš ten člen, který se nezúčastňuje s tou lopatou v ruce a podobně. Kolik máte zhruba aktivních členů? Kteří dělají práci.

Já mám pocit, že máme 35 členů vůbec, ale těch aktivních je tak polovina. Těch opravdu aktivních, který chodí, sází ty stromy. Ale ono se to přelívá, takže může jich být míň víc. To jsou aktivní lidi, tak teď si myslím, že to tak je.

A proč si myslíte, že to tak je? Že je jich tak málo aktivních?

Vždycky to tak je. Vždycky jsou nějaký členové, kteří podporují, mají nějakou jinou aktivitu životní, nebo mají nějakou jinou životní etapu a nemohou, a nebo prostě nevychází z pracovní ... a že se i mění ty lidi. Ale aktivní tam jsou samozřejmě duše našeho spolku.

A proč jste vy členkou? Co Vám to přináší?

No, pro mě je to docela zajímavé z toho důvodu, že můžu prospět současné funkci, těm lidem, kteří mají tu chuť něco fyzicky udělat a vykrášlit, okrášlit a přestože vím, že nejsem schopná jít v sobotu na brigádu. Ne, že bych nebyla schopná, ale mám těch povinností hodně, ano, taky mám nějaký osobní život. Skloubit to s funkcí je velmi těžké. Ale přesto vím, že můžu prospět tím, že jsem tady, že můžu mnohem lépe odůvodnit třeba potřebu dotace, nebo naopak ještě mohu naopak říct že „ano, teď zkrášlují, postaví lavičku, tak mi tu lavičku koupíme a oni nám ji tam instalují. Prostě mohu prospět zároveň tomu spolku a zároveň tomu městu.

A naplňuje Vás to?

Rozhodně nemůžu říct, že by mě to nenaplnilo. Mám radost, že se něco povede.

A zeptám se taky, už z minulých rozhovorů, co jsem udělala se členy, tak vyplynulo, že se hodně, nebo sem tam se setkávají s vandalismem. Jak je to potom s tou chutí, něco dělat, zase se do něčeho pustit.

Tak vandalové asi zřejmě už byly za starého Říma a stále pořád jsou a asi i budou, pokud se něco zlepší na tolik, že si řeknou, že to je škoda ničit, tak to bude úžasný. Já tomu nevěřím, že by nikdy nebylo, že by bylo všechno ideální, ale je to i o té výchově, a tu výchovu právě dělá i ten spolek. Je to smutný, když se něco udělá a někdo to zničí. S tím bojujeme, proto máme městskou policii. Ale asi je to nekončící boj.

Jak jsme teď mluvili o vandalech. Máte pocit, že ovlivňujete nějak ostatní lidi, například třeba nějak pozitivně? Nebo...

Okrašlovací spolek?

...přímo okrašlovací spolek, že to má třeba ohlas nejenom tenhle negativní...

Má to určitě pozitivní, protože si myslím, že Okrašlovacího spolku si tady lidi vážej. Tak jako si vážej hasičů, a vážej si, já nevím, fotbalistů, a včelařů, tak si vážej Okrašlovacího spolku. A ten spolek tu má svoje místo. A protože tenhle spolek tady má místo, tak ty aktivity Okrašlovacího spolku, činnost je zajímavá, lidi o ní čtou, a když potom projdou se na nějaké vyhlídky a přečtou si, že to udělal okrašlovací spolek, tak to určitě pozitivní je.

A je spolek dobře viditelný tady v Jílovém?

Já si myslím, že je v širokém povědomí.

A jak o sobě dáváte vědět?

Jílovské noviny a takovou tou osobní propagací. Myslím si, že i na googlu se objevují zprávy o Okrašlovacím spolku.

A zúčastňuje se třeba akcí... zúčastňují se akcí i lidi, kteří nejsou členy spolku? Nebo to je opravdu jenom o tom členství.

Já myslím, že tam jsou i příznivci. Nevím, kolik jich je, to bych nedokázala, ale ne všichni, kteří jdou udělat nějakou práci, jsou asi členové spolku, to se i mění.

A jak jste mluvila předtím o tom, že u předchozího spolku, ještě před válkou, že tady bylo, jste říkala asi ...

...asi 38 spolků...

...tak jak je to dneska tady se spolkovou činností?

Musím říct, že docela dobře. Nemám to spočítaný, právě teďka připravujeme do Jílovských novin, postupně, že uděláme takový seznam všech spolků, které na našem území jsou a postupně...

Myslíte na území Jílovska?

... na území, našeho katastru, našeho města a říkáme si, že i postupně představíme, rozhovory s činovníky a myslím si, že to je dobré srovnání. Já někde vyhrabu tu seminární práci, kde to mám sepsaný. A rozhodně už teda nemáme spolek motýlů, to nebyl okrašlovací, to byl zábavní spolek motýlů. A taky tady byly ??? a tak, ale máme takové ty klasické. Dvoje fotbalisty, dvoje hasiče,

včelaře, sokol, okrašlovací spolek, Krajina 2000, Lipa, pak máme ještě zahrádkáře, chovatele, červený kříž, mateřské centrum, to je také spolek, Permoníček, ano, pak máme Sdružení dětem ve škole, pak máme Pampadium v mateřské škole, pak ještě by se něco asi našlo.

No ono je toho hodně.

Takže těch spolků je tady hodně... Takže asi bychom těch spolků dali poměrně dohromady dost.

A dochází tam k nějaké spolupráci?

Dochází, to je báječný, to se nám podařilo. Já už jsem ve volebním programu měla se skupinou Nezávislých nachystáno, že budeme dělat komisy pro spolky, pokud se k tomu dostaneme, ale nakonec se ukázalo, že jako komise, aby nebylo překomisováno, takže jsme pověřili kulturní komisy školskou. Která by se zabývala i spolkem. A dneska funguje kulturní komise velmi dobře. Asi tak 3x ročně se svolávají i zástupci spolku plus ta kulturní komise školská i a kulturní centrum a dávají dohromady svoje aktivity do budoucna, takže nejen, že v Jílovskéjch novinách inzerují, co budou mít, na co můžete jít, ale taky některé akce dělají společně. Takže Osvícenská zábava, to dělá Sokol a Kulturní centrum nebo odbor kultury. Hasiči spolupracují s Permoníčkem a s kulturním centrem Lipou čarodějnice. Hasiči spolupracují s družení dětem na dětském dnu nebo Permoníčkem. Hasiči kooperují navzájem s druhými hasiči. A takhle postupně, teda teďka třeba budeme mít trhy a chceme postupně do toho víc zahrnout i včelaře. Takže se to daří docela dobře pospojovat.

Vidíte tam i nějakou spojitost s Okrašlovacím spolkem a jinýma spolkama, že ty taky spolu spolupracují?

Okrašlovací spolek, já si myslím, že musí taky spolupracovat. Například Hasiči. Zasadí stromy a hasiči zalívají.

To jsem dokonce slyšela...

Takže i to se dá. Já myslím, že tohleto prostě je na začátku. Ono to chvíli trvá, ale už tady jsou nějaké výsledky, takže se domnívám, že už se jako začíná podporovat. Třeba letos začíná takové, že mají výroční schůze a zvou nějakou blízkou organizaci, aby se podívali na tu jejich výroční schůzi. Ještě když jsem byla na výroční schůzi, nebo valné hromadě hasičů, sdružení, to je svaz dobrovolných hasičů Jílové, tak už pozvali zástupce nejen Loucké hasiče, ale také pozvali fotbalisty. Takže přišel předseda fotbalistů, fotbalového klubu se podívat na tu hasičskou schůzi, zase na druhou stranu, hasič, nebo starosta hasičů přišel na schůzi fotbalu.

A když tady jsou takhle ty spolky, to se po revoluci znovu obnovila ta spolková činnost?

Některé vůbec nepřerušili. Byly vždycky, předrevolučně i, ale třeba já nevím zahrádkáři, to je jako dlouhodobá záležitost, ale fotbal.

To nebylo nic proti komunismu, proti režimu.

Ty zájmové spolky se v podstatě nerušili a naopak docela dobře fungovali. A pak byl takový útlum v 90. letech, než se ty lidi k těm koníčkům dostali. To jsou většinou zájmové organizace. A fotbal ten má zrovna letos výročí 90. let, Jílovský fotbal. Hasiči, ty budou mít příští rok, myslím 120, 130, nevím.

100 měli loni, hasiči v Lukách loni. Takže tady byla ta tradice taková ta typická, u spolků v Čechách asi někdy v roce 1863, 1868, 73, všechny ty spolky, hasiči, pojišťovny a já nevím, co všechno ... a záložny a včelaři ... No postupně se to tak všechno měnilo, takže podle mě Jílové bylo jako z těch měst velmi aktivní tehdy. To je občanské společnosti i něco z toho samozřejmě umřelo a něco se naopak bud' rozvíjí stále, nebo se obnovuje.

A ten okrašlovací spolek fungoval, nebo ne?

Já nevím, jestli byl před tou válkou. Nejsem si úplně jistá, jak dlouho fungoval, ale přes ty léta... za ta léta nefungoval, až do toho znovuzkřížení.

A jak jste mluvila o těch sokolech, kteří tady jsou, ...

Ty jsou tady už taky přes 100 let.

Já jsem si všimla, že tady je i sokolovna. Vlastně jak je to s Okrašlovacím spolkem a majetkem?

Okrašlovací spolek žádnéj majetek nemá. Má pár motyček. A tak.

Takže tam by bylo asi těžší navázat na něco, když člověk nemá nic?

Je to těžký, já myslím, že to bylo hlavně nadšení těch lidí, kteří to slepili dohromady a taková jako..., jak bych to řekla, trochu patriotismu, trochu ochránářství a k tomu jako hlavně to nadšení.

Když mluvíte o ochránářském nadšení. Máte pocit, že třeba současný spolek věnuje té péči o životní prostředí nebo o ochranu přírody víc prostoru než původní spolek.

To nedokážu posoudit. Já myslím, že hodně věnuje. Ale jestli to je víc nebo míň proti tehdy, to nedokážu.

A máte nějakej příklad?

Já nevím, tak je to třeba sázení stromů nebo obrana dokonce proti různým ,... někdy se dostáváme i vzájemně do střetu Radnice. Okrašlovací spolek.

Kvůli vlastnictví?

Kvůli vlastnictví vůbec ne. Ale občas máme jiné názory, které stromy se budou kácet a které ne. A tady se, tak asi důležitý říct, protože se rozmítáme mezi takovým tím..., ty stromy mohou být v určité fázi nebezpečné životu, já nevím, majetku. No a na druhou stranu zase ještě Okrašlovací spolek a Krajina 2000 si myslí, že ještě ne, že by ještě nebyly takový chudinky. No a potom já stojím tady v prostředku a ...

A jak to řešíte?

No řeším to tak, že když mám posudek, že je nebezpečnost, tak musí dolu strom. Nikdo z nich z Okrašlovacího spolku si nevezme a nemůže vzít na zodpovědnost nějaké riziko. Jako nikdo ze spolku mi nenapíše „Tak, já беру za zodpovědnost, že ten strom nespadne na někoho“ a pak platit, omlouvat se pozůstalým. Takže já v tomhle tom jsem poměrně jako jasně orientovaná. Ano, stromy budeme

chránit, tam kde není problém a tam kde je problém a je tam bezpečnostní riziko, tak strom musí prostě padnout.

A máte ten pocit zodpovědnosti sama za sebe anebo je to hlavně kvůli funkci starostky..., protože opravdu tady ta zodpovědnost je i vidět.

To je ruku v ruce. Zodpovědnost, když máte, tak nemůžete říct za sebe je mi to jedno, ale za Radnici mi to jedno není. Tedy já jsem zodpovědná za to, jako ve funkci starostky. Prostě si nevezmu za odpovědnost, že by na někoho spadnul strom, když to vím. Když vím, že prokazatelně se stává to neštěstí. Ale jestliže vím, že tenhle strom je takovej a makovej a někdo na něj upozornil, já na něj nechám udělat posudek a ten posudek stojí pro ten strom negativně, tak je mi líto, ale musí padnout. To já bych nikdy, jako neudělala..., jako vemte si, co třeba bylo v tom Zlíně, když spadnul, nešťastnou náhodou, ale je to neštěstí.

Já jsem to myslela spíš tak, že třeba kdybyste byla zaměstnaná jinde a byla jste členkou Okrašlovacího spolku, jestli třeba vůbec by si spolek nechával dělat takovýhle posudky. Nebo jestli to právě nechává na obci.

No tak ne, spolek si samozřejmě nenechává dělat ty posudky, ty nechává dělat obec. A oni se k tomu můžou v nějakým místním šetření jako vyjádřit. Protože jsou občanské sdružení, čili oni se přihlásí a jsou tady přihlášení na životním prostředním, takže oni se můžou přihlásit s odvoláním nebo účastnit se čehokoliv. Což je správné. Ale je fakt, že i kdybych byla jen členkou Okrašlovacího spolku, neměla jsem s Radnicí nic společného, tak já bych ani to nechtěla. Ten Okrašlovací spolek, tam jsme v rozporu. Protože jako ano, pokud je tam jasnej posudek, že je to nebezpečný, tak člověk má přednost prostě. To se nedá nic dělat.

Já to spíš myslím z toho důvodu, že oni ten posudek nemají, takže to berou určitě jinak nebo esteticky ...

Tak se s tím musejí seznámit, ale někdy mají, někdy máme spor, protože říkají: „Ano, tahle větev je ještě dobrá“. Ale tam zase nikdo není, musíme jako, musíme i kritika do vlastních řad, tam nikdo není, nikdo není odborník na stromy, a když, tak to je odborník jako samouk. Čili nemůžu, já to neznám, nemůžu polemizovat, jestli tahle větev, která vyroste na kaštanu a je tam z celého suchého jedna větev, jestli to je špatně nebo dobře. Jestli ten strom je živěj, nebo jestli naopak není ještě nebezpečnější, protože tenhle ten živěj, ta živá část se může zlomit a může bejt ještě jako těžší než ten prohnilej spodek.

A když už mluvíte o těch stromech. Já jsem zaznamenala, že jste měli na stránkách adopci stromů. Probíhá to ještě, nebo jak to probíhá?

Nevím, jestli to tam ještě bylo. Bylo to nějak, pár jich z adoptovanejch bylo, jak to dopadlo nevím, o to jsem se fakt nezajímala nějak. Ale ono je to podobně ještě i s tím sázením. Zase jako musí se stromy sázet rozumně na rozumnejch místech. Ne tam kde je větrná hůrka, je tam sucho, stojí nás 3x tolik to zalejvat. Takže to jako rozpor. Tady já zase mám nějaký kritický věci k tomu, ale tak to je, no.

A radíte se vždycky s odborníky, když třeba něco vysázíte nebo právě potřebujete pokácet stromy.

No jako pokud to děláme jako Radnice nebo samospráva nebo jako za město. Tak samozřejmě vždycky. Pokud si vymyslí spolek, tak jako to konzultují ale fakt, že některý věci jako jdou mimo mě, některý neřeším, teda. A nechci být, někdy nechci být ani za to, ani za to, to není dobrý.

No možná byste to ani nestihla.

To bych nestihla. To bych dělala dneska všechno.

A máte ve spolku přátele, nebo...

Ale jo, jako znám jich spoustu, a minimálně se známe. Pan učitel Nevečeřal mě učil, přived mě až ke krajské olympiádě přírodopisný, takže jako tak nebo učitelé Košťákovi, oba mě učili. S panem učitelem vycházíme, dokonce si tykáme, Tak spoustu různých přátel, známých.

A je to důležité pro vás být členem takového...

... přátelského kolektivu? Určitě, tak jako nebudete za člena spolku, když je vám myšlenka příjemná a lidi nepříjemný, to se nedělá.

Máte ještě členství v jiných spolcích?

Ne, nemám.

Takže jen v Okrašlovacím spolku.

Jenom v Okrašlovacím spolku. Mě totiž nepřipadá normální, když se starosta stane starostou nebo starostkou a začne se hlásit členství do všech spolků. To prostě nejde. Já jim můžu různě pomáhat, můžu s nima umět spolupracovat, můžu s nima mluvit přátelsky, mám spoustu kamarádů v těch různých spolcích, ale nepřipadá mi normální, že by najednou ze mě byl hasič a fotbalista.

Jako, že se bojíte, že by Vás třeba mohli nařknout...

Ale to se jako nedělá. Nemám potřebu být ani hasič, ani...

Takže to není jen o přátelství, prostě, je to hlavně o tom, co je vám nejbližší, což je ten okrašlovací...

Tak aby si mysleli, že já teď vstoupím do všech spolků. To asi ne, a všichni to o mě vědí a máme přátelské vztahy i s hasiči s fotbalisty, já nevím s kým, včelaři, ale přesto nemusím být členem, když to není můj zájem. Já bych byla členkou nějakého divadelního spolku.

Přivedla jste vy někoho do spolku, myslím jako nového člena.

Do okrašlovacího?

Ano do okrašlovacího.

No, nevím, asi ne. Když já je tam všechny znám, tak to je těžký.

A máte děti, třeba? Že byste navázala.

Moje děti nejsou zrovna okrašlovací typy. Protože oni mají velmi aktivní život, tak obě jsou studentky, zaprvé dělají jazykovou školu a učí cizí jazyky a dostudovávají. Jedna má archivnictví a tak jako prostě jako. Už dlouho...

Chápu.

... jedna dlouho a jednak, a teďka zrovna teda založili jazykovou školu s... zaměřenou na románský jazyky. Takže ty se nenuděj, ty asi opravdu nepůjdou. I když tomu fandí. Protože ta starší s tím archivnictvím dělá tady na kostele svatého Vojtěcha snad diplomku, jestli to platí. Takže jako s tím Jílovým taky žijou, jo ale tohleto.

Ale že by chtěla být třeba jako archivářka.

Že by šli aktivně... No možná kronikářka, když by tu bydlela, to by jí asi zajímalo, to si myslím, že ano. Ale vzhledem tomu, že ještě tančí. A tak jako ...

A viděla jsem taky kroniky spolku? Setkala jste se s nima?

Ano,

A proč zrovna máte tenhle typ kronik, psané ručně, dokreslované. Bylo tam nějaké rozhodování ...?

Já myslím, že to vyplynulo prostě z toho nadšení lidí, který to dělali. Pani Šmídová... ty fotky a ty malůvky, a myslím si že ty lidi, prostě to vyšlo z nich, že to nebyl záměr jako za každou cenu dělat kroniku nějak, a že tam bylo to nadšení k tomu. Výlety a všechno...

A byla tam i návaznost na původní spolek? Vedli taky kroniky?

Vedli. Já myslím, že vedli. Že nějaký zápisy jsou, ale jestli ty kroniky jsou, to ani nevím.

Jsou v oblastním archivu.

Něco je.

Jak se rozhodujete, co uděláte?

Ve spolku?

Kde berete podněty?

Tak já myslím, že za prvý tak ty lidi chodí s otevřenýma očima. Mají nějakou představu, pak ještě některý věci konzultujeme, protože zase, když tam chodím já, tak říkám, co budeme dělat a jak to budeme dělat a pak se třeba dohadujeme na tom, že my říkáme „my budeme dělat támhleto ulici a budeme tam zároveň měnit stromořadí“. Pak se zase řekne „Aha, ale měli byste tam to stromořadí.“ „Ano budeme dělat, až to vystavíme, tak tam budeme dávat nějaký ...“. Když se bavíme, jaký stromy se tam dají, nebo abysme nezapomněli, že se tam mají dát stromy.

A přichází i podněty od lidí, kteří v okrašlovacím spolku nejsou?

To asi ne.

A jak jste mluvila o těch odbornících, tak jste říkala, že vzhledem k Radnici, že musíte konzultovat. A s okrašlovacím spolkem je to jak? Máte pocit, že členové, ty aktivní členové, kteří se zúčastňují akcí, mají chuť ty věci konzultovat, nebo jsou natolik rozumní, že potřebují ty věci konzultovat, nebo jak to tam probíhá? Ať je to vyčištění studánky, vysázení stromů...

No, já myslím, že se aktivně jako poradí, pak bych i řekla, že ... z jiného oboru, je to učitel přírodopisu, dlouholetý pracovník muzea, učitelka zeměpisu a zootechnička, bejvalá. Pak jsou to takový jako lidi, který se zabývali přírodou celý život, pan Šmíd. Takže tam ty lidi mají nějaký takový jakoby povědomí, ale nejsou přímo odborníci zaměřením. Ale myslím si, že když hydrolog tam třeba není, a když potom se setkají a řeknou si „ale vyčistovat tuhle studánku“ jako přijde odněkud nápad, tak si myslím, že nejdřív si zjišťují to, jak se to nemá jako tohle a tohle, tak někdy se chybička vloudí. To je jasný. Tak je to třeba s katastrem. On je to Jílovský spolek. Na to Jílové se jakoby zaměřuje, ale občas strčí prstíky do jiného katastru, to pohoří.

A jak se tohle řeší, potom?

Tak podle toho, co tam děláte.

A máte většinou problémy s tím?

Ne, já si myslím, že se většinou se dohodnou se starostou z okolních obcí, že to není problém.

A je to aspoň vítané, nebo...

Vítané? Asi vítané. Akorát pokud tam třeba nedělají nějakou stavební činnost nebo my bychom měli dávat peníze na akci Pohoří. To bysme asi nedali, že jo. To si zase vyřeší to Pohoří.

A když mluvíte o financích, jak ... Zeptám se z finančního hlediska, jak je na tom spolek? Z čeho vlastně čerpá prostředky?

No tak má nějaké členské příspěvky, pak občas teda zkusí nějakou dotací a vždycky uspěje, z peněz města nějakou dotací na nějakou konkrétní věc nebo na činnost,... na činnost většinou ne. Tak dáváme účelové dotace, ale na nějaké vypsání věci. No, a pokud je to nějaká věc opravdu konkrétně do města, tak to většinou řešíme. Takže to je třeba v rámci naší zeleně, údržby zeleně, takže dělají tu práci a my třeba zaplatíme materiál nebo stromy.

A jsou tam třeba i grantové žádosti?

Já myslím, že se o něco pokoušeli na kraji, ale jak to dopadlo, to nevím.

A ty členské příspěvky, máte pocit, že jsou v rozumné míře, výši?

No, mám, no, jako ohledně těch peněz, to není moc vysoký, ale zas je to takový dobrovolný spolek. Kdyby tam byly vysoké členské příspěvky a vlastně to jako by nic dneska nevracelo, jenom ještě do toho cpali peníze, tak si myslím, že to je neudržitelný.

A kde se scházíte?

Tak scházíme se buď v Muzeu, tam to bylo dost jednoduché. Ale teďka se scházíme v takzvaném Obecním domě, nazvali jsme to v Obecním domě na náměstí, kde je taková spolková místnost, kde se spolky mohou za rozumnou cenu sejít.

Jaké má Permoníček, mateřské centrum?

No mateřské centrum je tam u nás v nájmu v Radnici.

Aha, aha.

To je dům města. Teď ho nazveme právě Obecní dům nebo nazvali jsme ho Obecný(i) dům, protože, a bude tam i nápis, protože se většinou špatně identifikuje, ono to je buď číslo 195 nebo to je bejvalá rodinka nebo bejvalá škola nebo zuška nebo mateřské centrum, ale ono je to radniční záležitost, městská. Takže my si to teďka nazveme Obecný(i) dům teda, i s příslušným nápisem. Je tam jedna místnost, kde se scházejí senioři a je taky určená pro, pro takové krátkodobé spolkové a jiné činnosti, takže i spolky to tam mají za velmi rozumnou cenu, což jim nenabourá rozpočty.

A můžete mi říct, jak taková schůze probíhá? Co je na tom podstatné? Nebo jestli se to dá nějak popsat.

No, já vám nepopíšu tu běžnou činnost výboru, to se musíte zeptat někoho jiného, ale ty výroční schůze probíhají tak, že se vždycky, zaprvé trochu usnášení a tak dále, ty procedurální záležitosti. Pak se vždycky popovídá o správě o činnosti, o výhledu, o financích. Tak jak to na těch členských schůzích bývá. A tam se teda řekne, co budeme asi dělat, tohle se nám povedlo, nepovedlo. Já jsem tam jako jediná, poslechnu si všechny ty věci, můžu diskutovat a zároveň můžu teda říct, „Ano za Radnici si můžu, jsem ochotná, můžu slíbit tohle, sehnat tohle, tady pomoci tomu a tamhle tomu“.

Ještě se zeptám, jak jsme mluvili, že je tam málo aktivních lidí, který jsou s tou lopatou dělat tu špinavou práci, ...jak je to, ...jak bych se zeptala šikovně? Myslíte si, že to je tím, že mají dostatek volného času, anebo jsou to opravdoví nadšenci, který i přes svůj nedostatek volného času jsou ochotni tohle dělat.

No já myslím, že tam bude převažovat ta první věc, ale že to druhý k tomu samozřejmě musí být. A potom, já si nemyslím, že by to bylo jako jen 15 lidí z těch 30, nebo kolik, jako pracovalo, ale že tam jsou i hodně vytížení lidi, který se tomu věnujou, jsou..., takový to skalní jádro. Pak jsou ty lidi, který mají čas a pak jsou ty lidi, který přijdou se ptát. Takže já si myslím, že tady to půjde třeba 7 lidí na druhou půjde 7 lidí, z čehož 4 budou jiní, než v těch prvních 7. A tam ty 3 tam budou pořád nejsilnější. No a pak tam zase přijde 15 lidí a zase trošku jiný, že to nebude asi vždycky stejný, ale že tam je takové to jádro, které to drží a zaplat Pánbůh z něj.

Což jsou zakladatelé...?

Což jsou zakladatelé a ty aktivní a ti, co mají možná víc času a ještě sílu a potom jsou tam ty lidi, který jako občas přijdou, protože to je těžký, ale chtěli by přijít vícrát, ale neprijdou, protože nemůžou.

Takže jste rádi...

Jistě, to jsou výborní členové. Já nemůžu moc kritizovat, já se zrovna těhle věci neúčastním úplně prakticky. Zase si myslím, že když, tak je podpořím jinak.

A ještě teda poslední otázku ... Už jen pár posledních otázek a už nebudu zdržovat. Máte pocit, že kdyby se o věci, o které pečuje Okrašlovací spolek starala třeba environmentální organizace nebo jiné hnutí, že by to nestačilo?

No, staralo by se o to město, muselo by se starat město, ale jinou organizaci tady nevidím. Museli bysme to zadat někomu. Takže ona ta symbióza města plus ta část, kterou nadšeně a dobrovolnický udělá Okrašlovací spolek, je vítaná. Možná bysme to ani nedělali. To, co okrašlovací spolek dělá, je taková věc navíc, nedělá ty běžný věci. Dělá něco, na co by třeba městu nevyšly peníze, ani čas ani kapacita.

A bere si třeba inspiraci od nějakých environmentálních organizací, nebo současných...?

No určitě. Já myslím, že tam jsou teďka takový lidi, mladý, aktivní, který hledají, ...předseda spolku je teďka takovej jako zajímavěj.

Honza Stachura.

Zapomněla jsem říct, že okrašlovací spolek spolupracuje dobře se školou taky, že i tam jsou i vidět výsledky.

Takže ta výchova vlastně nemá čistě estetický prvek, ale i výchovný.

No, výchovný.

No, ještě se zeptám. To už jsme říkali, jestli tam je nějaký specialista na přírodu, to vyloženě ne?

No, vyloženě ne, specialista na přírodu, jestli se dá vzít, že to je učitel přírodopisu, tak ano.

Je to jen blízko.

Já přesně nevím, předseda, Stachura, čím je...

Ten studuje přírodovědu.

Tak máme teďka odborníka na přírodovědu.

Dobře, tak já vám mockrát děkuju.

Příloha 3

Ukázka dotazníkového šetření

Žijete v Jílovém trvale? ano/ne

Jak dlouho zde žijete?.....

Popřípadě za jakým účelem sem jezdíte (př. chalupa/výlety/příbuzní/přátelé atd.)?

.....

Znáte alespoň částečně Jílové a jeho okolí? ano/ne

Slyšel/a jste někdy o místním okrašlovacím spolku? ano/ne

Jste jeho členem?..... ano/ne

Víte, čím se spolek zabývá?..... ano/ne

Byl/a jste někdy v kontaktu se spolkem?..... ano/ne

Setkal/a jste se někdy s výsledkem činnosti spolku?..... ano/ne

Uveďte příklad

.....

Znáte někoho, kdo je členem spolku?..... ano/ne

Myslíte si, že je spolek dobře viditelný? ano/ ne

Čím/Proč?.....

Sympatizujete s jeho konáním? ano/ne

Máte pocit, že by činnost spolku mohla dělat i jiná organizace (např. ekologicky zaměřená)?..... ano/ne

Přispěl/a jste někdy finančně či jinak? ano/ne

Jak/jakou částkou.....

Víte, jak se do případné akce spolku zapojit?..... ano/ne

(Vy)užíváte něčeho, o čem víte, že je vybudováno spolkem?..... ano/ne

Co je to?.....

Jaké jsou Vaše zájmy?.....

Pro lepší zpracování výzkumu vyplňte (zaškrtněte), prosím, i tyto údaje:

Věk: Pohlaví: M/Ž Vzdělání: ZŠ/SŠ/VŠ Bydliště (stačí obec; město):

Zaměstnání:

Poznámky (můžete využít i druhou stranu):

Příloha 4

Mapa Jílového u Prahy – Jílovské vyhlídky

Příloha 5

Fotodokumentace

- 1) Výstava k příležitosti 120. výročí Okrašlovacího spolku, květen 2012

Foto: autorka

2) Čistá řeka Sázava, 2012

Foto: OS, <http://www.osjilove.cz/fotoalbum/cista-reka-sazava-2012/>

3) 13. srpna 2011 Ing. Vorlem na vycházce v okolí Petrova, přes vrch Chlomek a zpátky Zahořanským údolím kolem trampské osady Hawai.

Foto: autorka

4) Sázení stromů, 2011

Foto: OS, <http://www.osjilove.cz/fotoalbum/sazeni-stromu-rijen-2011--borek/>